

พิธีบวช

คำว่า บวช มาจากคำว่า ป+วช แปลว่า เว้นทั่ว คือเว้นจากกาม ในที่นี้หมายถึงเพียงบวชเป็นสามเณรและบวชเป็นพระภิกษุเท่านั้น จุดมุ่งหมายในการบวชก็คือการปฏิบัติตนเพื่อรื้อถอนออกจากความทุกข์ และทำให้แจ้งซึ่งพระนิพพาน คือความดับทุกข์ อย่างไรก็ตาม การบวชได้แม้เพียงชั่วคราวก็นับว่าดี เพราะนอกจากเป็นการสืบทอดพระพุทธศาสนาแล้ว อย่างน้อยก็ยังเป็นเหตุให้รู้จักฝึกหัดความอดทน และความเสียสละอย่างมาก อาจทำให้เข้าถึงพุทธธรรมได้โดยใกล้ชิด

การบวชเป็นสามเณร

สามเณร แปลว่า ผู้เป็นเชื้อสายแห่งสมณะ เมื่อเป็นสามเณรแล้วต้องถือศีล ๑๐ คือ

1. เว้นจากการฆ่าสัตว์ทั้งมนุษย์และเครื่องนุ่งห่ม
2. เว้นจากการลักทรัพย์
3. เว้นจากเสพเมถุนธรรม
4. เว้นจากการพูดเท็จ
5. เว้นจากการดื่มสุราและเมรัย
6. เว้นจากการบริโภคอาหารในเวลาวิกาล
7. เว้นจากการฟ้อนรำขับร้องและการบรรเลง ตลอดถึงการดูการฟั่งลิ้งเหล่านั้น
8. เว้นจากการทัดทรงดอกไม้การใช้ของหอมเครื่องประเทืองผิว
9. เว้นจากการนอนที่นอนสูงใหญ่และยัดหนุนสำถันมีลายวิจิตร
10. เว้นจากการรับเงินทอง

นอกจากนี้ ยังต้องมี บังคับเฉพาะ คือ การพิจารณา จีวร บิณฑบาต เสนาสนะ ทิลาณเภสัช ตลอดจนวัตรที่ควรศึกษา อันเกี่ยวข้องกับมารยาท คือ เสนิยวัตร อีก ๑๕ ข้อ ด้วย

สถานที่ทำพิธี เป็นกุฏิของพระอุปัชฌาย์ผู้ให้บวชก็ได้ เป็นโรงอุโบสถก็ได้ มีพระอันดับตั้งแต่ ๔ รูปขึ้นไปก็ได้ ไม่มีก็ได้

ของใช้ในพิธีคือ

1. ไตรแบ่ง (สบง ๑ ประคดเอน ๑ อังสะ ๑ จีวร ๑ ผ้ารัดอก ๑ ผ้ากราบ ๑)
2. จีวร สบง อังสะ (อาศัยหรือตำรอง) ผ้าอาบ ๒ ผืน

3. ย่อม ผ้าเช็ดหน้า นาฬิกา
4. บาตร (มีเชิงรองและฝาพร้อม)
5. รองเท้า ร่ม
6. ที่นอน เสื้อ หมอน ผ้าห่ม มุ้ง
7. จานข้าว ช้อนส้อม แก้วน้ำ ผ้าเช็ดมือ ปิ่นโต กระจกลอน
8. ชันน้ำ สบู่ กล่องสบู่ แปรง ยาสีฟัน ผ้าเช็ดตัว
9. รูป เทียน ดอกไม้ สำหรับบูชาพระรัตนตรัย
10. รูป เทียน ดอกไม้ (หรือจะใช้เทียนแพมีกรวยดอกไม้ก็ได้ สำหรับถวายพระอุปัชฌาย์ผู้ให้บวช)

และจะมีเครื่องจตุปัจจัยไทยธรรมสำหรับถวายพระอุปัชฌายะและพระในพิธีนั้นอีกองค์ละชุดก็ได้แล้วแต่กำลังศรัทธา ผู้บวชต้องปลงผม โกนคิ้ว โกนหนวด ตัดเล็บมือเท้าให้สะอาดหมดจด ส่วนพิธีการวันบวช มีกล่าวไว้ส่วนหนึ่งแล้ว และข้อสำคัญต้องว่าไตรสรณคมน์ ให้ชัดถ้อยชัดคำ เพราะความเป็นสามเณรจะสำเร็จได้ก็ด้วยไตรสรณคมน์เท่านั้น นอกจากนั้นก็มิ

หัวข้อที่ผู้จะบวชจะต้องจดจำคือ

1. ให้บิดามารดาหรือผู้ปกครอง พาไปหาเจ้าอาวาสและพระอุปัชฌาย์ (ถ้าเจ้าอาวาสเป็นพระอุปัชฌาย์ด้วยก็ไม่ต้องไป ๒ แห่ง)
2. ท่องคำขอบวช สรณคมน์ และศีล ๑๐ ให้ได้ด้วยตนเอง
3. หมั่นฝึกซ้อมพิธี เช่นการกราบ เป็นต้น

การบวชเป็นพระภิกษุ

ภิกษุ แปลว่า ผู้เห็นภัยในวัฏสงสาร เมื่อเป็นพระภิกษุแล้ว ต้องถือศีล ๒๒๗ และต้องรักษาข้อวัตรปฏิบัติอื่น ๆ อีกมาก

การบวชเป็นสามเณรเป็นเบื้องต้นของการบวชเป็นพระภิกษุ กล่าวคือจะบวชเป็นพระภิกษุได้ก็ต้องบวชเป็นสามเณรก่อน เพราะฉะนั้นกุลบุตรผู้จะบวชเป็นพระภิกษุ จึงจำต้องบวชเป็นสามเณรก่อน ซึ่งมีวิธีการดังที่กล่าวมาแล้ว แม้ผู้เป็นสามเณร ก็จำต้องขอไตรสรณคมน์และศีลใหม่ เพื่อทำให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น จึงดำเนินการบวชเป็นพระภิกษุได้ต่อไป แต่ทางที่ดีที่สุดควรขอบรรพชาแต่เบื้องต้นไปใหม่ เพราะเมื่อตอนขอบรรพชาเป็นสามเณรได้เว้นคำไว้ ละเลยยัง อุปะสัมปะทัง ไว้

สถานที่ทำพิธี คือ โรงอุโบสถ ประชุมสงฆ์ ๒๘ รูป มีพระอุปัชฌาย์ ๑ พระกรรมวาจาจารย์ ๑ พระอนุสาวนาจารย์ ๑ (สองรูปหลังนี้เรียกว่า พระคู่สวด) อีก ๒๕ รูป เรียกว่าพระอันดับ (๑๐ รูปขึ้นไปไม่ถึง ๒๕ รูปก็ใช้ได้)

อัฐบริวารและเครื่องใช้อื่นๆ ที่จำเป็นและควรจัดหา

๑. ไตรครอง (สบง ๑ ประคตเอว ๑ อังสะ ๑ จีวร ๑ สังฆาฏิ ๑ ผ้ารัดอก ๑ ผ้ากราบ ๑)
๒. บาตร (มีเชิงรองและฝาพร้อม) ถลกบาตร สายโยค ถุงตะเคียว
๓. มิดโกน พร้อมทั้งหินลับมิดโกน
๔. เข็มเย็บผ้า พร้อมทั้งกล่องเข็มและด้าย
๕. เครื่องกรองน้ำ (ชมกรก)
๖. เสื้อ หมอน ผ้าห่ม มุ้ง
๗. จีวร สบง อังสะ ผ้าอาบ ๒ ผืน (อาศัย)
๘. ตาลปัตร ย่าม ผ้าเช็ดหน้า ร่ม รองเท้า
๙. โคมไฟฟ้า หรือ ตะเกียง ไฟฉาย นาฬิกาปลุก
๑๐. สำรับ ปิ่นโต กาว หวาน จานข้าว ช้อนส้อม ผ้าเช็ดมือ
๑๑. ที่ต้มน้ำ กาต้มน้ำ กาชงน้ำร้อน ถ้วยน้ำร้อน เขี่ยอกน้ำ และแก้วน้ำเย็น กระจกน้ำแข็ง กระจกน้ำร้อน
๑๒. กระจอนบัววน กระจอนถ้าย
๑๓. ขันอาบน้ำ สบู่และกล่องสบู่ แปรงและยาสีฟัน ผ้าขนหนู กระจาดชำระ
๑๔. สันฉัต (อาสนะ)
๑๕. หีบไม้หรือกระเป๋าหนังสำหรับเก็บไตรครอง

๑ ถึง ๕ เป็นสิ่งจำเป็นมาก เรียกว่า อัฐบริวาร แปลว่า บริวาร ๘ (มีผ้า ๕ อย่าง คือ สบง ๑ ประคตเอว ๑ จีวร ๑ สังฆาฏิ ๑ ผ้ากรองน้ำ ๑ เหล็ก ๑ อย่าง คือ บาตร ๑ มิดโกน ๑ เข็มเย็บผ้า ๑) ของนอกนั้นมีความจำเป็นลดน้อยลง แล้วแต่กำลังของเจ้าภาพจะจัดหามาได้อีก

ไตร วางไว้บนพานแว่นฟ้า บาตร สวมอยู่ในถุงตะเคียว ภายในบาตรใส่มิดโกนพร้อมด้วยหินลับมิดโกน เข็มพร้อมทั้งกล่องเข็มและด้าย และเครื่องกรองน้ำ นอกจากนั้นยังนิยมใส่พระเครื่องรางต่างๆ ลงในบาตร เพื่อปลุกเสกให้ขลังขึ้นอีกด้วย

ถ้ามีกระบวนแห่กวักกระบวนดังนี้

๑. การแสดงต่าง ๆ เช่น หัวโต ลิงโต ฯ (ถ้ามี)
๒. แตร หรือ เถิดเทิง (ถ้ามี)
๓. ของถวายพระอุปัชฌาย์ คู่สวด
๔. ไตรครอง ซึ่งมารดาของผู้บวชมักจะเป็นผู้อุ้ม (มีสัปทนกัน)
๕. ผู้บวชพนมมือถือดอกบัว ๓ ดอก รูป ๓ ดอก เทียน ๒ เล่ม (มีสัปทนกัน)
๖. บาทร และ ตาลปัตร ซึ่งบิดาของผู้บวชเป็นผู้สะพายและถือ
๗. ของถวายพระอันดับ
๘. บริขารและเครื่องใช้อย่างอื่นของผู้บวช

ถ้ามีไตรถวายพระอุปัชฌาย์และคู่สวด ก็ต้องมีสัปทนกันอีก ๓ คัน ของถวายพระอุปัชฌาย์มีพิเศษอยู่อย่างหนึ่งคือกรวยขอนิสัย ซึ่งภายในกรวยมีหมากพลูหรือเมี่ยงและบุหรี นอกนั้นแล้วแต่จะเห็นสมควร ควรจัดของถวายสำหรับพระอุปัชฌาย์เป็นพิเศษ รองลงมาคือคู่สวด รองลงมาอีกคือพระอันดับ

เมื่อจัดขบวนเรียบร้อยแล้ว ก็เคลื่อนไปสู่หน้าพระอุโบสถ แล้วเวียนขวารอบนอกสีมา ๓ รอบ พร้อมกับเสียงโห่ - ฮิ้ว เป็นระยะ ๆ ไป เวียนครบ ๓ รอบ ก็เข้าไปภายในพระอุโบสถทั้งหมด เว้นไว้แต่การแสดงต่าง ๆ เช่น แตร หรือ เถิดเทิง ส่วนผู้จะบวชก่อนจะเข้าโบสถ์ต้องวันทาเสมาหน้าพระอุโบสถเสียก่อน ว่า วันทามิ อาราเม พัทธะเสมายัง โพธิรุกขัง เจติยัง สัพพะเม โทสัง ขะมะละ เม ภันเต ฯ

คำวันทาเสมา (อีกแบบหนึ่ง)

อุกาสะ วันทามิ ภันเต สัพพัง อะปะราธัง ขะมะละ เม ภันเต มะยา กะตัง ปุญญัง
สามินา อะนุโมทิตัพพัง สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาทัพพัง สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ ฯ

สัพพัง อะปะราธัง ขะมะละ เม ภันเต อุกาสะ ทวารัตตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะราธัง
ชะมะละ ภันเต ฯ อุกาสะ ขะมามิ ภันเต ฯ

วันทามิ ภันเต สัพพัง อะปะราธัง ขะมะละ เม ภันเต มะยา กะตัง ปุญญัง สามินา อะ
นุโมทิตัพพัง สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาทัพพัง สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ ฯ

เสร็จแล้วไปรยทาน แล้วเข้าสู่พระอุโบสถได้ โดยมารดาบิดาหรือญาติผู้ใหญ่หรือเจ้าภาพจง
ประกอบด้วยญาติและมิตรเป็นผู้เกาะต่อ ๆ กัน ครั้นแล้วผู้บวชจึงไปวันทาพระประธานในพระอุโบสถด้าน
ข้างพระหัตถ์ขวา แล้วมารับไตรครองจากมารดาบิดาหรือญาติผู้ใหญ่หรือเจ้าภาพ ต่อจากนั้นจึงเริ่มพิธีการ
บวชตามหลักพระธรรมวินัยต่อไป

เมื่อบวชเป็นสามเณรเสร็จแล้ว บิดาต้องคอยประเคนบาตรแก่สามเณรนั้น ขณะที่พระคู่สวด กำลังสวดอุทิศจิตตถกรรมวาจา ห้ามมิให้อนุปลัมบัน (ผู้ที่มิใช่พระภิกษุ) เข้าใกล้อาสน์สงฆ์ ๑ ศอก ทางที่ดีควรสงบอยู่กับที่ ภายหลังจากบวชเป็นพระภิกษุเสร็จแล้ว เจ้าภาพและญาติมิตรจึงถวายอัฐบริวารและเครื่องใช้อื่น ๆ ที่สมควรแก่สมณะ แก่พระบวชใหม่ต่อไปเสร็จแล้วพระบวชใหม่กรวดน้ำ เป็นเสร็จพิธี

ข้อสำคัญที่ควรจดจำไว้ก็คือ

๑. มารดาบิดา หรือญาติผู้ใหญ่หรือเจ้าภาพ พร้อมผู้จะบวชต้องไปติดต่อกับเจ้าอาวาสที่ตนจะบวชอยู่ และพระอุปัชฌาย์แต่เนิ่น ๆ (ถ้าเจ้าอาวาสเป็นอุปัชฌาย์ด้วยก็ไม่ต้องไปติดต่อ ๒ แห่ง)
๒. ผู้จะบวช เรียกกันว่า *อุปสัมปทาเปกข์* หรือ *นาค* หรือ *นัkbวช* ต้องท่องคำบาลี ซึ่งเรียกกันว่า *ขานนาค* ให้ได้คล่องแคล่วชัดถ้อยชัดคำ
๓. หมั่นฝึกซ้อมกับพระอุปัชฌาย์หรืออาจารย์ ในเรื่องระเบียบต่าง ๆ อันเนื่องในการนี้ให้คล่องมือให้ละเอียดในเวลาเข้าพิธี

หมายเหตุ ในการบวชนี้ บางคนนิยมมีพิธีทำขวัญนาคก่อนวันบวช ๑ วัน หรือทำในวันนั้น คือทำขวัญเข้าบวชขบ่าย การทำขวัญก็เพื่อให้เจ้านาครู้จักคุณมารดาบิดา และมีใจศรัทธาซาบซึ้งในการบวชขึ้นอีก ในการนี้จะต้องมีของอีกหลายอย่าง เช่น บายศรี แว่นเวียนเทียน ฆ้อง ฐูปเทียน ตามแบบของหม่อมทำขวัญ การทำขวัญก็ดี แม้การแสดงต่าง ๆ ตลอดถึงแตร เถิดเทิงก็ดี บางคนก็ไม่นิยม ชอบเงียบ ๆ ตรงไปเดินเวียนโบสถ์เข้าโบสถ์เฉย ๆ ทั้งนี้แล้วแต่อัธยาศัย ส่วนการแต่งตัวเจ้านาค มักใช้ชุดขาว นุ่งแบบผ้าถุงจีบอังสะขาว บางทีก็มีเสื้อขาวแขนยาว แล้วสวมเสื้อครุยทับ

เมื่อบวชแล้วมักมีการฉลองพระใหม่ ถ้าบวชเช้าก็ฉลองเพล ถ้าบวชขบ่ายก็ฉลองวันรุ่งขึ้นหรือจะเลื่อนไปฉลองในวันต่อ ๆ ไปก็ได้ ตามความสะดวกของเจ้าภาพ

กาตากาดปุ่น

อิมัง อังคะพันชนะนัง อะธิฐฐามิ.

คากานี้ ใช้เสกปุ่นคาคดแก้สารพัดพิษต่าง ๆ มิให้แก่นไปได้ แล.

วิธีบรรพชาอุปสมบทแบบอุกาสะ

กุลบุตรผู้มีศรัทธามุ่งบรรพชา อุปสมบท พึงรับผ้าไตรอุ้มประนมมือเข้าไปในสังฆสนนิบาต
วางผ้าไตรไว้ข้างตัวด้านซ้าย รับเครื่องสักการถวายพระอุปัชฌาย์ แล้วกราบด้วยเบญจางคประดิษฐ์ ๓ ครั้ง
แล้วอุ้มผ้าไตรประนมมือขึ้นเปลี่ยนวาจาขอบรรพชา หยุดตามจุดจุดภาค ว่า

อุกาสะ วันทามิ ภันเต, สัพพัง อะปะราธัง ขะมะละ เม ภันเต, มะยา กะตัง ปุญญัง
สามินา อะนุโมทิตัพพัง, สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง, ทาทัพพัง สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ ฯ

อุกาสะ การุญญัง กัตวา, ปัพพัชชัง เทละ เม ภันเต,
(นั่งลงคุกเข่าประนมมือว่า)

	อะหัง	ภันเต,	ปัพพัชชัง	ยาจามิ,
ทุดิยัมปิ	อะหัง	ภันเต,	ปัพพัชชัง	ยาจามิ,
ตะติยัมปิ	อะหัง	ภันเต,	ปัพพัชชัง	ยาจามิ,

สัพพะทุกขะ, นิสสระณะนิพพานะ, สัจฉิกะระณัตถายะ, อิมังกาสาวัง คะเหตวา, ปัพพาเซ
ละ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ ฯ (ตั้งแต่ สัพพะทุกขะ มา ว่า ๓ หน พระอุปัชฌายะรับผ้าไตร
แล้วว่าต่อไป)

สัพพะทุกขะ, นิสสระณะนิพพานะ, สัจฉิกะระณัตถายะ, เอตังกาสาวัง ทัตถวา, ปัพพาเซ
ละ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ ฯ (ตั้งแต่ สัพพะทุกขะ มา ว่า ๓ หน)

ในลำดับนั้น พระอุปัชฌายะให้โอวาทและบอก ตะจะปญฺจะกะกัมมัฏฐาน ให้ว่าตามไปทีละบท
โดยอนุโลมและปฏิโลม ดังนี้

เกสา	โลม	นะชา	ทันทา	ตะโจ	(อนุโลม)
ตะโจ	ทันทา	นะชา	โลมา	เกสา ฯ	(ปฏิโลม)

พระอุปัชฌายะชักอังสะออกจากไตรสวมให้แล้ว สั่งให้ออกไปครองผ้าครบไตรจีวรตามระเบียบ
ครั้นเสร็จแล้วรับเครื่องไทยทานเข้าไปหาพระอาจารย์ ถวายท่านแล้วกราบลง ๓ หน ยืนประนมมือเปล่ง
วาจาขอสรณะและศีลดังนี้

อุกาสะ วันทามิ ภันเต, สัพพัง อะปะราธัง ขะมะละ เม ภันเต, มะยา กะตัง ปุญ
ญัง สามินา อะนุโมทิตัพพัง, สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง, ทาทัพพัง สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ ฯ,

อุกาสะ การุญญัง กัตวา, ติสสระณะนะ สะหะ, สีลานิ เทละ เม ภันเต,
(นั่งลงคุกเข่าขอสรณะและศีลดังต่อไปนี้)

อะหัง	ภันเต,	สระระณะสีลัง	ยาจามิ,
-------	--------	--------------	---------

ทุติยัมปี อะหัง ภัณฑ, สระระณะสีลัง ยาจามิ,
 ตะติยัมปี อะหัง ภัณฑ, สระระณะสีลัง ยาจามิ,
 ลำดับนั้น พระอาจารย์กล่าวคำนมัสการทำให้ผู้มุ่งบรรพชาว่าตามไปดังนี้
 นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะฯ

(ว่า ๓ หน)

แแต่้นท่านจะตั้งด้วยคำว่า เอวัง ะเทหิ หรือ ยะมะหัง ะทามิ ตั้ง ะเทหิ ฟังรับว่า อา
 มะ ภัณฑ ครั้นแล้วท่านนำให้เปล่งวาจาว่า สรณคณัน ฟังว่าตามไปที่ละพากย์ดังนี้

	พุทฺธัง	สระระณัง	คัจฉามิ
	ธัมมัง	สระระณัง	คัจฉามิ
	สังฆัง	สระระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปี	พุทฺธัง	สระระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปี	ธัมมัง	สระระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปี	สังฆัง	สระระณัง	คัจฉามิ
ตะติยัมปี	พุทฺธัง	สระระณัง	คัจฉามิ
ตะติยัมปี	ธัมมัง	สระระณัง	คัจฉามิ
ตะติยัมปี	สังฆัง	สระระณัง	คัจฉามิ

เมื่อจบแล้ว ท่านบอกว่า ติสระระณะคะมะมัง นิญฐิตัง ฟังรับว่า อามะ ภัณฑ ลำดับนั้นพระ
 อาจารย์จะบอกให้รู้ว่า การบรรพชาเป็นสามเณรสำเร็จด้วยสรณคณันเพียงเท่านี้ ต่อแต่้นฟังสมาทาน
 สิกขาบท ๑๐ ประการ ว่าตามท่านไปดังนี้

ปาณาติปาตา	เวระมะณี	สิกขาปะทัง	สะมาதியามิ
อะทินนทานา	เวระมะณี	สิกขาปะทัง	สะมาதியามิ
อะพรัหมะจะริยา	เวระมะณี	สิกขาปะทัง	สะมาதியามิ
มุสาวาทา	เวระมะณี	สิกขาปะทัง	สะมาதியามิ
สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา	เวระมะณี	สิกขาปะทัง	สะมาதியามิ
วิกาละโภชนะนา	เวระมะณี	สิกขาปะทัง	สะมาதியามิ
นัจจะคีตะวาทิตะวิสุกะทัตตะสะนา	เวระมะณี	สิกขาปะทัง	สะมาதியามิ
มาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะมัณฑะนะวิสุสะนัฏฐานา	เวระมะณี	สิกขาปะทัง	สะมาதியามิ
อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา	เวระมะณี	สิกขาปะทัง	สะมาதியามิ

ชาตฺรฐประหะตะปะฎีกะหะณฺมา เวรมะณี ลิกขาปะทัง สะมาทิยามิฯ

อิมานิ ทะสะ ลิกขาปะทานิ สะมาทิยามิฯ ข้อ อิมานิ นี้ว่า ๓ จบ แล้วกราบลง ๑ หน
ยื่นขึ้นว่า

วันทามิ ภันเต, สัพพัง อะปะราธัง ขะมะละ เม ภันเต, มะยา กะตัง ปุญญัง สามี
นา อะนุโมติตัพพัง, สามีนา กะตัง ปุญญัง มัยหัง, ทาตัพพัง สาธุ สาธุ อะนุโมทามิฯ คุณเข้า
กราบ ๓ หน

ในลำดับนั้น สามเณรพึงรับบาตรอุ้มเข้าไปหาพระอุปัชฌายะในสังฆสนนิบาต วางไว้ข้างตัว
ด้านซ้ายรับเครื่องไทยทานถวายท่านแล้วกราบลง ๓ หน ยื่นประนมมือกล่าวคำขอนิสัย ว่าดังนี้

อุกาสะ วันทามิ ภันเต, สัพพัง อะปะราธัง ขะมะละ เม ภันเต, มะยา กะตัง ปุญ
ญัง สามีนา อะนุโมติตัพพัง, สามีนา กะตัง ปุญญัง มัยหัง, ทาตัพพัง สาธุ สาธุ อะนุโมทา
มิฯ,

อุกาสะ การุญญัง กัตวา นิสสะยัง เถละ เม ภันเต,
(นั่งคุกเข่า)

	อะหัง	ภันเต,	นิสสะยัง	ยาจามิ,
ทุติยัมปิ	อะหัง	ภันเต,	นิสสะยัง	ยาจามิ,
ตะติยัมปิ	อะหัง	ภันเต,	นิสสะยัง	ยาจามิ,

อุปัชฌายโ เม ภันเต โหหิฯ วรรคนี้ว่า ๓ หน เมื่อพระอุปัชฌาย์ว่า โอปาเยกัง, ปะฏิรูปีง
ปาสาทิเณสะ สัมปาเทหิ, แล้วสามเณรพึงกล่าวรับว่า อุกาสะ สัมปะฏิจจามิฯ ในระหว่าง ๆ ๓ หน
แล้วว่าต่อ

อัสสะตักเคทานิ เถโร, มัยหัง ภาโร, อะหัมปิ เถรสสะ ภาโร วรรคนี้ว่า ๓ หน แล้ว
กราบลง ๑ หน ยื่นขึ้นว่าต่อ

วันทามิ ภันเต, สัพพัง อะปะราธัง ขะมะละ เม ภันเต, มะยา กะตัง ปุญญัง สามี
นา อะนุโมติตัพพัง, สามีนา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาตัพพัง สาธุ สาธุ อะนุโมทามิฯ, คุณเข้า
กราบ ๓ หน

ตั้งแต่ อุปัชฌาย โขฯ เถรสสะ ภาโร ๓ วรรคนี้ พระอุปัชฌายะบางองค์ให้ว่ารวดเดียวตาม
แบบนั้นก็มี ให้ว่าเป็นตอน ๆ ดังนี้คือ เมื่อสามเณรว่า อุปัชฌายโ เม ภันเต โหหิ ๓ หน แล้วพระ
อุปัชฌายะกล่าวรับว่า โอปาเยกัง ปะฏิรูปีง ปาสาทิเณสะ สัมปาเทหิ, บทใดบทหนึ่งพึงรับว่า อุกาสะ
สัมปะฏิจจามิ ทุกบทไปแล้วสามเณรพึงกล่าวรับเป็นธุระให้ท่านว่า อัสสะตักเคทานิ โขฯ ภาโร ๓ หนฯ

ก็มี ลำดับนั้น พระอุปัชฌายะหรือพระกรรมวาจาจารย์เอาบาตรมีสายโยคคล้องตัวผู้มุ่งอุปสมบทแล้วบอก
บาตรและจีวร ผู้มุ่งอุปสมบทพึงรับว่า อามะ ภัณฑ, ๔ หน ดังนี้

ประมุข		อุปัชฌาย์	คาหาเปตัพโพ	อุปัชฌาย์	คาหาเปตวา	ปัตตะจีวะรัง	อจิกขิตัพพัง
		คำบอกบาตรจีวร				คำรับ	
๑.	อะยันเต	ปัตโต				อามะ	ภัณฑ
๒.	อะยัง	สังฆาญิ				อามะ	ภัณฑ
๓.	อะยัง	อุตตะราสังโก				อามะ	ภัณฑ
๔.	อะยัง	อันตะระวาสะโก				อามะ	ภัณฑ

ต่อจากนั้น พระอาจารย์ท่านบอกให้ออกไปข้างนอกว่า คัจฉะ อะมุหมิ โอกาส ติฏฐาหิ
พึงถอยออกลุกขึ้นเดินไปยืนอยู่ในที่ที่กำหนดไว้ พระอาจารย์ท่านสวดสมมติคนเป็นผู้สอนซ้อม แล้วออกไป
สวดถาปนอันตรายิกกรรม พึงรับว่า นัตถิ ภัณฑ ๕ หน อามะ ภัณฑ ๘ หน ดังนี้

ถาม		ตอบ	
๑.	กุญจัง	นัตถิ	ภัณฑ
๒.	คัมโพ	นัตถิ	ภัณฑ
๓.	กิลาส	นัตถิ	ภัณฑ
๔.	โลโส	นัตถิ	ภัณฑ
๕.	อะปะมาโร	นัตถิ	ภัณฑ
๑.	มะนุสโสตี	อามะ	ภัณฑ
๒.	ปุริโสตี	อามะ	ภัณฑ
๓.	ภุขิสโสตี	อามะ	ภัณฑ
๔.	อะนะโณตี	อามะ	ภัณฑ
๕.	นะลี ราชะกะโฏ	อามะ	ภัณฑ
๖.	อะนุญญาโตตี มาตาปีตูกิ	อามะ	ภัณฑ
๗.	ปะริปุณณะวิสะติวัสโสตี	อามะ	ภัณฑ
๘.	ปะริปุณณันเต ปัตตะจีวะรัง	อามะ	ภัณฑ
๑.	กินนาโมติ	อะหัง	ภัณฑ.....นามะ
๒.	โก นามะ เต อุปัชฌาโย อุปัชฌาโย เม ภัณฑ อายัสมา.....นามะ		

ช่องที่.....ไว้ พระอุปัชฌายะ หรืออาจารย์ท่านจะตั้งชื่อของอุปสัมปทาปกะกรอกกลง
ช่องให้ไว้ก่อนวันบวช

และช่องที่.....ไว้ในช่องชื่อของพระอุปชฌายะก็เช่นเดียวกัน ให้กรอกตามชื่อของพระ
อุปชฌายะ ซึ่งท่านจะบอกและกรอกให้ไว้ก่อนวันบวช

ครั้นสวดสอนซ้อมแล้ว ท่านกลับเข้ามาสวดขอเรียกอุปสัมปทาเปกขะเข้ามา อุปสัมปทาเปกขะ
ถึงเข้ามาในสังฆสันนิบาต กราบลงตรงหน้าพระอุปชฌายะ ๓ หน แล้วนั่งคุกเข่าประนมมือ เปล่งวาจาขอ
อุปสมบทว่าดังนี้

สังฆมกันต, อุปะสัมปะทัง ยาจามิ, อุลลุมปะตุ มัง กันต, สังโฆ อะนุกัมปัง อุปา
ทายะ

ทุตติยัมปิ กันต, สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจามิ, อุลลุมปะตุ มัง กันต, สังโฆ อะนุ
กัมปัง อุปาทายะ,

ตะติยัมปิ กันต, สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจามิ, อุลลุมปะตุ มัง กันต, สังโฆ
อะนุกัมปัง อุปาทายะ,

ในลำดับนั้น พระอุปชฌายะกล่าวเสด็จสงฆ์แล้ว พระอาจารย์สวดสมมติตนตาม
อันตราสิกขธรรม อุปสัมปทาเปกขะพึงรับว่า นัตถิ กันต ๕ หน อามะ กันต ๘ หน บอกชื่อตนและ
ชื่อพระอุปชฌายะรวม ๒ หน เหมือนที่กล่าวแล้วในหนหลังๆ แต่นั้นพึงนั่งฟังท่านสวดกรรมวาจา
อุปสมบทไปจนจบ ครั้นจบแล้วท่านเอาบาตรออกจากตัว แล้วพึงกราบลง ๓ หน แต่นั้นพึงนั่งพับ
เพียบประนมมือฟังพระอุปชฌายะบอกอนุสาสน์ไปจนจบ แล้วรับว่า อามะ กันต เป็นเสร็จพิธีอุปสมบท
แล้วกราบพระอุปชฌายะ ๓ หน ถ้ามีไทยทานถวายก็ให้รับไทยทานถวายพระอันดับเสร็จแล้วคอยฟังพระ
ท่านอนุโมทนาต่อไป เมื่อพระอนุโมทนา พึงกรวดน้ำตั้งใจอุทิศบุญกุศลส่วนนี้ให้แก่ท่านผู้มีพระคุณ เมื่อ
พระว่า ยะธา จบ ก็เทน้ำโกจรกลงให้หมด ต่อนั้นประนมมือฟังอนุโมทนาไปจนจบเป็นอันเสร็จพิธี

วิธีบรรพชาอุปสมบทแบบเอสาหัง

กุลบุตรผู้มีศรัทธามุ่งอุปสมบท พึงรับผ้าไตรอุ้มประนมมือเข้าไปในสังฆสันนิบาต วางผ้าไตรไว้
ข้างตัวด้านซ้าย รับเครื่องสักการะถวายพระอุปชฌายะ แล้วกราบลงด้วยเบญจางคประดิษฐ์ ๓ ครั้ง แล้วนั่ง
คุกเข่าอุ้มผ้าไตรประนมมือเปล่งวาจา ถึงสรณะและขอบรรพชาด้วยคำมคธ หยุดตามจุดจุลภาคว่า

เอสาหัง กันต, ลูจิระปะริณิพุตัมปิ, ตัง ภะคะวันตัง สาระระณัง กัจจามิ, ฆัมมัถุจะ
ภิกขุสังฆัญจะ ละเภยยาหัง กันต ตัสสะ ภะคะวะโต, ฆัมมะวินะเย ปัพพัชัง ละเภยยัง อุปะสัม
ปะทัง

ทุติยัมปาทัง ภันเต, สุจิระปะรินพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คัจฉามิ ชัมมัถุ
จะ ภิกขุสังฆัญจะ ละเภยยาหัง ภันเต ตัสสะ ภะคะวะโต ชัมมะวิณะเย ปัพพัชชัง ละเภยยัง
อุปะสัมปะทัง

ตะติยัมปาทัง ภันเต, สุจิระปะรินพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คัจฉามิ ชัม
มัถุจะ ภิกขุสังฆัญจะ ละเภยยาหัง ภันเต ตัสสะ ภะคะวะโต ชัมมะวิณะเย ปัพพัชชัง ละเภยยัง
อุปะสัมปะทัง

อะหัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามิ, อิมานิ กาสายานิ วัตถานิ คะเหตวา, ปัพพัชชะ
มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ

ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามิ, อิมานิ กาสายานิ วัตถานิ คะเหตวา,
ปัพพัชชะ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ

ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามิ, อิมานิ กาสายานิ วัตถานิ คะเหตวา,
ปัพพัชชะ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ

ถ้าบวชเป็นสามเณร ยกคำว่า ละเภยยัง อุปะสัมปะทัง ออกเสีย

ในลำดับนั้น พระอุปัชฌายะรับเอาผ้าไตรจากผู้มุ่งบรพชาวางไว้ตรงหน้าตัก แล้วกล่าวสอนถึง
พระรัตนตรัยเป็นต้น และบอก ตะจะปัญจะกะกัมมัฏฐาน ให้ว่าตามไปทีละบท โดยอนุโลมและปฏิโลม
ดังนี้

เกสา โลมา นะขา ทันตา ตะโจ (อนุโลม)

ตะโจ ทันตา นะขา โลมา เกสา (ปฏิโลม)

ครั้นสอนแล้วพระอุปัชฌายะชักอสังข์ออกจากไตร สวมให้แล้ว สั่งให้ออกไปครองไตรจีวรตาม
ระเบียบ ครั้นเสร็จแล้วเข้าไปหาพระอาจารย์ รับเครื่องสักการะถวายท่านแล้วกราบ ๓ หน นั่งคุกเข่า
ประนมมือเปล่งวาจาขอสรณะและศีลดังนี้

อะหัง ภันเต, สะระณะสีลัง ยาจามิ,

ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต, สะระณะสีลัง ยาจามิ,

ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต, สะระณะสีลัง ยาจามิ

ลำดับนั้น พระอาจารย์กล่าวคำนมัสการให้ผู้มุ่งบรพชาว่าตามไปดังนี้

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ ว่า ๓ หน

แต่นั้นท่านจะตั้งด้วยคำว่า เอวัง ะเทหิ หรือ ยะมะหัง ะทามิ ตัง ะเทหิ ฟังรับว่า อา
มะ ภันเต

ครั้นแล้วท่านนำให้เปล่งวาจาว่าสรณคมน์ตามไปทีละพากย์ดังนี้

	พุทฺธัง	สวระณัง	คัจฉามิ
	ธัมมัง	สวระณัง	คัจฉามิ
	สังฆัง	สวระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปิ	พุทฺธัง	สวระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปิ	ธัมมัง	สวระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปิ	สังฆัง	สวระณัง	คัจฉามิ
ตติยัมปิ	พุทฺธัง	สวระณัง	คัจฉามิ
ตติยัมปิ	ธัมมัง	สวระณัง	คัจฉามิ
ตติยัมปิ	สังฆัง	สวระณัง	คัจฉามิ

เมื่อจบแล้ว ท่านบอกว่า ติสระณะคะมะนัง นิฏฐิตัง พึงรับว่า อามะ ภันเต ลำดับนั้นพระ
 อาจารย์จะบอกให้รู้ว่า การบรรพชาเป็นสามเณรสำเร็จด้วยศรัทธาเพียงเท่านั้น ที่นั่นพึงสมาทานสิกขาบท
 ๑๐ ประการ ว่าตามท่านไปดังนี้

ปาณาติปาตา	เวระมะณี
อะทินนาทานา	เวระมะณี
อะพรัหมจะริยา	เวระมะณี
มุสาวาทา	เวระมะณี
สุราเมรัยเมถุนาปะมาทัฏฐานา	เวระมะณี
วิกาละโภชะนา	เวระมะณี
นัจจะคีตะวาทีตะวิสสุกะทัสสะนา	เวระมะณี
มาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะมัณฑะนะวิภูสะนัฏฐานา	เวระมะณี
อุจจาสะยะนะมหาสะยะนา	เวระมะณี
ชาตะรุปะระชะตะปะฎิกคะหะณา	เวระมะณี

อิมานิ ทะสะ ลิกขาปะทานิ สะมาทียามิฯ (ว่า ๓ หน)

ในลำดับนั้น สามเณรพึงรับบาตร อุ่มเข้าไปหาพระอุปัชฌายะในสังฆสถานนิบาตวางไว้ข้างตัวด้าน
 ซ้าย รับเครื่องสักการะถวายท่าน แล้วกราบ ๓ หน นั่งคุกเข่าประนมมือกล่าวคำขอนิสัย ว่าดังนี้

	อะหัง	ภันเต,	นิสสะยัง	ยาจามิ,
ทุติยัมปิ	อะหัง	ภันเต,	นิสสะยัง	ยาจามิ,
ตติยัมปิ	อะหัง	ภันเต,	นิสสะยัง	ยาจามิ
อุปัชฌาโย	เม	ภันเต,	โหหิ	ว่า ๓ หน

พระอุปัชฌายะกล่าวว่า โอปายิกัง, ปะฐิฐุปัง, ปาสาทิณนะ สัมปาเทหิ บทใดบทหนึ่งพึงรับว่า สาธุ กัณฑ์ ทุกบทไป แต่นั้นสามเณรพึงกล่าววรับเป็นฐะให้ท่านว่าดังนี้

อชชะตักคทานิ เถโร, มัยหัง ภาโร อะหัมปิ เถรสสะ ภาโร ว่า ๓ หน เสร็จแล้ว กราบลง ๓ หน

ลำดับนั้น พระอุปัชฌายะแนะนำสามเณรไปตามระเบียบแล้ว พระอาจารย์ผู้เป็นกรรมวาจา เอาบาตรมีสายคล้องตัวผู้มุ่งอุปสมบท บอกบาตรและจีวร ผู้มุ่งอุปสมบทพึงรับว่า อามะ กัณฑ์ ๔ หน ดังนี้

คำบอกบาตรจีวร	คำรับ
๑. อะยันเต ปัตโต	อามะ กัณฑ์
๒. อะยัง สังฆาญิ	อามะ กัณฑ์
๓. อะยัง อุตตะราสังโก	อามะ กัณฑ์
๔. อะยัง อันตะระวาสะโก	อามะ กัณฑ์

ต่อจากนั้น พระอาจารย์ท่านบอกให้ออกไปข้างนอกว่า กัจฉะ อะมุหมิ โอกาสะ ติฏฐาหิ พึงถอยออกลุกขึ้นเดินไปยืนอยู่ในที่ที่กำหนดไว้ พระอาจารย์ท่านสวดสมมติตนเป็นผู้สอนซ่อม แล้วออกไปสวดถาตามอันตราสิกขธรรม พึงรับว่า นัตถิ กัณฑ์ ๕ หน อามะ กัณฑ์ ๘ หน ดังนี้

ถา	ตอบ
๑. กุญจัง	นัตถิ กัณฑ์
๒. คัณโท	นัตถิ กัณฑ์
๓. กิลาโส	นัตถิ กัณฑ์
๔. โสโส	นัตถิ กัณฑ์
๕. อะปะมาโร	นัตถิ กัณฑ์
๑. มะนุสโสตี	อามะ กัณฑ์
๒. ปุริโสตี	อามะ กัณฑ์
๓. ภูชิสโสตี	อามะ กัณฑ์
๔. อะนะโณตี	อามะ กัณฑ์
๕. นะลี ราชะกะญุ	อามะ กัณฑ์
๖. อะนุญญาโตตี มาตาปีตุหิ	อามะ กัณฑ์
๗. ปะริปุณณะวิสะติวัสโสตี	อามะ กัณฑ์
๘. ปะริปุณณันเต ปัตตะจีวะรัง	อามะ กัณฑ์

เอต มะยัง ภันเต, สุจิระประรินิพพุตัมปี, ตัง ภะคะวันตัง สาระณัง กัจฉามิ, ชัมมัญ
จะ ภิกขุสังฆัญจะ, ละเภยยามะ มะยัง ภันเต, ตัสสะ ภะคะวะโต, ชัมมะวินะเย ปัพพัชชัง,
ละเภยยามะ อุปะสัมปะทัง,

ทุติยัมปี มะยัง ภันเต, สุจิระประรินิพพุตัมปี, ตัง ภะคะวันตัง สาระณัง กัจฉามิ, ชัม
มัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ละเภยยามะ มะยัง ภันเต, ตัสสะ ภะคะวะโต, ชัมมะวินะเย ปัพพัชชัง,
ละเภยยามะ อุปะสัมปะทัง,

ตติยัมปี มะยัง ภันเต, สุจิระประรินิพพุตัมปี, ตัง ภะคะวันตัง สาระณัง กัจฉามิ, ชัม
มัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ละเภยยามะ มะยัง ภันเต, ตัสสะ ภะคะวะโต, ชัมมะวินะเย ปัพพัชชัง,
ละเภยยามะ อุปะสัมปะทัง,

มะยัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามะ, อิมานิ กาสายามิ วัตถานิ คะเหตวา, ปัพพาชละ โน
ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ,

ทุติยัมปี มะยัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามะ, อิมานิ กาสายามิ วัตถานิ คะเหตวา, ปัพ
พาชละ โน ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ,

ตติยัมปี มะยัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามะ, อิมานิ กาสายามิ วัตถานิ คะเหตวา, ปัพ
พาชละ โน ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ,

คำขอนิสสัยนาถุ'

	มะยัง	ภันเต	นิสสะยัง	ยาจามะ,
ทุติยัมปี	มะยัง	ภันเต	นิสสะยัง	ยาจามะ,
ตติยัมปี	มะยัง	ภันเต	นิสสะยัง	ยาจามะ,
	อุปัชฌาโย	โน ภันเต	โหติ (๓ หน)	
	อัชชะตักเคทานิ	เถโร	อัมหากัง	ภาโร,
	มะยัมปี	เถรัสสะ	ภารา (๓ หน)	

คำขออุปสมบทพร้อมกัน

สังฆมภันเต, อุปะสัมปะทัง ยาจามะ, อุลลุมปะตุ โน ภันเต, สังโฆ อะนุกัมปัง อุปา
ทายะ,

ทุติยัมปี ภัณฑ, สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจา มะ, อุลลุมปะตุ โน ภัณฑ, สังโฆ อะ
นุกัมปัง อุปาทายะ,

ตะติยัมปี ภัณฑ, สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจา มะ, อุลลุมปะตุ โน ภัณฑ, สังโฆ อะ
นุกัมปัง อุปาทายะ,

กาถาคัดเลือก

อะวะสุละตุเต สารีเรมังสัง โลหิตัง.

คานานี้คัดเลือกหยุดแถ

วะโรวะรัญญู วะระโท วะระหะโร

คานานี้ ถ้าเป็นบาดแผล ให้เสกประธานห้ามเลือด และถ้าลูกออกยากหรือรกไม่ออกก็ดี ใช้
เสกน้ำมันดีให้กิน

แบบสวดกรรมวาจาในอุปสมบทกรรม

สำหรับนาคเดียว

เมื่อผู้มุ่งอุปสมบทออกไปยืน ข้างนอกเรียบริ้วแล้ว พระกรรมวาจารย์ (คู่สวด) จึงนั่งคุกเข่า
ประนมมือ กราบพระ ๓ ครั้งแล้วเปล่งคำนมัสการพระรัตนตรัย

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา, สัมพุทธัสสะ

คำสมมติตนเพื่อสอนซ้อม

สมมติตนชื่อ โอภาโส สมมติพระอุปัชฌายะชื่อ โสกะโณ

สุณาตุ เม ภัณฑ, สังโฆ, โอภาโส, อายัสมะโต โสกะณัสสะ อุปสัมปะทาเปกโข,
ยะทิ สังฆัสสะ ปัตตะกัตถัง, อะหัง โอภาสัง อะนุสาเสยยัง,

คำสอนซ้อม

สุณะตี โอลาสะ, อะยันเต สัจจะกาโถ ภูตะกาโถ, ยัง ชาตัง ตัง สัจจะมัจเณ ปุจ
 ฌันเต, สันตัง อตติติ จัตตัพพัง, อะสันตัง นัตติติ วัตตัพพัง, มา โข วิตถาสี, มา โข มังกุ
 อะโหสิ, เอวันตัง ปุจฉิสสันติ, สันตี เต เอเวรูปา อาพาธา.

ถาม	ตอบ
กุกัจัง	นัตติ ฌันเต
คัณโฑ	นัตติ ฌันเต
กิลาสี	นัตติ ฌันเต
โสโส	นัตติ ฌันเต
อะปะมาโร	นัตติ ฌันเต
มะนุสโสตี	อามะ ฌันเต
ปุริโสตี	อามะ ฌันเต
ภูชิสโสตี	อามะ ฌันเต
อะนะโณตี	อามะ ฌันเต
นะตี ราชะกะโณ	อามะ ฌันเต
อะนุญญาโตตี มาคาปิตฺติ	อามะ ฌันเต
ปะริปุณณะวิสะตีสโสตี	อามะ ฌันเต
ปะริปุณณะนเต ปิตตะจีวะรัง	อามะ ฌันเต
กินนาโมตี	อะหัง ฌันเต โอลาสี นามะ
โก นามะ เต อุปัชฌาย	อุปัชฌายี เม ฌันเต อายัสมา โสกะโณ นามะ

คำขอเรียกอุปสัมปทาเปกขะเข้ามา

สุณาตุ เม ฌันเต สังโฆ, โอลาสี, อายัสมาโต โสกะณัสสะ อุปะสัมปะทาเปกโข,
 อะนุสิญฺฐุ โส มะยา, ยะที สัจจัสสะ ปิตตะกัลลัง, โอลาสี อาคัจเฉยยะ (คำเรียก) อา
 คัจฉาหิ

คำพระอุปัชฌายะกล่าวเผด็จสงฆ์

อิทานิ โข อาวุโส (ฌันเต) อะยัง โอลาสี นามะ สามะเณโร มะมะ อุปะสัมปะทา
 เปกโข อุปะสัมปะทัง อากังขะมาโน, สัจจัง ยาจะติ, อะหัง สัพพะมิมัง สัจจัง อัจฉะสามิ,
 สาธุ อาวุโส (ฌันเต) สัพโพยัง สังโฆ, อิมัง โอลาสัง นามะ สามะเณรัง, อันตะรายิเก รัมเม

ปจฺฉิตฺวา, ตัถฺตถะ ปัตตะกัลลํตัง ญัตฺวา ญัตฺติจจะตฺตเถนะ กัมเมนะ อะกุเปปนะ ฐานาระเหณะ
อุปะสัมปาเทมาติ, กัมมะสันนิฏฺฐานัง กะโรตุ ที่ประชุมสังฆ์รับพร้อมกันว่า สาธุ
หมายเหตุ บทว่า อาวุโส นั้น ถ้ามีภิกษุแก่พรรษาว่าอุปัชฌาย์ร่วมประชุมอยู่ด้วย ฟังใช้ ภันเต แทน

คำสมมติตนเพื่อถามอันตรายิกธรรม

สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ, อะยัง โภกาโส, อายัสมะโต โสภะณัสสะ อุปะสัมปะทาเปก
โฆ, ะหิ สังฆัสสะ ปัตตะกัลลัง, อะหัง โภกาสัง อันตะรายิกะ รัมเม ปุจฺเจยยัง.

คำถามอันตรายิกธรรม

สุณะถึ โภกาสะ, อะยังนเต ตังจะกาโล กุตะกาโล, ยัง ชาตัง ตัง ปุจฺจามิ, สันตัง
อติตฺติ วัตตัพพัง อะสันตัง นัตติติ วัตตัพพัง, สันติ เต เอเวรูปา อาพาธา? (ถาม) กุญฺจัง
ฯลฯ โก นามะ เต อุปัชฌาโย, (ตอบ) นัตติ ภันเต ฯลฯ อุปัชฌาโย เม ภันเต อายัสมา โสภะ
โณ นามะ

กรรมวาจาอุปสมบท

สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ, อะยัง โภกาโส, อายัสมะโต โสภะณัสสะ อุปะสัมปะทาเปก
โฆ, ประริสุทฺโท อันตะรายิกะหิ รัมเมหิ, ประริปุณณัสสะ ปัตตะจีวะรัง, โภกาโส สังฆัง อุปะสัม
ปะทัง ยาจะติ อายัสมะตา โสภะณนะ อุปัชฌาเยนะ ะหิ สังฆัสสะ ปัตตะกัลลัง สังโฆ โภกา
สัง อุปะสัมปาเทยยะ, อายัสมะตา โสภะณนะ อุปัชฌาเยนะ เอสา ญัตติ

สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ, อะยัง โภกาโส, อายัสมะโต โสภะณัสสะ อุปะสัมปะทาเปก
โฆ, ประริสุทฺโท อันตะรายิกะหิ รัมเมหิ, ประริปุณณัสสะ ปัตตะจีวะรัง, โภกาโส สังฆัง อุปะสัม
ปะทัง ยาจะติ อายัสมะตา โสภะณนะ อุปัชฌาเยนะ สังโฆ โภกาสัง อุปะสัมปาเทติ, อายัสมะ
ตา โสภะณนะ อุปัชฌาเยนะ ยัสตายัสมะโต ะหะมะติ โภกาสัสสะ อุปะสัมปะทา, อายัสมะตา
โสภะณนะ อุปัชฌาเยนะ, เสา ตะณหัสสะ, ยัสสะ นะ ะหะมะติ โส ภาเสยยะ.

ทุติยัมปิ เอตะมัตถัง ะทามิ, สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ, อะยัง โภกาโส, อายัสมะโต
โสภะณัสสะ อุปะสัมปะทาเปกโฆ, ฯลฯ โสภาเสยยะ

ตะติยัมปิ เอตะมัตถัง ะทามิ, สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ ฯลฯ โสภาเสยยะ

อุปสัมปັນโน สังฆนะ, โภกาโส อายัมมะตา โสภานะนะ อุปัชฌายะนะ ขะมะติ สังฆัสสะ ตัสมา คุณหิ, เอวะเมตัง ธาระยามิ,

หมายเหตุ อนุสาวนาที่ ๒ ที่ ๓ ซึ่ง ฯลฯ ใวนั้นพึงสวดเต็มความเหมือนอนุสาวนาที่ ๑

สำหรับนาคู

อุปสัมปทาเปกจะมีหลายรูป อุปสมบทพร้อมกันได้คราวละ ๒ รูป ๓ รูป แต่ให้มีพระอุปัชฌายะองค์เดียวกันได้ คำสวดกรรมวาจา จึงต้องเปลี่ยนวิภัติ วจนะ ให้ถูกต้องตามหลักบาลีดังนี้, สมมตินามชื่อ ปุณโณ, สุโ, สมมติพระอุปัชฌายะชื่อ มะนุสสะนาโค

คำสวดสมมติและคำสอนซ่อม

สุณาตุ เม กันเต สังโฆ, ปุณโณ จะ สุโ จะ อายัมมะโต มะนุสสะนาคัสสะ อุปสัมปทาเปกโ, ยะทิ สังฆัสสะ ปัตตะกัลลัง, อะหัง ปุณณฺณ จะ สุภฺณ จะ อะนุสาเสยยัง,

สุณะถึ ปุณณะ, อะยันเต ตังจะกาโล ภูตะกาโล, ยัง ชาตัง ฯลฯ อุปัชฌายโ เม กันเต อายัสมา มะนุสสะนาโค นามะ (ถ้าถามทีละรูปข้อความเหมือนกัน)

คำขอเรียกอุปสัมปทาเปกจะเข้ามา

สุณาตุ เม กันเต สังโฆ ปุณโณ, จะ สุโ จะ อายัมมะโต มะนุสสะนาคัสสะ อุปสัมปทาเปกโ, อะนุสิฏฺฐโ เต มะยา, ยะทิ สังฆัสสะ ปัตตะกัลลัง, ปุณโณ จะ สุโ จะ อาคัจเฉยยัง (คำเรียก) อาคัจจะถะ

คำสมมติและคำถามอันตรายิกกรรม

สุณาตุ เม กันเต สังโฆ, อะยฺญจะ ปุณโณ อะยฺญจะ สุโ, อายัมมะโต มะนุสสะนาคัสสะ อุปสัมปทาเปกโ, ยะทิ สังฆัสสะ ปัตตะกัลลัง, อะหัง ปุณณฺณ จะ สุภฺณ จะ อันตะรายิเก รัมเม ปุจเฉยยัง.

(แล้วสอบถามทีละรูป)

คำอุปัชฌายะพึงกล่าวเผด็จสงฆ์

อิทานิ โข อวุโส (ภันเต) อะหังจะ ปุณโณ นามะ สามะเณโร, อะหังจะ สุโธ นามะ สามะเณโร มะมะ อุปะสัมปะทาเปกโข อุปะสัมปะทัง อากังขะมาโน, สังฆัง ยาจันติ, อะหัง สัพพะมิมัง สังฆัง อัสสเมสามิ, สาธุ อวุโส (ภันเต) สัพโพนัง สังโฆ, อิมัญจะ ปุณณังนามะ สามะเณรัง, อิมัญจะ สุภัง มานะ สามะเณรัง, อันตะรายิกะ รัมเม ปุจฉิตวา, ตัตถะ ปัตตะกัลลัง ตัง ฉุตวา ฉุตติจะตฺตเถนะ กัมเมนะ อะกุปเปนะ ฐานาระเหณะ อุปะสัมปาเทมาติ, กัมมะตันนิฏฐานัง กะโรตุ

หมายเหตุ บทว่า อวุโส นั้น ถ้ามีภิกษุแก่พรรษาว่าอุปัชฌายะร่วมประชุมอยู่ด้วย พึงใช้ ภันเต แทน

คำสวดกรรมวาจาอุปสมบท

สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ, อะหังจะ ปุณโณ, อะหังจะ สุโธ, อายัสมะโต มนุสสะนา คัสสะ อุปะสัมปะทาเปกโข, ประริสุทฺโธ อันตะรายิกะ รัมเมหิ, ประริปุณณะมิเมตัง ปัตตะจีวะรัง, ปุณโณ จะ สุโธ จะ สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจันติ, อายัสมะตา มนะหุสสะนาเคนะ อุปัชฌายะนะ, ะหิ สังฆัสสะ ปัตตะกัลลัง สังโฆ ปุณณัง จะ สุภัญจะ จะ อุปะสัมปาเทยยะ, อายัสมะตา มนะหุสสะนาเคนะ อุปัชฌายะนะ เอสา ฉุตติ

สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ, อะหังจะ ปุณโณ อะหังจะ สุโธ, อายัสมะโต มนะหุสสะนา คัสสะ อุปะสัมปะทาเปกโข, ประริสุทฺธา อันตะรายิกะ รัมเมหิ, ประริปุณณะมิเมตัง ปัตตะจีวะรัง, ปุณโณ จะ สุโธ จะ สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจันติ อายัสมะตา มนะหุสสะนาเคนะ อุปัชฌายะนะ, สังโฆ ปุณณัญจะ จะ สุภัญจะ จะ อุปะสัมปาเทติ, อายัสมะตา มนะหุสสะนาเคนะ อุปัชฌายะนะ ยัสสา ยัสมะโต จะมะติ ปุณณัสสะ จะ สุภัสสะ จะ อุปะสัมปะทา, อายัสมะตา มนะหุสสะนาเคนะ อุปัชฌายะนะ, โส คุณหัสสะ, ยัสสะ นะ จะมะติ โส ภาเสยยะ.

ทุติยัมปี เอตะมัตถัง ะทามิ, สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ อะหังจะ ปุณโณ อะหังจะ สุโธ, อายัสมะโต มนะหุสสะนาคัสสะ อุปะสัมปะทาเปกโข, ฯลฯ โส ภาเสยยะ

ตะติยัมปี เอตะมัตถัง ะทามิ, สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ ฯลฯ โส ภาเสยยะ

อุปะสัมปโน สังฆะนะ, ปุณโณ จะ สุโธ จะ อายัสมะตา มนะหุสสะนาเคนะ อุปัชฌายะนะ จะมะติ สังฆัสสะ ตัสมา คุณหิ, เอวะเมตัง ะระยามิ, (ในที่ลงเครื่องหมาย ฯลฯ ใช้นั้น ให้สวดเต็มความ)

คำบอกอุณศาสตร์

(นิตย ๔)

อะนุญญาตี โข ณะคะวา อุปะสัมปาเทตวา จัตตาริ นิสสะเย จัตตาริ จะ อะกะระณียา
นิ อัจจิกขิตุง

๑. ปิณฑิยาโลปะโกหะนัง นิสสาเย ปัพพชชา, ตัตตะ เต (ถ้าหลายรูปเปลี่ยน เต เป็น
โว) ยาวะชีวัง อุสสาโท ณะระณีโย, อะติเรกะลาโก, สังฆะภัตตัง อุททะภัตตัง นิ
มันตะนัง สะลากะภัตตัง ปักขิกัง อุโปสะถิถัง ปาฏิปะทิกัง.
๒. ปังสุกุกะจีวะรัง นิสสาเย ปัพพชชา, ตัตตะ เต เต (ถ้าหลายรูปเปลี่ยน เต เป็น โว)
ยาวะชีวัง อุสสาโท ณะระณีโย, อะติเรกะลาโก, โขมัง กัปปาสิกัง โทเสยยัง กัม
พะลัง สานัง กังคัง
๓. รุกขะมุละเสนาสะมัง นิสสาเย ปัพพชชา, ตัตตะ เต (ถ้าหลายรูปเปลี่ยน เต เป็น
โว) ยาวะชีวัง อุสสาโท ณะระณีโย, อะติเรกะลาโก, วิหาริ อัททะโยโค ปา
สาโท หัมมียัง คหา
๔. ปุติมุตตะเกตซ์ชัง นิสสาเย ปัพพชชา, ตัตตะ เต (ถ้าหลายรูปเปลี่ยน เต เป็น โว)
ยาวะชีวัง อุสสาโท ณะระณีโย, อะติเรกะลาโก, สัปปิ นะวะนีตัง เตลัง มะฐุ ภาณิ
ตัง

(อกรณียกิจ ๔)

๑. อุปะสัมป็นเนนะ ภิกขุณา เมถุโน รัมโม นะ ปฏิวะตีพโพ อันตะมะโส ติริจจันนะ
คะตายะปี
โย ภิกขุ เมถุนัง รัมมัง ปะภูเสวะติ อัสสะมะโณ โหติ อะสัถยะปุตติโย
เสยยะถาปี นามะ ปุริโส สีสังฆินโน อะภัพโพ เตนะ สะวีระพันชะเนนะ ชีวิ
คุง
เอวะเมวะ ภิกขุ เมถุนัง รัมมัง ปะภูเสวะติ อัสสะมะโณ โหติ อะสัถยะปุตติโย
ตันเต (ถ้าหลายรูปเปลี่ยน ตันเต เป็น ตังโว) ยาวะชีวัง อะกะระณียัง
๒. อุปะสัมป็นเนนะ ภิกขุณา อะทินนัง เถยยะสังฆาตัง นะ อาทาตัพพัง, อันตะมะโส
คินะสะลากัง อุปาทายะ
โย ภิกขุ ปาทัง วา ปาทาระหัง วา อะติเรกะปาตัง วา อะทินนัง เถยยะสังฆาตัง
อาทियะติ อัสสะมะโณ โหติ อะสัถยะปุตติโย
เสยยะถาปี นามะ ปันทุปะลาโส พันชะนา ปะมุคโต อะภัพโพ หาริตัตตายะ

เอวะเมวะ ภิกขุ ปาทัง วา ปาทาระหัง วา อะติเรกะปาหัง วาอะทินนัง เถยยะสังขา
ดัง อาทียิตวา อัสสะมะโณ โหติ อะสัถยะปุตติโย

ตันเต (ถ้าหลายรูปเปลี่ยน ตันเต เป็น ตังโว) ยาวะชีวัง อะกะระณียัง

๓. อุปะสัมป็นเนนะ ภิกขุณา สัจจิจจะ ปาโณ ชีวิตา นะ โวโรเปตัพโพ อันตะมะโส
กุนถะกิปัลลิกัง อุปาทายะ

โย ภิกขุ สัจจิจจะ มนุสสะวิคคะหัง ชีวิตา โวโรเปติ, อันตะมะโส คัพพะปาตะ
นัง อุปาทายะ อัสสะมะโณ โหติ อะสัถยะปุตติโย

เสยยะถาปี นามะ ปุณฺณิสสา ทวิธา ภินนา อัมปะภูตัสสิกา โหติ,

เอวะเมวะ ภิกขุ สัจจิจจะ มนุสสะวิคคะหัง ชีวิตา โวโรเปตวา อัสสะมะโณ โห
ติ อะสัถยะปุตติโย

ตันเต (ถ้าหลายรูปเปลี่ยน ตันเต เป็น ตังโว) ยาวะชีวัง อะกะระณียัง

๔. อุปะสัมป็นเนนะ ภิกขุณา อุตตะริมะนุสสะธัมโม นะ อุลละปิตัพโพ อันตะมะโส
สุญญาคาระ อะภีระมามีติ

โย ภิกขุ ปาปิจโจ อิจจาปะกะโต อะสันตัง อะภูตัง อุตตะริมะนุสสะธัมมัง อุลละ
ปะติ ฌานัง วา วิโมกขัง วา สะมาธิง วา สะมาปิตตัง วา มัคคัง วา ฆะลัง วา
อัสสะมะโณ โหติ อะสัถยะปุตติโย

เสยยะถาปี นามะ ตาโล มัคคะกัจฉินโน อะภัพโพ ปุณะ วิรุพหิยา

เอวะเมวะ ภิกขุ ปาปิจโจ อิจจาปะกะโต อะสันตัง อะภูตัง อุตตะริมะนุสสะธัมมัง
อุลละปิตวา อัสสะมะโณ โหติ อะสัถยะปุตติโย

ตันเต (ถ้าหลายรูปเปลี่ยน ตันเต เป็น ตังโว) ยาวะชีวัง อะกะระณียัง

อะเนกะปะริยาเยนะ โข ปะนะ เตะนะ ะคะวะตา ชานะตา ปัสสะตา อะระหะตา
สัมมาสัมพุทฺธะนะ สีสัง สัมมะทักขาตัง สะมาธิ สัมมะทักขาโต ปัญญา สัมมะทักขาตา
ยาวะเทวะ คัสสะ มะทะนิมมะทะนัสสะ ปิปาสะวินะยัสสะ อาละยะสะมุคฆาตัสสะ
วัฏฏุปัจเจทัสสะ คัณ्हักขะยัสสะ วิราคัสสะ นิโรธัสสะ นิพพานัสสะ ตังคิกริยาเย
คัตถะ สีละปะริภาวิโต สะมาธิ มะหัพพะโล โหติ มะหานิสังโส

สะมาธิปะริภาวิตา ปัญญา มะหัพพะลา โหติ มะหานิสังสา

ปัญญาปะริภาวิตัง จิตตัง สัมมะเทวะ อาสะเวหิ วิมุจจะติ

เสยยะถิทัง กามาสะวา ะวะสะวา อะวิชชาสะวา

ศีลสมาธิหะ เต (ถ้าหลายรูปเปลี่ยน เต เป็น โว) อิมัสมิง ตะถาคะตูปปะเวทิตะ
ธัมมะวินะเย สักกัจจัง อะริสสีละสิกขา สักกัจตัพพา อะริจิตตะสิกขา สักกัจตัพพา อะ
ริปัญญาสิกขา สักกัจตัพพา
คัตถะ อัมปะมาเทนะ สัมปาเทตัพพัง

ยาแก้พิษทางคอก

คางคกข่วนกาย

พิษร้ายนักหนา

คัตถ์นบอณา

เอาโคนเผาไฟ

ข้างปลายน้ำจืด

จงจี้ปากแผล

ถอนแก้พิษหาย

คำขอบวชชี

เอสาหัง ภันเต สุจิระประรินิพพุตัมปิ, ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คัจฉามิ, ธัมมัญจะ
ภิกขุสังฆัญจะ ปัพพัชชัง มัง ภันเต สัมโม ชาเรตุ อัสชะตักเค ปาณูปะตัง สะระณัง คะตัง

คำแปล

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าขอถึงสมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า แม้เสด็จดับขันธปรินิพพานนาน
แล้ว ก็ยังพระธรรมและพระสงฆ์ว่าเป็นสรณะที่พึ่งที่ระลึก ขอพระสงฆ์จงจำข้าพเจ้าไว้ว่าเป็นผู้บวชในพระ
ธรรมวินัย ผู้ถึงพระรัตนตรัยเป็นสรณะตลอดชีวิต ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

คำอาราธนาศีล

มะยัง ภันเต ทิสระณะนะ สะหะ อัญญะ สีตานิ ยาจามะ (๓ ครั้ง) (ถ้าคนเดียวว่า
อะหัง แทน มะยัง และ ยาจามิ แทน ยาจามะ)

นะมะการกาถา

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ (๓ ครั้ง)

ไตรสรณาคมน์

	พุทฺธัง	สละระณัง	คัจฉามิ
	ธัมมัง	สละระณัง	คัจฉามิ
	สังฆัง	สละระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปิ	พุทฺธัง	สละระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปิ	ธัมมัง	สละระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปิ	สังฆัง	สละระณัง	คัจฉามิ
ตติยัมปิ	พุทฺธัง	สละระณัง	คัจฉามิ
ตติยัมปิ	ธัมมัง	สละระณัง	คัจฉามิ
ตติยัมปิ	สังฆัง	สละระณัง	คัจฉามิ

(พระท่านว่า) ติสละระณะ คละมะนัง นิฏฐิตัง (รับว่า) อามะ ภันเต

คำสมาทานศีล

1. ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ (ข้าพเจ้าสมาทานซึ่งสิกขาบท คือ เว้นจากฆ่า สัตว์ด้วยตนเองและไม่ใช้ให้ผู้อื่นฆ่า)
2. อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ (ข้าพเจ้าสมาทานซึ่งสิกขาบท คือ เว้นจากลัก ทรัพย์ ของผู้อื่นด้วยตนเองและไม่ใช้ให้ผู้อื่นลัก ทรัพย์)
3. อະพรหมจะริยา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ (ข้าพเจ้าสมาทานซึ่งสิกขาบท คือ เว้น จากอสังกรรม กรรมอันเป็นข้าศึกแก่พรหมจรรย์)
4. มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ (ข้าพเจ้าสมาทานซึ่งสิกขาบท คือ เว้นจากการ พูดเท็จ คำไม่เป็นจริง และคำต่อลวงอำพรางผู้อื่น)
5. สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐาณา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ (ข้าพเจ้าสมาทานซึ่ง สิกขาบท คือ เว้นจากการดื่มกินสุรา และ เมรัยเครื่องดองของทำใจให้คลั่งไคล้ต่าง ๆ)
6. วิกาละโภชะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ (ข้าพเจ้าสมาทานซึ่งสิกขาบท คือ เว้นจาก บริโภคอาหารในเวลาวิกาล)
7. นัจจะตีตะวาทีตะวิสุกะทัสสะนา มาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะ มัตตะนะนะวิภูสะนัฏฐาณา เวระมะ ณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ (ข้าพเจ้าสมาทานซึ่งสิกขาบท คือ เว้นจากดู ฟัง ฟ้อนรำ ขับร้อง และประโคมเครื่องดนตรีต่าง ๆ และดูการเล่นที่เป็นข้าศึกแก่กุศล และทักทวงตักแตงร่างกายด้วย เครื่องประดับและดอกไม้ของหอม เครื่องทาเครื่องย้อม ผัดผัวยำต่าง ๆ)

8. อูจาสะยะนะมหาสะยะนา เวะระมะณี ลิกขาปะทัง สะมาทียามิ (ข้าพเจ้าสมาทานซึ่งลิกขาบท คือ เว้นจากนั้งนอนเหนือเตียง ตั่ง มีเท้าสูงเกินประมาณ และที่นั่ง ที่นอนอันสูงใหญ่ ภายในใสนุ่นและตำลี อาสนะอันวิจิตรไปด้วยลวดลายงามด้วยเงินทองต่าง ๆ)

อิมานิ อัจฉฐะ ลิกขาปะทานิ สะมาทียามิ (๑ ครั้ง)

กฐิน

คำถวายผ้ากฐิน

อิมัง กันตเส สะปะริวารัง, กะฐินะจีวะระทุสสัง, สังฆัสสะ โอนิชะยามะ, สาธุ โน กันตเส, สังโฆ, อิมัง, สะปะริวารัง, กะฐินะทุสสัง ปะภิกคัณหาคะ, ปะภิกคะเหตวา จะ, อิมินา ทุสเสนะ กะฐินัง, อัถทะระคฺ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ผ้ากฐินจีวรกับทั้งบริวารนี้ แก่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับผ้ากฐิน กับทั้งบริวารนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย รับแล้วจงกรานกฐิน ด้วยผ้านี้ เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำอุปโลกน์กฐิน

แบบ ๒ รูป

รูปที่ ๑

ผ้ากฐินทานกับทั้งผ้าอันสังสบริวารทั้งปวงนี้ เป็นของ.....พร้อมด้วย.....ผู้ประกอบด้วยศรัทธา อุดสาหะพร้อมเพรียงกันนำมาถวาย แก่พระภิกษุสงฆ์ผู้อยู่จำพรรษาถ้วนไตรมาสในอาวาสนี้

ก็แลผ้ากฐินทานนี้ เป็นของบริสุทธิ์ คุณเลื่อนลอยมาโดยนภากาศแล้วแลตกลงในที่ประชุมสงฆ์ จะได้จำเพาะเจาะจงลงว่าเป็นของพระภิกษุรูปใดรูปหนึ่งก็หามิได้ มีพระบรมพุทธานุญาตไว้ว่า ให้พระสงฆ์ทั้งปวงยอมอนุญาติให้แก่ภิกษุรูปหนึ่ง เพื่อจะทำซึ่งกฐินนัตถการกิจ ตามพระบรมพุทธานุญาต และมีคำพระอรธรรคถาจารย์ ผู้รู้พระบรมพุทธานุญาตไว้ว่า ภิกษุรูปใดประกอบด้วยศีลสุตธาธิคุณ มีสติปัญญาสามารถ รู้ธรรม ๘ ประการ มีบุพกิจ เป็นต้น ภิกษุรูปนั้นจึงสมควร เพื่อจะกระทำกฐินนัตถการกิจ ตามพระบรมพุทธานุญาตได้

บัดนี้ พระสงฆ์ทั้งปวง จะเห็นสมควรแก่ภิกษุรูปใด จงพร้อมกันขอมอนุญาตให้แก่ภิกษุรูปนั้น เทอญ (ไม่ต้อง สาธุ)

รูปที่ ๒

ฝ่ากฐินทาน กับทั้งผ้าอันสังสรวารทั้งปวงนี้ ข้าพเจ้าพิจารณาเห็นสมควรแก่.....เป็นผู้มีสติปัญญาสามารถ เพื่อกระทำกฐินนัตถการกิจให้ถูกต้องตามพระบรมพุทธานุญาตได้ ถ้าพระภิกษุรูปใดเห็นไม่สมควรจงทักท้วงขึ้นในท่ามกลางระหว่างสงฆ์ (หยุดคิดหนึ่ง) ถ้าเห็นสมควรแล้วไซ้ร้จงให้สัตหัตถัญญาสาธุการะขึ้นให้พร้อมกัน เทอญ. (สาธุ)

คำอุปโลกนั กฐิน

แบบ ๔ รูป

รูปที่ ๑

ฝ่ากฐินทาน กับทั้งผ้าอันสังสรวารทั้งปวงนี้ เป็นของ.....ผู้ก่อปรด้วยศรัทธาอุตสาหะน้อมนำมาถวายแด่พระภิกษุสงฆ์ผู้จำพรรษากาลถ้วนไตรมาสในอาวาสวิหารนี้

ก็แลฝ่ากฐินทานนี้ เป็นของบริสุทธิคุณเจื่อนลอยมาโดยนภากาศแล้วแลตกลงยังท่ามกลางสงฆ์จะได้จำเพาะเจาะจงแก่พระภิกษุสงฆ์รูปหนึ่งรูปใดก็หาบมิได้ มีพระพุทธานุญาตไว้ให้แก่ภิกษุผู้มีจิรวรอันเก่าหรือมีจิรวรทุพพลภาพ หรือภิกษุรูปใดรูปหนึ่งซึ่งมีสติปัญญาสามารถอาจกระทำกฐินนัตถการกิจ มิให้เพี้ยนผิด ต้องตามวินัยนิยมบรมพุทธานุญาต

เมื่อได้กรบกฐินแล้วไซ้ร้ อานิสังสคุณจะพึงบังเกิดมี ๕ ประการ คือ อยู่ปราศจากไตรจิรวรได้ไม่เป็นอาบัติด้วยทุกขกฐินสิกขาบท ๑ เก็บบอดิเรกจิรวรไว้ได้ไม่เป็นอาบัติ ด้วยปฐมกฐินสิกขาบท ๑ ฉันคณะโกชนัปรัมปรโกชนัได้ไม่เป็นอาบัติ ด้วยคณะโกชนะและปรัมปรโกชนะสิกขาบท ๑ เข้าไปในละแวกบ้านได้ไม่ต้องอาบัติ ด้วยอนามันตจาริกสิกขาบท ๑ จิรวรลาภที่บังเกิดขึ้นในอาวาสจะเป็นของภิกษุผู้ได้กรานกฐินแล้ว ๑ ทั้งจิรวรกาลจะยี่ดออกไปอีก ๔ เดือน ตลอดหมันตฤคฺคฺ ดังนี้

บัดนี้ พระสงฆ์ทั้งหลายจะมีความยินยอมพร้อมกันรับกฐินนี้หรือไม่ ถ้ามีความยินยอมพร้อมกันรับกฐินนี้แล้วไซ้ร้ จงให้สัตหัตถัญญาสาธุการะขึ้นให้พร้อมกัน เทอญ. สาธุ

รูปที่ ๒

สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงอนุญาตกฐินนัตถการกิจนั้น ให้เป็นการเฉพาะบุคคล สงฆ์ก็ดีคณะก็ดีจะกรานกฐินไม่ได้ แต่เพราะอนุโมทนาแห่งสงฆ์และคณะและอถถการกิจแห่งบุคคล กฐินเป็นอันสงฆ์

อันคณะอันบุคคลกรานได้ ก็แลผ้ากฐินทานนี้ ควรแก่ภิกษุผู้มีจีวรเก่าหรือมีจีวรอันทุพพลภาพ หรือภิกษุรูปใดจะมีอุตสาหกรรมและสามารถทำจิรกรรมในวันเดียวกันนี้ ให้เบนกฐินนัตถการกิจ ต้องตามพระบรมพุทธานุญาต มิให้วิธีวินัยนัยมทั้งปวงเคลื่อนคลาดได้

บัดนี้ พระสงฆ์ทั้งปวงจะเห็นสมควรแก่พระภิกษุรูปใด จงพร้อมกันขอมอนุญาตให้แก่ภิกษุรูปนั้น เทอญ. (ไม่ต้อง สาธุ)

รูปที่ ๓

ผ้ากฐินทาน กับทั้งผ้าอานสังสบริวารทั้งปวงนี้ ข้าพเจ้าพิจารณาเห็นสมควรแก่.....ผู้เป็น.....ในวันนี้ ซึ่งเป็นพหุสูตรทรงธรรม ทรงวินัย เป็นผู้ชี้แจงชักนำให้สรรพมหาภิสงฆ์บริษัทรื่นเรียง เป็นผู้ให้อิโรวาทานุศาสน์แก่ภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์เป็นผู้ทรงกฐินมาตีกาลลาดรู้ในวินัยกรรม จะไม่ให้วินัยนัยมนั้น ๆ กำเริบได้ และเป็นผู้มีสติปัญญาสามารถ อาจกระทำกฐินนัตถการกิจให้ต้องตามพระบรมพุทธานุญาตได้

เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงพิจารณาเห็นว่า พระสงฆ์ทั้งปวงจะยินยอมพร้อมกันถวายผ้ากฐินทานกับทั้งผ้าอานสังสบริวารทั้งปวงนี้ แต่.....ถ้าพระภิกษุรูปใดเห็นไม่สมควร จงทักท้วงขึ้นในท่ามกลางสงฆ์ (หยุดนิคหนึ่ง) ถ้าเห็นสมควรแล้ว จงสาธุการะขึ้นให้พร้อมกันเทอญ. สาธุ

รูปที่ ๔

ผ้ากฐินทานกับทั้งผ้าอานสังสบริวารทั้งปวงนี้ ถ้าแลพระสงฆ์บริษัทยุคคันทานุมติ พร้อมกันยอมถวายแก่.....แล้ว ขอพระสงฆ์จงอย่าได้ถือเอาผ้าไตรจีวร ซึ่งเป็นบริวารแห่งผ้ากฐินตามลำดับ ผ้าจำพรรษาเลย จงถวายแก่.....ด้วยอุปโลกนวาจาอันนี้ ส่วนผ้ากฐินทานนั้น ถึงพระสงฆ์ทั้งปวงจะยินยอมพร้อมกันถวายด้วยอุปโลกนวาจาก็ไม่ขึ้น ต้องถวายด้วยอุตติหุติกรรมวาจา ตามพระบรมพุทธานุญาต

เพราะฉะนั้น ขอพระสงฆ์จงทำกรรมสันนิษฐานว่า จะถวายผ้ากฐินทานนั้นแก่.....ด้วยอุตติหุติกรรมวาจาอันไม่กำเริบตามสมควรแก่สถานะ ณ กาลบัดนี้ เทอญ ๑ สาธุ

แบบกรรมวาจาสดให้ผ้ากฐิน

นะโม	ตัสสะ	ภะคะวะโต	อะระหะโต	สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม	ตัสสะ	ภะคะวะโต	อะระหะโต	สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภคคะวัต อระหะโต สัมมา, สัมพุทฺธสฺส,
สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ, อิทัง สังฆัสสะ กะฐินะทุสสัง อุปปันนัง, ยะทิ สังฆัสสะ
ปิตตะกัลลัง สังโฆ อิมัง กะฐินะทุสสัง อายัสมะโต (อิตถันนามัสสะ) ทะเทยยะ กะฐินัง อตฺถะริตฺตุง,
เอสา ญัตติ

สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ, อิทัง สังฆัสสะ กะฐินะทุสสัง อุปปันนัง, สังโฆ อิมัง
กะฐินะทุสสัง อายัสมะโต (อิตถันนามัสสะ) เทติ กะฐินัง อตฺถะริตฺตุง ยัสสายัสมะโต ขะมะติ อิมัส
สะ กะฐินะทุสสัสสะ อายัสมะโต (อิตถันนามัสสะ) ทานัง กะฐินัง อตฺถะริตฺตุง โส ตฺถุณหัสสะ ยัส
สะ นักขะมะติ โส ภาเสยยะ

ทินนัง อิทัง สังฆะนะ กะฐินะทุสสัง อายัสมะโต (อิตถันนามัสสะ) กะฐินัง อตฺถะริ
ตฺตุง ขะมะติ สังฆัสสะ ตัสมา ตฺถุณหิ, เอวะเมตัง ฐาเรยามิ

หมายเหตุ ในวงเล็บ (อิตถันนามัสสะ) นั้น ให้ใส่ชื่อผู้ครองกฐินแทน

คำอธิษฐานผ้ากฐิน

สังฆาฏิ	อิมายะ	สังฆาฎิยา	กะฐินัง	อตฺถะรามิ (๓ หน)
อุตตราสงค์	อิมายะ	อุตตราสังเคนะ	กะฐินัง	อตฺถะรามิ (๓ หน)
อันตราวาสก	อิมายะ	อันตราวาสะเคนะ	กะฐินัง	อตฺถะรามิ (๓ หน)

คำอนุโมทนา กฐิน

อตฺถะตัง อาวุโส สังฆัสสะ กะฐินัง ฐัมมิโก กะฐินัตถาโร อะนุโมทะละ (๓ หน) นี้
สำหรับท่านผู้ครองกฐินมีพรรษาแก่กว่าภิกษุทั้งปวง ถ้ามีภิกษุอื่นที่มีพรรษามากกว่าท่านผู้ครองกฐินอยู่ ในที่
นั้นให้เปลี่ยนคำว่า อาวุโส เป็น ภันเต แล้วให้พระสงฆ์ทั้งปวงเปล่งวาจาอนุโมทนาต่อไปว่า

อตฺถะตัง ภันเต สังฆัสสะ กะฐินัง ฐัมมิโก กะฐินัตถาโร อะนุโมทะละ (๓ หน) นี้
สำหรับผู้่อนพรรษากว่าท่านผู้ครองกฐินกล่าว ถ้ามีภิกษุที่แก่พรรษากว่าท่านผู้ครองกฐินอยู่ในที่นั้น ก็รูปก็
ตามให้ผู้แก่เหล่านั้นเปลี่ยนคำว่า ภันเต เป็น อาวุโส หรือจะให้อ่านพร้อมกันเฉพาะผู้แก่เสียคราวหนึ่งก่อน
๓ จบ แล้วจึงให้ผู้่อนกว่าอีกคราวหนึ่ง ๓ จบ ก็ได้

คำสัตตปาหะ

สัตตาทะกะระณียัง กิจจัง เม อตถิ
ตัสมา มะยา คันทัพพัง
อิมัสมิง สัตตาทัพภันตะเร นีวัตติสสามิ

ปริวาสกรรม

อย่างจุลสุทธานตะ

(มีคำขอ คำสมาทาน คำเก็บ และกรรมวาจา ครบ)

คำขอสุทธานตะปริวาส

อย่างจุลสุทธานตะ

อะหัง	ภันเต	สัมพะหุลา	สังฆาทิเสสา	อาปัตติโย	อาปัสซิง	
อาปัตติปริยัตถัง		เอกัจจัง	ชานามิ	เอกัจจัง นะ	ชานามิ	
รัตติปริยัตถัง		เอกัจจัง	ชานามิ	เอกัจจัง นะ	ชานามิ	
อาปัตติปริยัตถัง		เอกัจจัง	สระรามิ	เอกัจจัง นะ	สระรามิ	
รัตติปริยัตถัง		เอกัจจัง	สระรามิ	เอกัจจัง นะ	สระรามิ	
อาปัตติปริยัตถัง		เอกัจจัง	เวมะติโก	เอกัจเจ	นิพเพมะติโก	
รัตติปริยัตถัง		เอกัจจัง	เวมะติโก	เอกัจเจ	นิพเพมะติโก	
โสหัง	ภันเต	สังฆัง	ตาสัง	อาปัตตีนัง	สุทธานตะปะริวาสัง	ยาจามิ

อะหัง	ภันเต	สัมพะหุลา	สังฆาทิเสสา	อาปัตติโย	อาปัสซิง		
อาปัตติปริยัตถัง		เอกัจจัง	ชานามิ	เอกัจจัง นะ	ชานามิ		
รัตติปริยัตถัง		เอกัจจัง	ชานามิ	เอกัจจัง นะ	ชานามิ		
อาปัตติปริยัตถัง		เอกัจจัง	สระรามิ	เอกัจจัง นะ	สระรามิ		
รัตติปริยัตถัง		เอกัจจัง	สระรามิ	เอกัจจัง นะ	สระรามิ		
อาปัตติปริยัตถัง		เอกัจจัง	เวมะติโก	เอกัจเจ	นิพเพมะติโก		
รัตติปริยัตถัง		เอกัจจัง	เวมะติโก	เอกัจเจ	นิพเพมะติโก		
โสหัง	ทุตติยัมปิ	ภันเต	สังฆัง	ตาสัง	อาปัตตีนัง	สุทธานตะปะริวาสัง	ยาจามิ

อะหัง	กันต	สัมพะหุลา	สังฆาติเสสา	อาปัตติโย	อาปัสซิง		
อาปัตติปริยัตถัง		เอกัจจิง	ชานามิ	เอกัจจิง	นะ ชานามิ		
รัตติปริยัตถัง		เอกัจจิง	ชานามิ	เอกัจจิง	นะ ชานามิ		
อาปัตติปริยัตถัง		เอกัจจิง	สระรามิ	เอกัจจิง	นะ สระรามิ		
รัตติปริยัตถัง		เอกัจจิง	สระรามิ	เอกัจจิง	นะ สระรามิ		
อาปัตติปริยัตถัง		เอกัจจิง	เวมะติโก	เอกัจเจ	นิพเพมะติโก		
รัตติปริยัตถัง		เอกัจจิง	เวมะติโก	เอกัจเจ	นิพเพมะติโก		
โสหัง	ตะคิตัมปี	กันต	สังฆัง	ตาสัง	อาปัตตินัง	สุทธานตะปะริวาสัง	ยาจามิ

กรรมวาจาให้สุทธานตะปะริวาส

สุณาตุ	เม	กันต	สังโฆ,	อะยัง	อิตถันนาโม	ภิกขุ	สัมพะหุลา	
สังฆาติเสสา	อาปัตติโย	อาปัสซิง						
อาปัตติปริยัตถัง		เอกัจจิง	ชานาติ	เอกัจจิง	นะ	ชานาติ		
รัตติปริยัตถัง		เอกัจจิง	ชานาติ	เอกัจจิง	นะ	ชานาติ		
อาปัตติปริยัตถัง		เอกัจจิง	สระระติ	เอกัจจิง	นะ	สระระติ		
รัตติปริยัตถัง		เอกัจจิง	สระระติ	เอกัจจิง	นะ	สระระติ		
อาปัตติปริยัตถัง		เอกัจเจ	เวมะติโก	เอกัจเจ	นิพเพมะติโก			
รัตติปริยัตถัง		เอกัจเจ	เวมะติโก	เอกัจเจ	นิพเพมะติโก			
โสหัง	สังฆัง	ตาสัง	อาปัตตินัง	สุทธานตะปะริวาสัง	ยาจะติ	ยะทิ	สังฆัสสะ	ปัตตะกัลลัง
สังโฆ	อิตถันนามัสสะ	ภิกขุโน	ตาสัง	อาปัตตินัง	สุทธานตะปะริวาสัง	ทะเทยยะ	เอสา	ญัตติ

สุณาตุ	เม	กันต	สังโฆ,	อะยัง	อิตถันนาโม	ภิกขุ	สัมพะหุลา
สังฆาติเสสา	อาปัตติโย	อาปัสซิง					
อาปัตติปริยัตถัง		เอกัจจิง	ชานาติ	เอกัจจิง	นะ	ชานาติ	
รัตติปริยัตถัง		เอกัจจิง	ชานาติ	เอกัจจิง	นะ	ชานาติ	
อาปัตติปริยัตถัง		เอกัจจิง	สระระติ	เอกัจจิง	นะ	สระระติ	
รัตติปริยัตถัง		เอกัจจิง	สระระติ	เอกัจจิง	นะ	สระระติ	
อาปัตติปริยัตถัง		เอกัจเจ	เวมะติโก	เอกัจเจ	นิพเพมะติโก		
รัตติปริยัตถัง		เอกัจเจ	เวมะติโก	เอกัจเจ	นิพเพมะติโก		

อาปัดตีนัง	สุทธานตะปะริวาโส	ขะมะติ	ตั้งหมัตตะ
ตัตมา	คุณที เอวะเมตัง	ธาระยามิ	

คำสมาทานปริวาส

	ปะริวาสัง	สะมาทียามิ	วัดตั้ง	สะมาทียามิ
ทุติยัมปี	ปะริวาสัง	สะมาทียามิ	วัดตั้ง	สะมาทียามิ
ตะติยัมปี	ปะริวาสัง	สะมาทียามิ	วัดตั้ง	สะมาทียามิ

คำบอกสุทธานตปริวาส

อะหัง	กันเต	สัมพะหุลา	ตั้งฆาภิเสสา	อาปัดติโย	อาปัสซิง				
อาปัดติปะริยันตัง		เอกัจจิง	ชานามิ	เอกัจจิง นะ	ชานามิ				
รัตติปะริยันตัง		เอกัจจิง	ชานามิ	เอกัจจิง นะ	ชานามิ				
อาปัดติปะริยันตัง		เอกัจจิง	สะรามิ	เอกัจจิง นะ	สะรามิ				
รัตติปะริยันตัง		เอกัจจิง	สะรามิ	เอกัจจิง นะ	สะรามิ				
อาปัดติปะริยันเต		เอกัจเจ	เวมะติโก	เอกัจเจ	นิพเพมะติโก				
รัตติปะริยันเต		เอกัจเจ	เวมะติโก	เอกัจเจ	นิพเพมะติโก				
โสหัง	ตั้งหมัง	คาตัง	อาปัดตีนัง	สุทธานตะปะริวาสัง	ยาจิง	ตัตตะ	เม	ตั้งโหม	คาตัง
อาปัดตีนัง	สุทธานตะปะริวาสัง	อะทาสิ	โสหัง	ปะริวะสะมิ	เวทะยามะหัง	กันเต	เวทะยะตีติ	มัง	
ตั้งโหม	ธาเรตุ								

คำเก็บปริวาส

	วัดตั้ง	นิกขิปามิ	ปะริวาสัง	นิกขิปามิ
ทุติยัมปี	วัดตั้ง	นิกขิปามิ	ปะริวาสัง	นิกขิปามิ
ตะติยัมปี	วัดตั้ง	นิกขิปามิ	ปะริวาสัง	นิกขิปามิ

คำขอมานัตต์

อะหัง	กันเต	สัมพะหุลา	ตั้งฆาภิเสสา	อาปัดติโย	อาปัสซิง
อาปัดติปะริยันตัง		เอกัจจิง	ชานามิ	เอกัจจิง นะ	ชานามิ

กรรมวาจาให้มนต์

สุณาตุ	เม	กันเ	สังโฆ,	อะยัง	อิถันนาโม	ภิกขุ	สัมพะหุลา
สังฆาทิเสสา	อาปตติโย	อาปชชิ					
อาปตติปริยัตถัง		เอกัจจิง	ชานาติ	เอกัจจิง	นะ	ชานาติ	
รัตติปริยัตถัง		เอกัจจิง	ชานาติ	เอกัจจิง	นะ	ชานาติ	
อาปตติปริยัตถัง		เอกัจจิง	สระระติ	เอกัจจิง	นะ	สระระติ	
รัตติปริยัตถัง		เอกัจจิง	สระระติ	เอกัจจิง	นะ	สระระติ	
อาปตติปริยัตถเ		เอกัจเ	เวมะติโก	เอกัจเ	นิพเพมะติโก		
รัตติปริยัตถเ		เอกัจเ	เวมะติโก	เอกัจเ	นิพเพมะติโก		

โธ สังฆัง ตาสัง อาปตตินัง สุทนต์ปะริวาสัง ยาจิตัสสะ สังโฆ ตาสัง อาปตตินัง
 สุทนต์ปะริวาสัง อะทาสิ โธ ปะริวุตตะปะริวาโธ สังฆัง ตาสัง อาปตตินัง ฉารัตถัง มานัตถัง
 ยาจะติ ยะทิ สังฆัสสะ ปัตตะกถัง สังโฆ อิถันนามัสสะ ภิกขุโน ตาสัง อาปตตินัง ฉารัตถัง
 มานัตถัง ทะเทยยะ เอสา ญัตติ ฯ

สุณาตุ	เม	กันเ	สังโฆ,	อะยัง	อิถันนาโม	ภิกขุ	สัมพะหุลา
สังฆาทิเสสา	อาปตติโย	อาปชชิ					
อาปตติปริยัตถัง		เอกัจจิง	ชานาติ	เอกัจจิง	นะ	ชานาติ	
รัตติปริยัตถัง		เอกัจจิง	ชานาติ	เอกัจจิง	นะ	ชานาติ	
อาปตติปริยัตถัง		เอกัจจิง	สระระติ	เอกัจจิง	นะ	สระระติ	
รัตติปริยัตถัง		เอกัจจิง	สระระติ	เอกัจจิง	นะ	สระระติ	
อาปตติปริยัตถเ		เอกัจเ	เวมะติโก	เอกัจเ	นิพเพมะติโก		
รัตติปริยัตถเ		เอกัจเ	เวมะติโก	เอกัจเ	นิพเพมะติโก		

โธ สังฆัง ตาสัง อาปตตินัง สุทนต์ปะริวาสัง ยาจิตัสสะ สังโฆ ตาสัง อาปตตินัง
 สุทนต์ปะริวาสัง อะทาสิ โธ ปะริวุตตะปะริวาโธ สังฆัง ตาสัง อาปตตินัง ฉารัตถัง มานัตถัง
 ยาจะติ สังโฆ อิถันนามัสสะ ภิกขุโน ตาสัง อาปตตินัง ฉารัตถัง มานัตถัง เทติ ยัสสายัสมะ
 โธ ขะมะติ อิถันนามัสสะ ภิกขุโน ตาสัง อาปตตินัง ฉารัตถัง มานัตถัสสะ ทานัง โธ คุณ
 ทัสสะ ยัสสะ นกขะมะติ โธ ภาเสยยะ ฯ

ทุกิขัมปี	เอตะมัตถัง	วะทามิ	สุณาตุ	เม	กันเต	สังโฆ,	อะยัง
อิถถันนาโม	ภิกขุ	สัมพะหุลา	สังฆาทิเสสา	อาปตติโย	อาปชชิ		
อาปตติปริยัตถัง		เอกัจจัง	ชานาติ	เอกัจจัง	นะ	ชานาติ	
รัตติปริยัตถัง		เอกัจจัง	ชานาติ	เอกัจจัง	นะ	ชานาติ	
อาปตติปริยัตถัง		เอกัจจัง	สระระติ	เอกัจจัง	นะ	สระระติ	
รัตติปริยัตถัง		เอกัจจัง	สระระติ	เอกัจจัง	นะ	สระระติ	
อาปตติปริยัตถัง		เอกัจเจ	เวมะติโก	เอกัจเจ	นิพเพมะติโก		
รัตติปริยัตถัง		เอกัจเจ	เวมะติโก	เอกัจเจ	นิพเพมะติโก		

โธ สังฆัง คาสัง อาปตตีนัง สุทธานตะปะริวาสัง ยาจิตัสสะ สังโฆ คาสัง อาปตตีนัง
 สุทธานตะปะริวาสัง อะทาสิ โธ ปะริวุตตะปะริวาโธ สังฆัง คาสัง อาปตตีนัง นารัตถัง มานัตถัง
 ยาจะติ สังโฆ อิถถันนามัสสะ ภิกขุโน คาสัง อาปตตีนัง นารัตถัง มานัตถัง เทติ ยัสสายัสมะ
 โธ ขะมะติ อิถถันนามัสสะ ภิกขุโน คาสัง อาปตตีนัง นารัตถัง มานัตถัสสะ ทานัง โธ คุณ
 ्हัสสะ ยัสสะ นกขะมะติ โธ ภาเสยยะ ฯ

คตติขัมปี	เอตะมัตถัง	วะทามิ	สุณาตุ	เม	กันเต	สังโฆ,	อะยัง
อิถถันนาโม	ภิกขุ	สัมพะหุลา	สังฆาทิเสสา	อาปตติโย	อาปชชิ		
อาปตติปริยัตถัง		เอกัจจัง	ชานาติ	เอกัจจัง	นะ	ชานาติ	
รัตติปริยัตถัง		เอกัจจัง	ชานาติ	เอกัจจัง	นะ	ชานาติ	
อาปตติปริยัตถัง		เอกัจจัง	สระระติ	เอกัจจัง	นะ	สระระติ	
รัตติปริยัตถัง		เอกัจจัง	สระระติ	เอกัจจัง	นะ	สระระติ	
อาปตติปริยัตถัง		เอกัจเจ	เวมะติโก	เอกัจเจ	นิพเพมะติโก		
รัตติปริยัตถัง		เอกัจเจ	เวมะติโก	เอกัจเจ	นิพเพมะติโก		

โธ สังฆัง คาสัง อาปตตีนัง สุทธานตะปะริวาสัง ยาจิตัสสะ สังโฆ คาสัง อาปตตีนัง
 สุทธานตะปะริวาสัง อะทาสิ โธ ปะริวุตตะปะริวาโธ สังฆัง คาสัง อาปตตีนัง นารัตถัง มานัตถัง
 ยาจะติ สังโฆ อิถถันนามัสสะ ภิกขุโน คาสัง อาปตตีนัง นารัตถัง มานัตถัง เทติ ยัสสายัสมะ
 โธ ขะมะติ อิถถันนามัสสะ ภิกขุโน คาสัง อาปตตีนัง นารัตถัง มานัตถัสสะ ทานัง โธ คุณ
 ्हัสสะ ยัสสะ นกขะมะติ โธ ภาเสยยะ ฯ

	ทินโน	สังฆะนะ	อิถถันนามัสสะ	ภิกขุโน
คาสัง	อาปตตีนัง	นารัตถัง	มานัตถัง	ชะมะติ

ตั้งหมัดสะ ตั้สมา ตูณหี เอวะเมตัง ธาระยามิ ฯ

คำสมาทานมานัตต์

	มานัตตั้ง	สะมาதியามิ	วัดตั้ง	สะมาதியามิ
ทุติยัมปี	มานัตตั้ง	สะมาதியามิ	วัดตั้ง	สะมาதியามิ
ตะติยัมปี	มานัตตั้ง	สะมาதியามิ	วัดตั้ง	สะมาதியามิ

คำบอกมานัตต์

อะหัง	กันเต	สัมพะหุลลา	ตั้งฆาภิเสสา	อาปิตติโย	อาปัสซิง	
อาปิตติปริยัตตั้ง		เอกัจจัง	ชานามิ	เอกัจจัง	นะ	ชานามิ
รัตติปริยัตตั้ง		เอกัจจัง	ชานามิ	เอกัจจัง	นะ	ชานามิ
อาปิตติปริยัตตั้ง		เอกัจจัง	สะรามิ	เอกัจจัง	นะ	สะรามิ
รัตติปริยัตตั้ง		เอกัจจัง	สะรามิ	เอกัจจัง	นะ	สะรามิ
อาปิตติปริยัตเต		เอกัจเจ	เวมะติโก	เอกัจเจ	นิพเพมะติโก	
รัตติปริยัตเต		เอกัจเจ	เวมะติโก	เอกัจเจ	นิพเพมะติโก	

โสหัง ตั้งหมัง ตาสัง อาปิตตีนัง สุทธานตะปะริวาสัง ยาจิง ตัสสะ เม ตั้งโหม ตาสัง

อาปิตตีนัง สุทธานตะปะริวาโส อะทาติ โสหัง ปะริวุตตะปะริวาโส ตั้งหมัง ตาสัง อาปิตตีนัง ฉา

รัตตั้ง มานัตตั้ง ยาจามิ

ตัสสะ เม ตั้งโหม ตาสัง อาปิตตีนัง ฉา รัตตั้ง มานัตตั้ง อะทาติ โสหัง มานัตตั้ง จะรามิ

เวทะยามะหัง กันเต เวทะยะตีติ มัง ตั้งโหม ธาระตุ

คำเก็บมานัตต์

	วัดตั้ง	นิกขิปามิ	มานัตตั้ง	นิกขิปามิ
ทุติยัมปี	วัดตั้ง	นิกขิปามิ	มานัตตั้ง	นิกขิปามิ
ตะติยัมปี	วัดตั้ง	นิกขิปามิ	มานัตตั้ง	นิกขิปามิ

คำขออัฟภาน

อะหัง	กันเต	สัมพะหุลลา	ตั้งฆาภิเสสา	อาปิตติโย	อาปัสซิง
-------	-------	------------	--------------	-----------	----------

อาปตติปริยัตถัง	เอกัจฉัง	ชานามิ	เอกัจฉัง	นะ	ชานามิ
รัตติปริยัตถัง	เอกัจฉัง	ชานามิ	เอกัจฉัง	นะ	ชานามิ
อาปตติปริยัตถัง	เอกัจฉัง	สระรามิ	เอกัจฉัง	นะ	สระรามิ
รัตติปริยัตถัง	เอกัจฉัง	สระรามิ	เอกัจฉัง	นะ	สระรามิ
อาปตติปริยัตถัง	เอกัจเจ	เวมะติโก	เอกัจเจ	นิพเพมะติโก	
รัตติปริยัตถัง	เอกัจเจ	เวมะติโก	เอกัจเจ	นิพเพมะติโก	

โสหัง สัมมัง คาสัง อาปตติณัง สุทธานตะปะริวาสัง ยาจิ ตัสสะ เม สัมโฆ คาสัง
อาปตติณัง สุทธานตะปะริวาสัง อะทาสี โสหัง ปะริวุตตะปะริวาโส สัมมัง คาสัง อาปตติณัง ฉา
รัตถัง มานัตถัง ยาจิ
ตัสสะ เม สัมโฆ คาสัง อาปตติณัง ฉารัตถัง มานัตถัง อะทาสี โสหัง กันเต จินณะมานัตโต
สัมมัง อัพภานัง ยาจามิ

อะหัง	กันเต	สัมพะหุลา	สังฆาทิเสสา	อาปตติโย	อาปัสซิง
อาปตติปริยัตถัง		เอกัจฉัง	ชานามิ	เอกัจฉัง	นะ
รัตติปริยัตถัง		เอกัจฉัง	ชานามิ	เอกัจฉัง	นะ
อาปตติปริยัตถัง		เอกัจฉัง	สระรามิ	เอกัจฉัง	นะ
รัตติปริยัตถัง		เอกัจฉัง	สระรามิ	เอกัจฉัง	นะ
อาปตติปริยัตถัง		เอกัจเจ	เวมะติโก	เอกัจเจ	นิพเพมะติโก
รัตติปริยัตถัง		เอกัจเจ	เวมะติโก	เอกัจเจ	นิพเพมะติโก

โสหัง สัมมัง คาสัง อาปตติณัง สุทธานตะปะริวาสัง ยาจิ ตัสสะ เม สัมโฆ คาสัง
อาปตติณัง สุทธานตะปะริวาสัง อะทาสี โสหัง ปะริวุตตะปะริวาโส สัมมัง คาสัง อาปตติณัง ฉา
รัตถัง มานัตถัง ยาจิ
ตัสสะ เม สัมโฆ คาสัง อาปตติณัง ฉารัตถัง มานัตถัง อะทาสี โสหัง จินณะมานัตโต ทุคิยัม
ปี กันเต สัมมัง อัพภานัง ยาจามิ

อะหัง	กันเต	สัมพะหุลา	สังฆาทิเสสา	อาปตติโย	อาปัสซิง
อาปตติปริยัตถัง		เอกัจฉัง	ชานามิ	เอกัจฉัง	นะ
รัตติปริยัตถัง		เอกัจฉัง	ชานามิ	เอกัจฉัง	นะ
อาปตติปริยัตถัง		เอกัจฉัง	สระรามิ	เอกัจฉัง	นะ
รัตติปริยัตถัง		เอกัจฉัง	สระรามิ	เอกัจฉัง	นะ

ยาจิ ตัสสะ สังโฆ ตาสัง อาปิตตินัง จารัตตัง มานัตตัง อะทาสิ โส จินณะมานัตโต สังฆัง
อัphanัง ยาจะติ สังโฆ อิตถันนามัง ภิกขุ อพเพติ ยัสสายัสสะโม ขมะติ อิตถันนามัสสะ
ภิกขุโน อัphanัง โส คุณหัสสะ ยัสสะ นกขมะติ โส ภาเสยยะ ฯ

อัphanโธ สังฆนะ อิตถันนามัสสะ ภิกขุ ขมะติ สังฆัสสะ ตัสมา คุณหิ เอวะเมตัง
ธาระยามิ ฯ

กาถาทำน้ามนต์ให้ขายของดี

พุทริัง	พะหุชะนันัง
เอหิจิตตัง	เอหิมะนุสทานัง
เอหิลาภัง	เอหิเมตตา
ชมภูทีเป	มะนุสทานัง

อิตถิโย ปุริโส จิตตัง พันธังเอหิ

กาถานี สวดภาวนาทำน้ามนต์ ประพรมสิ่งของที่ขาย ขายของดีนักแล

คำสมาทานธุดงค์

๑. ถือนั่งผ้าบังสุกุลเป็นวัตร ว่า คณะปะติจีวะรัง ปะฏิกขิปามิ ปังสุกุลิกังคัง สะมาทียามิ
แปลว่า เรงดคบหบดีจีวรเสีย สมาทานองค์ของผู้ถือซึ่งผ้าบังสุกุลเป็นวัตร
๒. ถือนั่งเพียงไตรจีวรเป็นวัตร ว่า จะตุตตะจีวะรัง ปะฏิกขิปามิ เตจีวะริกังคัง สะมาทียามิ
แปลว่า เรงดจีวรผืนที่สี่เสีย สมาทานองค์ของผู้ถือซึ่งไตรจีวรเป็นวัตร
๓. ถือนั่งบิณฑบาตเป็นวัตร ว่า อะติเรกะลาภัง ปะฏิกขิปามิ ปิณฑะปาติกังคัง สะมาทียามิ
แปลว่า เรงดอดิเรกลาภเสีย สมาทานองค์ของผู้ถือบิณฑบาตเป็นวัตร
๔. ถือนั่งบิณฑบาตไปตามแฉวเป็นวัตร ว่า โลลูปปะจารัง ปะฏิกขิปามิ สะปะทานะจาริกังคัง
สะมาทียามิ แปลว่า เรงดการเที่ยวโลเลเสีย สมาทานองค์ของผู้ถือเที่ยวบิณฑบาตไปตาม
แฉวเป็นวัตร
๕. ถือนั่งฉันอาสนะเดียวเป็นวัตร ว่า นานาสะนะโภชะนัง ปะฏิกขิปามิ เอกาสะนิกังคัง สะมา
ทียามิ แปลว่า เรงดฉันต่างอาสนะเสียสมาทานองค์ของผู้ถือฉันอาสนะเดียวเป็นวัตร
๖. ถือนั่งเฉพาะในบาตรเดียวเป็นวัตร ว่า ทุตติยะภาชะนัง ปะฏิกขิปามิ ปัตตะปิณฑิกังคัง สะมา
ทียามิ แปลว่า เรงดภาชนะที่สองเสีย สมาทานองค์ของผู้ถือการฉันเฉพาะในบาตรเป็นวัตร

๗. ถือห้ามกัถ อ้นนำมถวยเมื่อภยหลังเป็นวัตร ว่า อะติริตตะโกษะนัง ปะฎิกขิปามิ ขะลุปัจฉกัถติกัถัง สะมาทียามิ แปลว่า เรวงคโกษะนังอันเหลือเพื่อเสย สมหทณองค์แห่งผู้ห้ามกัถอ้นนำมถวยเมื่อภยหลังเป็นวัตร
๘. ถืออยู่ป่าเป็นวัตร ว่า คามันตะเสนาสะนัง ปะฎิกขิปามิ อารัญญักังคัง สะมาทียามิ แปลว่า เรวงคเสนาสะนชยบ้านเสย สมหทณองค์แห่งผู้ถือการอยู่ป่าเป็นวัตร
๙. ถืออยู่โคนไม้เป็นวัตร ว่า ฉันนัง ปะฎิกขิปามิ รุกขะมุถักังคัง สะมาทียามิ แปลว่า เรวงคที่มุงที่บังเสย สมหทณองค์ของผู้ถือการอยู่โคนไม้เป็นวัตร
๑๐. ถืออยู่ในที่แจ้งเป็นวัตร ว่า ฉันนัญจะ รุกขะมุถัญจะ ปะฎิกขิปามิ อัพโถกาลีกัถังคัง สะมาทียามิ แปลว่า เรวงคที่มุงที่บังและโคนไม้เสย สมหทณองค์ของผู้ถือการอยู่ในที่แจ้งเป็นวัตร
๑๑. ถืออยู่ป่าช้าเป็นวัตร ว่า อะสุถานัง ปะฎิกขิปามิ โสถานิกัถังคัง สะมาทียามิ แปลว่า เรวงคที่มีป่าช้าเสย สมหทณองค์ของผู้ถือการอยู่ป่าช้าเป็นวัตร
๑๒. ถือการอยู่ในเสนาสะนอันท่นจัดให้อย่างไรเป็นวัตร ว่า เสนาสะนะโลลุปัง ปะฎิกขิปามิ ยะถาถันตะติกัถังคัง สะมาทียามิ แปลว่า เรวงคควาโลเลในเสนาสะนเสย สมหทณองค์ของผู้อยู่ในเสนาสะนอันท่นจัดให้อย่างไร
๑๓. ถือการนั่งเป็นวัตร ว่า เสยยัง ปะฎิกขิปามิ เนลลขิกัถังคัง สะมาทียามิ แปลว่า เรวงคการนอนเสย สมหทณองค์ของผู้ถือการนั่งเป็นวัตร

กรรมวาจาเนื่องด้วยลีมา

คำสวดถอนติจีวรวิปวาส

สุณาคู เม กันเต สังโฆ โย โส สังฆะเนะ ติจีวะเรนะ อะวิปปะวาโส สัมมะโค, ยะทิสังฆัสสะ ปัตตะกัลลัง สังโฆ ตัง ติจีวะเรนะ อะวิปปะวาตัง สุมุหะเนยยะ, เอสา ฐัตติ.

สุณาคู เม กันเต สังโฆ โย โส สังฆะเนะ ติจีวะเรนะ อะวิปปะวาโส สัมมะโค, สังโฆ ตัง ติจีวะเรนะ อะวิปปะวาตัง สะมุหะเนตติ. ยัสสายัสสะโค, ขะมะติ เอตัสสะ ติจีวะเรนะ อะวิปปะวาตัสสะ สะมุคคาโต, โส คุณหัสสะ ยัสสะ นัถะมะติ โส ภาเสยยะ

สะมุหะโค โส สังฆะเนะ ติจีวะเรนะ อะวิปปะวาโส, ขะมะติ สังฆัสสะ ตัสมา คุณหิ, เอวะเมตัง ธาระยามิ

คำสวดถอนสมานสังวาสลีมา

สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ ยา สา สังฆะนะ สีมา สัมมะตา สะมานะสังฆาสา เอกุโป
สะถา, ยะที สังฆัสสะ ปัตตะกัลลัง สังโฆ ตัง สิมัง สะมุหะเนยยะ เอสา ญัตติ

สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ ยา สา สังฆะนะ สีมา สัมมะตา สะมานะสังฆาสา เอกุโป
สะถา, สังโฆ ตัง สิมัง สะมุหะนะติ, ยัสสายัสสะโต ขะมะติ เอติสสา สีมาเย สะมานะสังฆา
สาเย เอกุโปสะถา สะมุคฆาโต, โส คุณหัสสะ ยัสสะ นักขะมะติ โส ภาเสยยะ

สะมุหะตา สา สีมา สังฆะนะ สะมานะสังฆาสา เอกุโปสะถา ขะมะติ สังฆัสสะ ตัส
สมา คุณที เอวะเมตัง ฆาระยามิ

คำสมมิตสมาณสังฆาสีมา

สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ ยาวะตา สะมันตา นิมิตตา กิตติตา ยะที สังฆัสสะ ปัต
ตะกัลลัง สังโฆ เอเตหิ นิมิตเตหิ สิมัง สัมมันเนยยะ สะมานะสังฆาสัง เอกุโปสะถัง เอสา
ญัตติ

สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ ยาวะตา สะมันตา นิมิตตา กิตติตา สังโฆ เอเตหิ นิมิตเต
หิ สิมัง สัมมันนะติ สะมานะสังฆาสัง เอกุโปสะถัง ยัสสายัสสะโต ขะมะติ เอเตหิ นิมิตเตหิ
สีมาเย สัมมะติ สะมานะสังฆาสาเย เอกุโปสะถาเย โส คุณหัสสะ ยัสสะ นักขะมะติ โส
ภาเสยยะ

สัมมะตา สีมา สังฆะนะ เอเตหิ นิมิตเตหิ สะมานะสังฆาสา เอกุโปสะถา ขะมะติ สัง
ฆัสสะ ตัสมา คุณที เอวะเมตัง ฆาระยามิ

คำสมมติติจีวรวิปปาต

สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ ยา สา สังฆะนะ สีมา สัมมะตา สะมานะสังฆาสา เอกุโป
สะถา, ยะที สังฆัสสะ ปัตตะกัลลัง สังโฆ ตัง สิมัง ติจีวะเรนะ อะวิปปะวาสัง สัมมันเนยยะ
ฐะเปตวา คัมภุจจะ คามุปะจาร์ญุจจะ เอสา ญัตติ

สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ ยา สา สังฆะนะ สีมา สัมมะตา สะมานะสังฆาสา เอกุโป
สะถา, สังโฆ ตัง สิมัง ติจีวะเรนะ อะวิปปะวาสัง สัมมันนะติ ฐะเปตวา คัมภุจจะ คามุปะจา
ร์ญุจจะ ยัสสายัสสะโต ขะมะติ เอติสสา สีมาเย ติจีวะเรนะ อะวิปปะวาสัสสะ สัมมะติ ฐะเปตวา
คามุภุจจะ คามุปะจาร์ญุจจะ โส คุณหัสสะ ยัสสะ นักขะมะติ โส ภาเสยยะ

สัมมะตา สา สีมา สังฆะนะ ติจีวะเรนะ อะวิปปะวาโส ฐะเปตวา คัมภุจจะ คามุปะจา
ร์ญุจจะ ขะมะติ สังฆัสสะ ตัสมา คุณที เอวะเมตัง ฆาระยามิ

คำทักนิมิต

ในทิศตะวันออก	ว่า	ปรัถติมายะ	ทิสายะ	กิง	นิมิตตั้ง
ในทิศตะวันออกเฉียงใต้	ว่า	ปรัถติมายะ	อะนุทิสายะ	กิง	นิมิตตั้ง
ในทิศใต้	ว่า	ทักขิมายะ	ทิสายะ	กิง	นิมิตตั้ง
ในทิศตะวันตกเฉียงใต้	ว่า	ทักขิมายะ	อะนุทิสายะ	กิง	นิมิตตั้ง
ในทิศตะวันตก	ว่า	ปัจฉิมายะ	ทิสายะ	กิง	นิมิตตั้ง
ในทิศตะวันตกเฉียงเหนือ	ว่า	ปัจฉิมายะ	อะนุทิสายะ	กิง	นิมิตตั้ง
ในทิศเหนือ	ว่า	อุตตะรายะ	ทิสายะ	กิง	นิมิตตั้ง
ในทิศตะวันออกเฉียงเหนือ	ว่า	อุตตะรายะ	อะนุทิสายะ	กิง	นิมิตตั้ง
ซ้ำในทิศตะวันออกอีก	ว่า	ปรัถติมายะ	ทิสายะ	กิง	นิมิตตั้ง

คำตอบ

แสดงสถานินิมิตเป็นตัวอย่าง ว่า ปาสาโณ ภันเต

พระสหัสสะนัย

สุทธกัณฑ์ปะทา

(กุสะลา ชัมมา อะกุสะลา ชัมมา อัพยากะตา ชัมมา)

กะตะเม ชัมมา กุสะลา ยัสสิมิง สะมะเย โลกุตตะรัง ฌานังภาเวติ นียยานิกัง อะ
ปะจะยะคามิง ทิฏฐิคะตานัง ปะหานายะ ปะฐะมาเย ภูมียา ปัตติยา วิวิจจะระ กามะหิ ปะฐะมัง
ฌานัง อุปะสัมปัชชะ วิหะระติ ทุกขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง ทุกขาปะฏิปะทัง จิปปาภิญญัง สุขา
ปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง สุขาปะฏิปะทัง จิปปาภิญญัง ตัสสิมิง สะมะเย ผัสโส โหติ อิม ชัมมา
กุสะลา

กะตะเม ชัมมา กุสะลา ยัสสิมิง สะมะเย โลกุตตะรัง ฌานังภาเวติ นียยานิกัง อะ
ปะจะยะคามิง ทิฏฐิคะตานัง ปะหานายะ ปะฐะมาเย ภูมียา ปัตติยา วิตักกะวารานัง วุปะสะมา
หุติยังฌานัง ตะคิยัง ฌานัง จะตถัง ฌานัง ปะฐะมัง ฌานัง ปัญจะมัง ฌานัง อุปะสัมปัชชะ
วิหะระติ ทุกขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง ทุกขาปะฏิปะทัง จิปปาภิญญัง สุขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง
สุขาปะฏิปะทัง จิปปาภิญญัง ตัสสิมิง สะมะเย ผัสโส โหติ อะวิกเขโป โหติ อิม ชัมมา กุสะลา

สุญญะตะมุละกะปะฏิปะทา

กะตะเม รัมมา กุสะลา ยัสมิถ สะมะเย โลกุตตะรัง ฌานังภาเวติ นียยานิกัง อะ
ปะจะยะคามิง ทิฏฐิคะตานัง ปะหานายะ ปะฐะมาเย ภูมียา ปัตติยา วิวิจจะเว กามะหิ ปะฐะมัง
ฌานัง อุปะสัมปัชชะ วิหะระติ ทุกขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง สุญญะตัง ทุกขาปะฏิปะทัง จิปปา
ภิญญัง สุญญะตัง สุขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง สุญญะตัง สุขาปะฏิปะทัง จิปปาภิญญัง สุญญะตัง
ตัสมิถ สะมะเย ฝัสโส โหติ อะวิกเขโป โหติ อิม รัมมา กุสะลา

กะตะเม รัมมา กุสะลา ยัสมิถ สะมะเย โลกุตตะรัง ฌานังภาเวติ นียยานิกัง อะ
ปะจะยะคามิง ทิฏฐิคะตานัง ปะหานายะ ปะฐะมาเย ภูมียา ปัตติยา วิตักกะวารานัง วุปะสะมา
ทุติยังฌานัง ตะคิยัง ฌานัง จะตุตถัง ฌานัง ปะฐะมัง ฌานัง ปัญจะมัง ฌานัง อุปะสัมปัชชะ
วิหะระติ ทุกขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง สุญญะตัง ทุกขาปะฏิปะทัง จิปปาภิญญัง สุญญะตัง สุขา
ปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง สุญญะตัง สุขาปะฏิปะทัง จิปปาภิญญัง สุญญะตัง ตัสมิถ สะมะเย
ฝัสโส โหติ อะวิกเขโป โหติ อิม รัมมา กุสะลา

อัปปะณิหิตะปะฏิปะทา

กะตะเม รัมมา กุสะลา ยัสมิถ สะมะเย โลกุตตะรัง ฌานังภาเวติ นียยานิกัง อะ
ปะจะยะคามิง ทิฏฐิคะตานัง ปะหานายะ ปะฐะมาเย ภูมียา ปัตติยา วิวิจจะเว กามะหิ ปะฐะมัง
ฌานัง อุปะสัมปัชชะ วิหะระติ ทุกขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง อัปปะณิหิตัง ทุกขาปะฏิปะทัง จิปป
ปาภิญญัง อัปปะณิหิตัง สุขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง อัปปะณิหิตัง สุขาปะฏิปะทัง จิปปาภิญญัง
อัปปะณิหิตัง ตัสมิถ สะมะเย ฝัสโส โหติ อะวิกเขโป โหติ อิม รัมมา กุสะลา

กะตะเม รัมมา กุสะลา ยัสมิถ สะมะเย โลกุตตะรัง ฌานังภาเวติ นียยานิกัง อะ
ปะจะยะคามิง ทิฏฐิคะตานัง ปะหานายะ ปะฐะมาเย ภูมียา ปัตติยา วิตักกะวารานัง วุปะสะมา
ทุติยังฌานัง ตะคิยัง ฌานัง จะตุตถัง ฌานัง ปะฐะมัง ฌานัง ปัญจะมัง ฌานัง อุปะสัมปัชชะ
วิหะระติ ทุกขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง อัปปะณิหิตัง ทุกขาปะฏิปะทัง จิปปาภิญญัง อัปปะณิหิตัง
สุขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง อัปปะณิหิตัง สุขาปะฏิปะทัง จิปปาภิญญัง อัปปะณิหิตัง ตัสมิถ สะ
มะเย ฝัสโส โหติ อะวิกเขโป โหติ อิม รัมมา กุสะลา

อะธิปะติ

กะตะเม รัมมา กุสะลา ัตตมิง สะมะเย โลกุตตะรัง ฆานังภาเวติ นียยานิกัง อะ
ปะจะชะคามิง ทิฏฐิคะตานัง ปะหานายะ ปะฐะมาเย ภูมียา ปัตติยา วิวิจจะ กามะหิ ปะฐะมัง
ฆานัง อุปะสัปปัชชะ วิหะระติ ทุกขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วัริยาธิปัตเตยยัง
จิตตาธิปัตเตยยัง วิมังสาธิปัตเตยยัง ทุกขาปะฏิปะทัง จิปปาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วัริยาธิปัตเตยยัง
จิตตาธิปัตเตยยัง วิมังสาธิปัตเตยยัง สุขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วัริยาธิปัตเตยยัง
จิตตาธิปัตเตยยัง วิมังสาธิปัตเตยยัง สุขาปะฏิปะทัง จิปปาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วัริยาธิปัตเตยยัง
จิตตาธิปัตเตยยัง วิมังสาธิปัตเตยยัง ตัสมิง สะมะเย ฝัสโส โหติ อะวิกเขโป โหติ อิม รัมมา กุ
สะลา

กะตะเม รัมมา กุสะลา ัตตมิง สะมะเย โลกุตตะรัง ฆานังภาเวติ นียยานิกัง อะ
ปะจะชะคามิง ทิฏฐิคะตานัง ปะหานายะ ปะฐะมาเย ภูมียา ปัตติยา วิตักกะวารานัง วุปะสะมา
ทุดิยังฆานัง ตะคิยัง ฆานัง จะตุดถัง ฆานัง ปะฐะมัง ฆานัง ปัจจะมัง ฆานัง อุปะสัปปัชชะ
วิหะระติ ทุกขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วัริยาธิปัตเตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง วิมังสา
ธิปัตเตยยัง ทุกขาปะฏิปะทัง จิปปาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วัริยาธิปัตเตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง
วิมังสาธิปัตเตยยัง สุขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วัริยาธิปัตเตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง
วิมังสาธิปัตเตยยัง สุขาปะฏิปะทัง จิปปาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วัริยาธิปัตเตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง
วิมังสาธิปัตเตยยัง (อะทุกขะมะสุขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วัริยาธิปัตเตยยัง จิตตา
ธิปัตเตยยัง วิมังสาธิปัตเตยยัง อะทุกขะมะสุขาปะฏิปะทัง จิปปาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วัริยาธิปัต
เตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง วิมังสาธิปัตเตยยัง) ตัสมิง สะมะเย ฝัสโส โหติ อะวิกเขโป โหติ อิม
รัมมา กุสะลา

พิธีการทำบุญ

ตามประเพณีของชาติที่เจริญแล้ว ย่อมมีพิธีการทำบุญต่างๆ กันตามคตินิยมของชนหมู่นั้น ๆ
ชาตินั้น ๆ ภาษานั้น ๆ โดยเฉพาะพิธีการทางพระพุทธศาสนา เมื่อก้าวโดยปริยายแล้วมีมากด้วยกัน แต่
ถ้าจะกล่าวโดยสรุปก็คงมีเพียง ๒ ประการเท่านั้น คือ

1. ทำบุญในงานมงคล
2. ทำบุญในงานอวมงคล

การทำบุญในงานมงคลนั้น ได้แก่การทำบุญเพื่อความ สุข ความเจริญ โดยปราศเหตุที่ดี ที่
เป็นมงคล เช่น ทำบุญฉลองอายุครบ ๓ รอบ ๕ รอบ ๗ รอบ หรือทำบุญวันเกิด ทำบุญขึ้นบ้าน

ใหม่ ทำบุญฉลองพระพุทธรูป ทำบุญฉลองพระธรรมที่สร้างขึ้น และฉลองพระสงฆ์ที่อุปสมบทขึ้นใหม่ หรือทำบุญในงานมงคลโกนผมไฟ โกนจุก มงคลสมรส เป็นต้น เรียกว่าทำบุญในงานมงคล

การทำบุญในงานอวมงคลนั้น ได้แก่การทำบุญเพื่อความ สุข ความเจริญ โดยปรารถนาเหตุที่ไม่ สู้ดี แล้วจัดการทำบุญเพื่อกลับร้ายให้กลายเป็นดี เช่น รารภการมรณกรรมของญาติมิตร หรือทำบุญ ๗ วัน ๕๐ วัน ๑๐๐ วัน หรือทำบุญเพื่ออุทิศกุศลตามธรรมเนียม หรือมีกลางนิตริ้ายอย่างใดอย่างหนึ่งเกิด ขึ้น เช่น อสนีบาตตกต้องเคหสถาน แร้งจับหลังคาบ้านเรือน สัตว์ที่ถือว่าไม่เป็นมงคลขึ้นบ้าน เป็นต้น แล้วจัดการทำบุญเพื่อปัดเป่าอุบาทว์ หรือกลางนิตริ้ายเหล่านั้นให้กลับเป็นดี อย่างนี้เรียกว่าทำบุญในงาน อวมงคล

การทำบุญทั้ง ๒ อย่างดังกล่าวนี้ ตามประเพณีนิยมในพระพุทธศาสนา มีวิธีการที่จะต้องจัด เตรียมการอีกหลายอย่าง ดังจะกล่าวเป็นข้อย่อ ๆ ดังต่อไปนี้

การทำบุญเลี้ยงพระ

1. นิมนต์พระก่อน

เมื่อกำหนดแน่นอนแล้วว่า จะทำบุญในวันนั้น เดือนนั้น ปีนั้น เวลานั้น กิจเบื้องต้นควร นิมนต์พระก่อน ด้วยการเขียนฎีกานิมนต์พระล่วงหน้าอย่างน้อย ๓ วัน ๗ วัน ฎีกาสำหรับนิมนต์พระ นั้นมีตัวอย่างดังนี้

ขออาราธนาพระคุณเจ้า พร้อมด้วยพระสงฆ์ในวัดนี้อีก.....รูป เจริญพระพุทธมนต์ (หรือสวดมนต์ หรือรับบิณฑบาต หรือแสดงธรรมเทศนาแล้วแต่กรณี) ในงาน..... ที่.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด..... กำหนดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น. รุ่งขึ้น..... เวลา.....น. รับประทานอาหาร.....(เช้าหรือเพล)

ถ้าสวดมนต์และฉันวันเดียว หรือเวลาเดียวกัน ไม่ต้องใช้คำว่ารุ่งขึ้น เพียงแต่บอกว่าเจริญ พระพุทธมนต์ แล้วรับบิณฑบาตเช้าหรือเพล ถ้าจะต้องใช้บาตรปิ่นโต ให้เขียนในท้ายฎีกา ว่ามีบาตร ปิ่นโตด้วย หากจะมีรถหรือเรือรับส่ง ก็ลงหมายเหตุในท้ายฎีกา กำหนดเวลาให้พระได้ทราบล่วงหน้า

ถ้ารู้จักมักคุ้นกับพระสงฆ์ จะนิมนต์โดยไม่ต้องเขียนฎีกาก็ใช้ได้ แต่ขอเตือนว่าการนิมนต์พระ สงฆ์มาฉันอาหารนั้น จงอย่าระบุนชื่ออาหาร เช่น ข้าวสุก ขนมสด ขนมห้าง ปลา เนื้อ ถ้าระบุนแล้ว จะขัดกับทางพระวินัยของสงฆ์ จึงมีสมณโฆหารสำหรับนิมนต์พระมาฉันว่า นิมนต์รับบิณฑบาตเช้า หรือเพล ดังนี้ หรือจะพูดว่า นิมนต์พระคุณเจ้า ฉันเช้าหรือฉันเพล ดังนี้ก็ได้

งานมงคลสมรส นิยมนิมนต์พระคู่ คือ ๖ รูป ๘ รูป ๑๐ รูป เพราะคติโบราณเพื่อจะให้คู่ บ่าวสาวนิมนต์ฝ่ายละจำนวนเท่า ๆ กัน หรือรับเป็นเจ้าภาพฝ่ายละเท่า ๆ กัน ส่วนงานมงคลอื่น ๆ นิมนต์พระ ๕ รูป ๗ รูป ๙ รูป คือนิมนต์พระคี่ ถ้าเป็นงานทำบุญอายุ นิยมนิมนต์ให้เกินกว่าอายุขึ้นไป ถือว่าเป็นการเพิ่มอายุ

2. เตรียมสถานที่และจัดอาสนะ

สถานที่ที่จะบำเพ็ญกุศลนั้น ๆ จะเป็นบ้านใหญ่ บ้านเล็ก บ้านใหม่ หรือ บ้านเก่าก็ตาม ถ้าได้จัดทำให้ถูกสุขลักษณะแล้ว ก็จะทำให้เจริญตา เจริญใจได้ การจัดอาสนะสงฆ์นั้นต้องจัดให้สูงกว่า คลุหัตถ์ จัดให้ห่างกันพอควร ใช้พรมหรือผ้าปูนั่งเฉพาะองค์ ๆ ถ้าไม่สามารถจะจัดที่เฉพาะองค์ ๆ ได้ ก็ใช้ผ้าขาวปูบนพรมรองนั่งอีกชั้นหนึ่งก็ยิ่งดี เพราะผ้าขาวเป็นของสูง เป็นการแสดงความเคารพอย่างสูงอีกด้วย จัดสถานที่พระนั่งเจริญพระพุทธมนต์ให้อยู่เบื้องซ้ายของพระพุทธรูป ถ้าสถานที่ไม่อำนวย หรือจำเป็นจะต้องจัดให้พระสงฆ์นั่งทางขวาของพระพุทธรูป ก็ควรจัดพระพุทธรูปให้หันพระพักตร์มาทางพระสงฆ์ โดยไม่ต้องเข้าแถวกับพระสงฆ์

3. จัดภาชนะเครื่องใช้สำหรับพระ

ถ้ามีของมากก็จัดถวายของคละที่ โดยตั้งทางขวามือของพระ หากมีของน้อยจะจัดเพียง ๒ องค์ต่อ ๑ ที่ก็ใช้ได้ ส่วนถ้วยน้ำร้อน แก้วน้ำเย็นต้องใช้องค์ละที่ ตั้งในระหว่าง ๆ ของที่จำเป็นต้องใส่ คือ กระจาด ภาชนะ น้ำเย็น พานหมากพลูบุหรี จัดตั้งกระจาดอยู่ข้างใน ถัดออกมาภาชนะน้ำเย็น แล้วถึงหมากพลูบุหรี เป็นที่สุด ส่วนน้ำร้อนประเคนภายหลัง

4. จัดเครื่องตั้งสักการบูชา

อัญเชิญ พระพุทธรูปมาตั้งบนโต๊ะบูชาที่เตรียมไว้อย่างสะอาดและสวยงาม ทางขวามือของ อาสนะพระสงฆ์ ดังกล่าวมาแล้ว ถ้าเป็นโต๊ะหมู่ตั้งจัดให้ถูกต้องตามระเบียบ ถ้าไม่มีโต๊ะหมู่แต่ใช้โต๊ะอื่น แทนต้องหาสิ่งประกอบตามควร เช่น แจกัน เขิงเทียน กระจาดรูป สำหรับกระจาดรูปหรือเครื่องใช้อื่นใด ที่จะประกอบกับโต๊ะบูชา พึงระวังให้ดี ไม่ควรใช้ภาชนะอันน่ารังเกียจ เช่น กระจาด เป็นต้น

5. ภาชนะสำหรับใส่น้ำมนต์

จะใช้บาตรหรือหม้อน้ำมนต์ หรือขันน้ำพานรองทองเหลือง หรือขันมีเชิงรองอย่างใดอย่างหนึ่ง ก็ได้ ใส่น้ำประมาณครึ่งหนึ่ง แต่ขันเงินขันทองไม่ควรใช้ เพราะไม่สะดวกแก่การที่พระจะจับต้อง เนื่องจากของเหล่านั้นเป็นวัตถุอนาถา จัดกับพระวินัยสงฆ์

6. เครื่องประกอบน้ำพระพุทธมนต์

เตรียมเทียนทำน้ำมันต์ไว้ ๑ เล่ม ควรใช้เทียนขี้ผึ้งอย่างดี หนัก ๑ บาท ใส้เทียนใหญ่พอควร ดัดไว้ที่ขอบขันน้ำมนต์ให้แน่น เตรียมใบเงินใบทองใส่ลงในขันน้ำมนต์พอควร ถ้าหาไม่ได้จะใช้

ดอกบัวแทนก็ได้ แต่ไม่ควรจะใช้ดอกไม้อื่นแทน ส่วนเครื่องประพรมน้ำพระพุทธรพนต์ ควรจะใช้หญ้าคามัดเป็นกำแล้วตัดปลายและรากทิ้ง กะยาวประมาณ ๑ สอก เพราะถือกันว่าหญ้าคาเป็นหญ้ามงคล พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเมื่อจะได้อัครสาวกพระอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ ก็ทรงประทับนั่งบนมัดหญ้าคาซึ่งโสติดียพราหมณ์ถวายในวันที่พระองค์ได้อัครสาวก อันเรียกว่า รัตนบัลลังก์ แม้ในศาสนาพราหมณ์ ก็ถือกันว่าเป็นหญ้ามงคลเหมือนกัน เกิดขึ้นเมื่อครั้งเทวดาแย่งน้ำอมฤตกับอสูร หกตกลงมาในมนุษย์โลกจึงเกิดเป็นหญ้าคาขึ้น เพราะฉะนั้นจึงควรใช้หญ้าคา ถ้าสุดความสามารถที่จะหาได้จริง ๆ จึงค่อยใช้อย่างอื่นแทน

7. การโยงค้ายสายสิญจน์

โยงเป็นทักษิณาวัฏ คือเวียนจากซ้ายไปขวาอย่างเข็มนาฬิกาครอบเคสสถาน หรือบริเวณบ้านเรือน แล้วนำเข้ามาโยงที่โต๊ะพระพุทธรูปวงฐานพระพุทธรูปด้วย ต่อลงมาที่วงภาชนะน้ำมนต์ โดยทักษิณาวัฏเช่นกัน เสร็จแล้วม้วนสายสิญจน์วางไว้บนพานที่บูชา หรือที่พระสงฆ์

8. เมื่อพระสงฆ์มาถึงบ้าน

ฝ่ายเจ้าภาพต้องจัดการต้อนรับให้ดี ถ้าท่านไม่ได้สวมรองเท้าต้องคอยค้ำน้ำล้างเท้าให้ท่าน และหาผ้าเช็ดเท้าเตรียมไว้ด้วย เมื่อพระนั่งบนอาสนะแล้ว ประเคนขันน้ำ หมากพลู บุหรี่เตรียมไว้ เมื่อถึงเวลาที่พระจะเจริญพระพุทธรพนต์หรือฉัน หรือเทศน์ต่อไป ถ้าเป็นงานมงคลสมรส ให้คู่บ่าวสาวจุดเทียนรูปคนละชุด บูชาพระรัตนตรัย ถ้าไม่ใช่งานสมรสให้เจ้าภาพเป็นผู้จุด เมื่อจุดเทียนรูปเสร็จแล้ว นำพานค้ายสายสิญจน์ถวายพระเถระผู้เป็นประธาน กล่าวคำอาราธนาศีล รับศีลจบแล้ว อาราธนาพระปริตร พระขจัดศักดิ์ หรือหุมนุมเทวดา พอพระสงฆ์สวดมนต์ถึงบท อะเสวะนา จะ พาลานัง เจ้าภาพพึงจุดเทียนน้ำมนต์น้อมเข้าไปถวายพระเถระผู้เป็นประธาน ครั้นพระสงฆ์สวดมนต์จบจะจบพึงเตรียมน้ำร้อน น้ำเย็น หรือเครื่องค้ำเท้าที่จัดไว้คอยถวายท่าน พอพระสวดมนต์จบจะได้ถวายได้ทันที

9. การถวายภัตตาหาร

ถ้าถวายภัตตาหารพระสงฆ์ในวันรุ่งขึ้น จะเป็นเช้าก็ตาม เพลกก็ตาม การเตรียมเครื่องรับรองเมื่อพระสงฆ์มาถึง พึงจัดอย่างวันสวดมนต์เย็น เมื่อพระสงฆ์มาพร้อมแล้ว เจ้าภาพจุดเทียนรูปบูชาพระรัตนตรัย อาราธนาศีล รับศีลเหมือนตอนเย็น เสร็จแล้วไม่ต้องอาราธนาพระปริตร พระสงฆ์เริ่มสวดถวายพรพระองค์ ถ้ามีการตักบาตรด้วย เมื่อพระสงฆ์สวดมนต์ถึงบท พาหุง พึงเริ่มลงมือตักบาตรเสร็จแล้วเตรียมไว้ให้พร้อมทั้งข้าวทั้งกับที่ที่พระพุทธรและที่พระสงฆ์ เมื่อพระสวดมนต์จบแล้ว ก็จัดถวายได้ทันที ทั้งที่พระพุทธรและที่พระสงฆ์

10. งานวันเดียว

ถ้าเป็นงานวันเดียว คือสวดมนต์ก่อนฉัน จะเป็นฉันเช้าก็ตาม ฉันเพลก็ตาม การตระเตรียมต่าง ๆ ก็คงจัดครั้งเดียว พระสงฆ์เจริญพระพุทธรพนต์ก่อน แล้วสวดถวายพรพระองค์ก่อน เจ้าภาพพึงนั่ง

ประนมมือฟัง เมื่อพระสงฆ์สวดมนต์ถึงบท พาหุง หรือถวายพรพระ ฟังเตรียมอาหารไว้ให้พร้อม พอพระสวดจบก็ยกประเคนได้ดังกล่าว และ ถ้ามีศิษย์วัดมาด้วยก็ให้จัดเลี้ยงเสียในระยนี้ เพราะจะได้เสร็จ และเดินทางกลับพร้อมกับพระไม่ต้องเสียเวลาให้พระนั่งคอยรอ ถ้ามีพาหนะรับส่ง ก็เตรียมไว้ให้พร้อม ตอนนี้อย่างนั้น เมื่อพระเสร็จจากอนุโมทนา แล้วจะได้จัดส่งท่าน

สุดท้ายพิธี เมื่อพระสงฆ์ฉันเสร็จแล้ว ถวายเครื่องไทยธรรมต่อจากนั้นพระสงฆ์อนุโมทนา ขณะพระว่าบท ยะธา ให้เริ่มกรวดน้ำพอพระว่าบท สัพพี ฟังประนมมือรับพรไปจนจบ ถ้ามีการจะให้พระสงฆ์ประพรมน้ำพระพุทธมนต์หรือเจิม (โดยเจ้าภาพเตรียม แป้ง น้ำหอม หรือ เครื่องเจิมไว้แล้ว) ก็กราบเรียนให้ท่านทราบในระยนี้เสร็จแล้วส่งพระกลับ

การทำบุญเกี่ยวกับศพ

ซึ่งจัดว่าเป็นการทำบุญในงานอวมงคล มีกิจกรรมที่ควรตระเตรียมไว้เป็นเบื้องต้น ส่วนใหญ่ คล้ายกับทำบุญงานมงคลดังกล่าวแล้ว มีข้อแตกต่างกันอยู่บ้างบางประการเท่านั้น คือ

1. นิมนต์พระ

การนิมนต์พระมาสวดมนต์ในงานอวมงคลนี้มีนิยมนับจำนวน ๘ รูป ๑๐ รูป หรือกว่านั้นขึ้นไป แล้วแต่กรณี ในเรื่องอาราธนาพระสงฆ์ทำบุญงานอวมงคลนั้น ใช้คำอาราธนาว่า “ขออาราธนา สวดพระพุทธมนต์ไม่ใช่คำอาราธนาว่า ขออาราธนา เจริญ พระพุทธมนต์” อย่างทำบุญงานมงคล มีข้อแตกต่างกันอยู่ตรงที่ สวด กับ เจริญ เท่านั้นเป็นเรื่องที่ควรกำหนด

2. ไม่ตั้งขันน้ำมนต์ไม่โยงด้ายสายสิญจน์

การทำบุญในงานอย่างนี้ ไม่ต้องตั้งภาชนะสำหรับทำน้ำพระพุทธมนต์และไม่ต้องโยงด้ายสายสิญจน์

3. เตรียมสายโยงหรือกุญไชโย

สายโยงนั้น คือสายสิญจน์นั่นเอง ถ้าใช้ในงานมงคลเรียกว่า สายสิญจน์ แต่เวลาใช้กับศพ เช่นนี้เรียกว่า สายโยง ถ้าเป็นแผ่นผ้าเรียกว่า กุญไชโย ใช้โยงต่อจากศพไว้ เพื่อใช้บังสุกุล การเดินสายโยงกุญไชโยนั้น ต้องระวังอย่างหนึ่ง คือจะโยงในที่ที่สูงกว่าพระพุทธรูปที่ตั้งในพิธีไม่ได้ และจะปล่อยให้ลาดมากับพื้นที่เดินหรือนั่งก็ไม่ได้ เพราะสายโยงนี้เป็นสายที่โยงล้ามออกมาจากกระหม่อมศพ เป็นสิ่งเนื่องด้วยศพ จึงต้องล้ามหรือโยงให้สมควร

ส่วนการปฏิบัติกิจอื่น ๆ เมื่อพระมาถึงสถานที่ที่ประกอบพิธีแล้ว ก็เหมือน ๆ กันกับงานมงคล

4. การทอดผ้า

การทอดผ้าบังสุกุลที่กุฎาโยงหรือสายโยงนั้น มีไทร จีวร สบง ย่อม ผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดตัว เป็นต้น การทอดผ้าต้องทอดตามขวางสายโยงหรือกุฎาโยง อย่าทอดตามยาวขนานไปกับสายโยง ถ้าไม่มีผ้า พระท่านก็จะจับสายโยง หรือกุฎาโยงบังสุกุลเอง สายโยงหรือกุฎาโยงนี้ถือกันมาก ห้ามข้ามเป็นเด็ดขาด ถ้าข้ามถือเป็นการหมิ่นประมาทผู้ตาย ขาดการระ ควระระวังให้มาก

5. การจัดพัดจับสายโยงของพระ

ถ้าเป็นการอนุโมทนาเวลาปกติ ใช้จับพัดด้วยมือข้างขวา จับด้ามพัดต่ำจากใบพัดประมาณ ๕ นิ้วมือ ใช้มือกำด้ามด้วยนิ้วทั้ง ๔ เว้นหัวแม่มือให้ยกขึ้นและทาบขึ้นไปตามด้ามพัด ถ้าจับพัดเวลาชักบังสุกุลให้จัดพัดด้วยมือข้างซ้าย ต่ำจากใบพัดประมาณ ๕ นิ้วมือ กำด้ามด้วยนิ้วทั้ง ๔ ยกหัวแม่มือทาบขึ้นไปตามด้ามพัดเหมือนกับมือขวาดังกล่าวแล้วใช้มือขวาจับสายโยงหรือกุฎาโยง หางมือใช้นิ้วทั้ง ๔ เว้นแม่มือสอดเข้าไปใต้ผ้าที่ชัก แล้วใช้นิ้วหัวแม่มือจับบนผ้า อย่าคว่ำมือหรือทำอาการเพียงใช้นิ้วแต่ละ ๆ ที่ผ้าเป็นอันตราย ระวังอย่าจับพัด จับผ้า ใช้ผิกระเบียบ ผู้เข้าจะแย้มสรวลเอาได้ เมื่อจับพร้อมกันแล้วเริ่มว่าบทชักบังสุกุล (อะนิจจา) พร้อมกัน จบแล้วชักผ้าออกจากสายโยงหรือกุฎาโยง วางไว้ตรงหน้าผ้าที่เจ้าภาพทอดนั้นถ้าเป็นผ้าที่พอจะใส่ยามได้ ก็ให้ใส่ยามมาเวลากลับ หากเป็นผ้าที่ใส่ยามไม่ได้เช่น ผ้าไทร หรือไม่มียาม ฟิงถือออกมาด้วยมือข้างซ้าย

การประเคนของพระ

การประเคนของพระ คือ การถวายของให้พระได้รับถึงมือ ของที่ประเคนนั้นต้องเป็นของที่ไม่วัดกับพระวินัย พอดคนคนเดียวยกได้อย่างธรรมดา ๆ ไม่ใช่ของหนักหรือใหญ่โตจนเกินไป ไม่มีวัดดูอนามาสู้อยู่ด้วย

ฟิงนำของที่ประเคนเข้าไปให้ใกล้พระผู้รับประมาณ ๑ สอก จะนั่งหรือยืนแล้วแต่สถานที่ที่พระนั่งอยู่นั้นจะอำนวย

จับของที่ประเคนด้วยมือทั้งสอง ยกให้สูงขึ้นเล็กน้อย แล้วน้อมถวายพระซึ่งท่านจะยื่นมือทั้งสองออกรับ ถ้าผู้ประเคนเป็นหญิงฟิงวางลงบนผ้าที่พระปုပ်อยู่ข้างหน้า เสร็จแล้วฟิงไหวหรือกราบหนึ่งแล้วแต่กรณี

ฝ่ายพระสงฆ์ เมื่อทอดผ้ารับประเคน ฟิงคลี่ผ้าให้เรียบร้อยจับผ้าหางมือ เหมือนผ้ากุฎาโยง ดังกล่าวแล้ว คือหางมือใช้นิ้วทั้งสี่เว้นหัวแม่มือสอดเข้าไปใต้ผ้าที่ทอดรับของพร้อมกันทั้งสองมือแล้วใช้นิ้วหัวแม่มือจับบนผ้า อย่าคว่ำมือหรือทำอาการเพียงใช้นิ้วแต่ละ ๆ ที่ผ้าเป็นอันตราย

การแสดงความเคารพพระ

ประนมมือ คือ กระทบมือทั้งสองประนมมีลักษณะคล้ายดอกบัวตูมตั้งไว้ระหว่างอก เป็นการแสดงความเคารพ เวลาสวดมนต์หรือฟังพระสวดพระเทศน์ เป็นต้น

ไหว้ คือ การยกมือที่ประนมแล้วดังก้าวขึ้น พร้อมกับก้มศีรษะลงเล็กน้อย ใ้มือประนมจดหน้าผาก นิ้วหัวแม่มือทั้งสองอยู่ระหว่างคิ้ว ใช้แสดงความเคารพในขณะที่นั่งเก้าอี้หรือยืนอยู่

กราบ คือ กราบลงกับพื้น ด้วยเบญจางคประดิษฐ์ ได้แก่กราบด้วยองค์ทั้ง ๕ คือเข้าทั้งสองฝ่ามือทั้งสอง หน้าผากหนึ่ง ใช้กราบเมื่อนั่งอยู่ในสถานที่ที่จะกราบได้ เป็นการแสดงความเคารพอย่างสูง

วิธีไหว้ ๕ ครั้ง

คนเราทุกคน ในวันหนึ่งๆ จะต้องไหว้ให้ได้ ๕ ครั้ง เป็นอย่างน้อย คือ ในเวลาค่ำใกล้จะนอน ตั้งใจระลึกถึงพระรัตนตรัยอันเป็นสรณะอันสูงสุด และท่านผู้มีพระคุณแก่ตน คือ มารดาบิดา และครูอาจารย์ โดยประนมมือ

- 1) นมัสการพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้ากล่าวว่า อะระหัง สัมมา สัมพุทธโธ ะคะคะวา พุทธัง ะคะวันตัง อะภิวาเทมิ กราบลงหน้าหนึ่ง
- 2) ไหว้พระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า ว่า สวากขาโต ะคะคะวะตา ัมมโม ัมมมัง นะ มัสสามิ กราบลงหน้าหนึ่ง
- 3) ไหว้พระสงฆ์สาวกของพระพุทธเจ้า ว่า สุปะฏิปันโน ะคะคะวะโต สวอะกะสังโฆ สังฆัง นะมามิ กราบลงหน้าหนึ่ง
- 4) ไหว้คุณมารดาบิดา ว่า มัยหัง มาตาปีตุนังวะปะทา วันทามิ สาทะรัง กราบลงหน้าหนึ่ง
- 5) ไหว้ครูอาจารย์ ว่า ปัญญาวุฑฒิกะเร เต เต ทินโน วาเท นะมา มิหัง กราบลงหน้าหนึ่ง

ต่อจากนั้น พึงตั้งใจแผ่เมตตาจิตไปให้เพื่อนมนุษย์ และสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง ว่า ขอท่านทั้งหลายอย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันเลย อย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย จงมีความสุขกายสุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยด้วยกันหมดทั้งสิ้น เทอญ.

(เสร็จแล้วกลับนอนตามความสบาย)

พิธีรักษาอุโบสถศีล

เมื่อพระสงฆ์สามเณรทำวัตรเช้าเสร็จแล้ว อุบาสกอุบาสิกาพึงทำวัตรเช้า โดยเริ่มคำบูชาพระว่า

ยะมะหัง สัมมาสัมพุทฺธัง ภะคะวันตัง สาระณัง คะโต, (หญิงว่า คะตา) พระผู้มีพระภาค, พระองค์ตรัสรู้ดีแล้วโดยชอบพระองค์ใด, ข้าพเจ้าถึงแล้วว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยจริง อิมินา สักกาเรนะ, ตัง ภะคะวันตัง, อะภิปุชชยามิ, ข้าพเจ้าบูชา ซึ่งพระผู้มีพระภาคนั้น ด้วยเครื่องสักการะอันนี้

ยะมะหัง สวากขาตัง, รัมมัง สาระณัง คะโต (หญิงว่า คะตา) พระธรรมที่พระผู้มีพระภาค, พระองค์ตรัสไว้ดีแล้วสิ่งใด, ข้าพเจ้าถึงแล้วว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยจริง อิมินา สักกาเรนะ ตัง รัมมัง, อะภิปุชชยามิ, ข้าพเจ้าบูชา, ซึ่งพระธรรมนั้น, ด้วยเครื่องสักการะอันนี้

ยะมะหัง สุปะฏิปันนัง, สังฆัง สาระณัง คะโต (หญิงว่า คะตา) พระสงฆ์ที่ท่านเป็นผู้ปฏิบัติดีแล้วหมู่ใด ข้าพเจ้าถึงแล้วว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยจริง, อิมินา สักกาเรนะ ตัง สังฆัง อะภิปุชชยามิ ข้าพเจ้าบูชา, ซึ่งพระสงฆ์หมู่ นั้น ด้วยเครื่องสักการะอันนี้.

อะระหัง สัมมาสัมพุทฺโธ ภะคะวา พุทฺธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา รัมโม, รัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆัง นะมามิ (กราบ)

(ต่อจากนี้ ทำวัตรเช้า จบแล้วหัวหน้าอุบาสกหรืออุบาสิกาพึงคุกเข่าประนมมือประกาศองค์อุโบสถ ทั้งคำบาลีและคำไทย ดังนี้)

อัมชะ โภณโต ปักขัสสะ อัญญะมีทิวะโส (ถ้าวันพระ ๑๕ คำว่า ปันณะระสีทิวะโส ๑๔ คำว่า จาตุททะสีทิวะโส) เอวะรุโป โย โภณโต ทิวะโส พุทฺเธนะ ภะคะวะตา ปัญตัสสะ รัมมัสสะวะนัสสะ เจวะ ตะทตถายะ อุปาสะกะอุปาสิกานัง อุโปสะถัสสะ จะ กาโล โหติ หันตะ มะยัง โภณโต ตัพเพ อิระ สะมาคะตา ตัสสะ ภะคะวะโต รัมมานุรัมมะปะฏิปัตติยา ปุชชเนตถายะ อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสังอัญญังคะสะมันนาคะตัง อุโปสะถัง อุปะวะสีตตามาติ กาละปะริจเฉทัง กัตวา ตัง ตัง เวระมะณัง อารัมมะณัง กะริตวา อะวิกขิตตะจิตตา หุตวา สักกัจจิง อุโปสะถัง สะมาทិเษยามะ อิทิสัง หิ อุโปสะถัง สัมปัตตานัง อัมหากัง ชิวัตถัง มา นิ รัตถะกัง โหตุ

คำแปล

เอตัง เม สระระณัง เขมัง เอตัง สระระณะมุตตะมัง
เอตัง สระระณะมาคัมมะ สัพพะทุกขา ปะมุจจะเย
ยะถาพะลัง จะเรยยาหัง สัมมาสัมพุทฺธะสาสะนัง
ทุกขะนิสสระระณัสเสวะ ภาคี อัสสัง (หญิงว่า ภาคินิสสัง) อะนาคะเต ฯ

กาเยนะ วาจาเย วะ เจตะสา วา
พุทฺธะ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง
พุทฺธะ ปะภุคคัณหะตุ อัจจะยันตัง
กาลันตะเร สังวะริตฺตัง วะ พุทฺธะ

กาเยนะ วาจาเย วะ เจตะสา วา
ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง
ธัมโม ปะภุคคัณหะตุ อัจจะยันตัง
กาลันตะเร สังวะริตฺตัง วะ ธัมเม

กาเยนะ วาจาเย วะ เจตะสา วา
สังเฆ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง
สังโฆ ปะภุคคัณหะตุ อัจจะยันตัง
กาลันตะเร สังวะริตฺตัง วะ สังเฆ ฯ

คำอาราธนาธรรมพิเศษ

จาคูททะสี ปัญฺญะระสี ยา จะ ปักขัสสะ อัญฺฐะมี
กาลา พุทฺธะนะ ปัญฺญัตตา สัทธัมมัสสะวะนัสสิเม
อัญฺฐะมี โข อะยันทานิ สัมปัตตา อะภิลักขิตา
เตนายัง ปะริสา ธัมมัง โสตุจ อิตฺตะ สะมาคะตา
สาธุ อัยโย ภิกขุสังโฆ กะโรตุ ธัมมะเทสะนัง
อะยฺญะจะ ปะริสา สัพพา อัญฺฐิกัตวา สุณาตุ คันติ ฯ

หมายเหตุ ถ้าว้นพระ ๑๕ คำว่า ปัญฺญะระสี ถ้าว้น ๑๔ คำว่า จาคูททะสี

คำแผ่เมตตา

สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลาย ที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้น

อะเวรา จงเป็นสุข ๆ เกิด อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย

สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้น

อัปยา ปัชณา จงเป็นสุข ๆ เกิด อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้น

อะนีมา จงเป็นสุข ๆ เกิด อย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย

สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้น

สุจี อตตานัง ปะริหะรันตุ จงมีความสุขกายสุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด
ท่านทั้งหลาย ที่ท่านได้ทุกข์ขอให้ท่านมีความสุข ท่านทั้งหลายที่ท่านได้สุข ขอให้สุขยิ่ง ๆ

สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลายที่เกิดเป็นชะลาพุชะ ที่เกิดเป็นอณทะชะ ที่เกิดเป็นสังเสทชะ
ชะ ที่เกิดเป็นโอปปาติกะ จงมารับกุศลผลบุญให้ถ้วนทั่วทุกตัวสัตว์

อะภินหะปัจจะเวกขณะ

ชะรา ชัมโมมหิ ชะรัง อะนะตีโต (หญิงว่า อะนะตีตา) เรามีความแก่ชราเป็นธรรมดา
เราไม่ล่วงพ้นความแก่ชราไปได้

พยาธิ ชัมโมมหิ พยาชิง อะนะตีโต (หญิงว่า อะนะตีตา) เรามีความไข้เจ็บเป็นธรรมดา
เราไม่ล่วงพ้นความไข้เจ็บไปได้

มะระณะ ชัมโมมหิ มะระณัง อะนะตีโต (หญิงว่า อะนะตีตา) เรามีความตายเป็น
ธรรมดา เราไม่ล่วงพ้นความตายไปได้

สัพเพหิ เม ปิเยหิ มะนา เปหิ นานาภาโว วินาภาโว คงมีแก่เราความเป็นต่าง ๆ และ
ความพลัดพรากจากสัตว์และสังขาร และความพลัดพรากจากของที่น่ารักน่าชบใจของเราทั้งหลาย

กัมมัสะโกมหิ เรามีกรรมเป็นกรรมของตัว

กัมมะทายาโท เรามีกรรมเป็นผู้นำมามอบให้

กัมมะโยนิ เรามีกรรมเป็นผู้นำไปเกิด

กัมมะปะฐิสะระโณ เรามีกรรมเป็นเครื่องขุยงเป็นเครื่องระลึก

ยังกัมมัง กะริสสามิ กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา เราจะทำกรรมอันใด ๆ ไว้ จะเป็น
กรรมงามกรรมดีที่เป็นกุศลหรือ หรือจะเป็นกรรมชั่ว กรรมลามกที่เป็นบาป

ตัสสะ ทายาโท ละวิสสามิ เราจะต้องเป็นผู้รับผลของกรรมนั้น

บังสุกุล

อะจิรัง ะตะยัง กาโย ประฐะวัง อะธิเสตสะติ
อุทโท อะเปตะวิญญาโณ นิรัตถังวะ กะถิงคะรัง
อะนิจจา ะตะ สังขารา อุปปาพะวะยะธัมมิโน
อุปปีชิตวา นิรุชฌันติ เตสัง วุปะสะโม สุโ

คำลาถลับบ้าน

หันทะทานิ มะยัง ภันเต อาปุจจามะ
พะหุ กิจจา มะยัง พะหุคะระณียา
พระสงฆ์ผู้รับลาถกล่าวคำว่ ยัสสะทานิ ตุมहे กาลัง มัญญะละ ผู้ลาพึงรับพร้อมกันว่
สาธุ ภันเต แถ้วกราบ ๓ ครั้ง

คำอาราธนา บูชา ภาวนา ถวาย

(ก่อนอาราธนา บูชา ภาวนา ถวาย ต้องภาวนาด้วย นะโม ๓ จบก่อนเสมอ)

คำบูชาพระรัตนตรัย

อิมินา	สัักกาเรนะ	พุทธานัง	ปุเชมิ
อิมินา	สัักกาเรนะ	ธัมมมัง	ปุเชมิ
อิมินา	สัักกาเรนะ	สังฆัง	ปุเชมิ

คำอาราธนาศีล ๕

มะยัง ภันเต วิสุัง วิสุัง รักขะณัตถายะ
ติสะระเณนะ สะหะ ปญฺจะ สีลานิ ยาจามะ
พุทธิยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุัง วิสุัง รักขะณัตถายะ
ติสะระเณนะ สะหะ ปญฺจะ สีลานิ ยาจามะ
ตะติยัมปิมะยัง ภันเต วิสุัง วิสุัง รักขะณัตถายะ
ติสะระเณนะ สะหะ ปญฺจะ สีลานิ ยาจามะ
หมายเหตุ ถ้าศีล ๘ เปลี่ยน ปญฺจะ เป็น อัญฺฐะ

คำอาราธนาพระปริตร

วิปัสสนาปฏิบัติ

สัพพะ ทุกขะ วินาสายะ

วิปัสสนาปฏิบัติ

สัพพะ ณะยะ วินาสายะ

วิปัสสนาปฏิบัติ

สัพพะ โรคะ วินาสายะ

สัพพะสัมปัตตีสัทธา

ประริตตัง พรุถะ มังคะลัง

สัพพะสัมปัตตีสัทธา

ประริตตัง พรุถะ มังคะลัง

สัพพะสัมปัตตีสัทธา

ประริตตัง พรุถะ มังคะลัง

คำอาราธนาธรรม

พรหมมา จะ โลกธาปะตี สะหัมปะติ
กัตถัญชะถิ อันทิวะรัง อะยาจะถะ
สันตีระ สัตตปาปะระชกชะชาติกา
เทเสตุ รัมมัง อะนุกัมปิมัง ประชัง

คำถวายข้าวพระพุทธ

อิมัง สุปะพัญญะนะสัมปันนัง ตาลีนัง โอทะนัง
อุทะกัง ะรัง พุทธัสสะ ปุเชมิ

คำถวายข้าวพระพุทธ

เสสัง มังคะลา ยาจามิ

คำถวายสังฆทาน (สามัญ)

อิมานิ มะยัง ภันเต ภัตตานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอลุชะยามะ
สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ ภัตตานิ สะปะริวารานิ ปะภิกคัณหาคู อัมหากัง ที
ฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ถัดอาหาร กับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่ พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ถัดอาหารกับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อ ประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ลีนกาลนาน เทอญ ฯ

คำอุปโลกน์สังฆทาน

ยัคเม ภันเต สังโฆ ชานาตุ ขอพระสงฆ์ทั้งปวงจงฟังคำข้าพเจ้า

บัดนี้ ทายก ทายิกา ผู้มีจิตศรัทธา ได้น้อมนำมาซึ่งถัดอาหารมาถวายเป็นสังฆทานแก่พระ ภิกษุสงฆ์ อันว่า สังฆทานนี้ ย่อมมีอานิสงส์อันยิ่งใหญ่ สมเด็จพระพุทธองค์จะได้จำเพาะเจาะจงว่า เป็นของภิกษุรูปหนึ่งรูปใดก็หามิได้ เพราะเป็นของได้แก่สงฆ์ทั่วทั้งสังฆมณฑล พระพุทธองค์ตรัสว่า ให้แจกกันตามบรรดาที่มาถึง

ฉะนั้น บัดนี้ข้าพเจ้า จะสมมติตนเป็นผู้แจกของสงฆ์ พระสงฆ์ทั้งปวงจะเห็นสมควรหรือไม่ เห็นสมควร ถ้าเห็นว่าเป็นการสมควรแล้วไซริ้ ขอจงได้ทักท้วงขึ้นในท่ามกลางสงฆ์อย่าได้เกรงใจ ถ้า เห็นว่าเป็นการสมควรแล้ว ก็จงเป็นผู้นิ่งอยู่ (หยุดคิดหนึ่ง) บัดนี้ พระสงฆ์ทั้งปวงนิ่งอยู่ ข้าพเจ้าจักรู้ ได้ว่าเป็นการสมควรแล้ว จะได้ทำการแจกของสงฆ์ต่อไป ณ กาลบัดนี้

อะยัง ปะฐุมมะ ภาคो มะหาเถรัสสะ ปาปุณาติ ส่วนที่ ๑ ย่อมถึงแก่พระเถระผู้ใหญ่ผู้ อยู่เหนือข้าพเจ้า

อะวะเสสา ภาคา อัมหากัง ปาปุณาติ ส่วนที่เหลือจากพระเถระผู้ใหญ่แล้วย่อมถึงแก่ข้าพเจ้า ทั้งหลาย ตามบรรดาที่มาถึงพร้อมกันทุก ๆ รูป (ตลอดถึงสามเณรด้วย) เทอญ

สาธุ

หมายเหตุ มหาเถรัสสะ นั้น เปลี่ยนเป็น เถรัสสะ บ้าง มัชฌิมะ บ้าง ตามฐานะของหัวหน้าใน ที่นั้น ถ้าไม่มีสามเณรอยู่ด้วย ก็ไม่ต้องว่า ตลอดถึงสามเณรด้วย คำอุปโลกน์นี้เป็นหน้าที่ ของรูปที่ ๒ หรือที่ ๓ ก็ได้

คำถวายสลากภัตต์

เอตานิ มะยัง ภันเต สละกะภัตตานิ สะปะริวารานิ อะสุกัณฺฐาน ฐะปะตานิ ภิกขุ สังฆัสสะ โอิโฆชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ เอตานิ สละกะภัตตานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ สลากภัตตาหารกับทั้งบริวารทั้งหลาย ซึ่งตั้งไว้ ณ ที่โน้นนั้น
ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายแก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ซึ่งสลากภัตตาหาร กับทั้งบริวาร
เหล่านั้น ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญฯ

คำถวายข้าวสาร

อิมาโน มะยัง ภันเต ตัณฑุลานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอลุชชะยามะ สาธุ
โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมาโน ตัณฑุลานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัต
ตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายข้าวสารกับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่พระ
ภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ข้าวสารกับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และ
ความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญฯ

คำถวายผ้าวัสสิกสาฎก (ผ้าอาบน้ำฝน)

อิมาโน มะยัง ภันเต วัสสิกะสาฎิกานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอลุชชะยามะ
สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมาโน วัสสิกะสาฎิกานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง
ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายผ้าอาบน้ำฝนกับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่
พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ผ้าอาบน้ำฝนกับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อ
ประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญฯ

คำถวายผ้าป่า

อิมาโน มะยัง ภันเต ปังสุกฺกะจีวะรานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอลุชชะยามะ
สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมาโน ปังสุกฺกะจีวะรานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหา
กัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายผ้าบังสุกุลจีวรกับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ผ้าบังสุกุลจีวรกับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญฯ

คำชักผ้าป่า

อิมัง ปังสุกุลจีวรัง อัสสามิกัง มัยหัง ปาปฺณาคิ

คำถวายดอกไม้ธูปเทียนเพื่อบูชา

อิมานิ มะยัง ภันเต ทีปะธูปะปุปะชะวะระธา นิ ระตะนัตตะยัสสะวะ อะกะปิปุเชมะ อัมहा กัง ระตะนัตตะยัสสะ ปุชา ทีมะรัตตัง หิตะสุขาเวหา โหตุ อาสะวักจะยัปปัตติยา

คำแปล

ข้าแต่พระคุณเจ้าทั้งหลายผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอบูชาธูปเทียนและดอกไม้อันประเสริฐเหล่านี้ แก่พระรัตนตรัย กิริยาที่บูชาแก่พระรัตนตรัยนี้ จงเป็นผลนำมาซึ่งประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน จงเป็นไปเพื่อให้ถึงซึ่งพระนิพพาน เป็นที่สิ้นไปแห่งอาสวะกิเลส เทอญฯ

คำถวายกระทงสำหรับลอยประทีป

มะยัง อิมินา ปะทีเปนะ อะสุกายะ นัมมะทายะ นะทียา ปุลิเน จูติง มุณีโน ปา ทะวะลัณฺหัง อะกะปิปุเชมะ อะยัง ปะทีเปนะ มุณีโน ปาทะวะลัณฺหัสสะ ปุชา อัมหากัง ทีมะรัต ตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ

คำแปล

ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอบูชา ซึ่งรอยพระพุทธรบาท ที่ตั้งอยู่เหนือหาดทรายในแม่น้ำชื่อนัมมทานทีโน้น ด้วยประทีปนี้ กิริยาที่บูชารอยพระพุทธรบาทด้วยประทีปนี้ ขอจงเป็นไปเพื่อประโยชน์ และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนาน เทอญฯ

คำภาวนาเมื่อยกมือไหว้พระ

(ยกมือไหว้พระพุทธรูปว่า)	สาธุ	พุทฺธัง	วันทาமி
(ยกมือไหว้พระธรรมว่า)	สาธุ	ธัมมัง	วันทาமி
(ยกมือไหว้พระสงฆ์ว่า)	สาธุ	สังฆัง	วันทามิ

คำอธิษฐานเมื่อบของต่างๆ ถวายพระ

สุทินนัง วัตะเต เม ทานัง อาสะวักขะยาเวหัง นิพพานัง โหตุ เม อะนาคะเต กาลเ

คำอาราธนาพระเครื่อง

พุทฺธัง	อาราธะนาณัง	
ธัมมัง	อาราธะนาณัง	
สังฆัง	อาราธะนาณัง	
พุทฺธัง	ปะลิตฺธิ	เม
ธัมมัง	ปะลิตฺธิ	เม
สังฆัง	ปะลิตฺธิ	เม

คำภาวนาเวลาก่อพระเจดีย์ทราย

อิมัง วาลุกัง เจตียัง อะธิฐฐามิ

คำภาวนาเวลาไปเยี่ยมศพ

อะวัสสลัง มะยา มะริตฺตัพพัง

คำภาวนาเวลารดน้ำศพ

(แบบที่ ๑)	กายะกัมมัง	วะจีกัมมัง	มะโนกัมมัง	อะโหสิกัมมัง	สัมพะปาปัง	
	วินัสสะตุ					
(แบบที่ ๒)	อิทัง	มะตะกะสะริรัง	อุทะกัง	วิยะ	สิญฺจิตัง	อะโหสิกัมมัง

คำถวายผ้าไตรอุทิศแก่ผู้ตาย

อิmani มะยัง ภันเต ติจีระrani อัยยัสสะ เทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง ติจิ
วะระปุชาวิปาโก อัมหากัง มาตาปีตฺวาทีนัง ญฺาตีนัง กาละกะตานัง สังวัตตะตุ อัมหากัง
มาตาปีตฺวาเทโย ญฺาตะกา ทานะ ปัตติง ละภันตุ อัมหากัง เจตะสา ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอบถวายไตรจีวรนี้แก่พระผู้เป็นเจ้า ข้าแต่พระ
ผู้เป็นเจ้าผู้เจริญ อันว่าผลวิบากของการบูชาด้วยไตรจีวรนี้ จงเป็นไปเพื่อญาติทั้งหลาย มีมารดาบิดาของ
ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นต้น จงได้ส่วนแห่งทานนี้ ตามความประสงค์ ของพวกข้าพเจ้าทั้งหลาย เทอญ ฯ

คำภาวนาเวลาทอดผ้าหน้าศพ

นามะรูปัง อะนิจจัง นามะรูปัง ทุกขัง นามะรูปัง อะนัตตา

คำภาวนาเวลาจุดศพ

(แบบที่ ๑) อะสุจิ อะสุกัณเฑาะฏฐานัง ภาเวติ

(แบบที่ ๒) จูติ จุตัง อะระหัง จูติ

(แบบที่ ๓) อะยัมปี โข เม กาโย เอวัง ภาวี เอวัง รัมโม เอวัง อะนะติโต

คำกรวดน้ำแบบสั้น

อิหัง เม ญฺาตีนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ ญฺาตะโย

ขอบุญนี้จงสำเร็จ แก่ญาติทั้งหลาย ของข้าพเจ้าเถิด ขอญาติทั้งหลายจงเป็นสุข ฯ เถิด

คำบูชาพระพุทธเจ้า

ข้าพระพุทธเจ้า ขอบูชาพระพุทธเจ้า ด้วยดอกไม้ รูปเทียนเหล่านี้ ขอพระพุทธองค์จงทรง
รับ ซึ่งดอกไม้รูปเทียนเหล่านี้ เพื่อประโยชน์สุขแก่ข้าพระพุทธเจ้า สิ้นกาลนาน เทอญ
หมายเหตุ ถ้ามีเพียงดอกไม้ ก็ควรจะว่าเฉพาะดอกไม้ หรือถ้ามีสิ่งใดก็ว่าเฉพาะสิ่งนั้น

ปวารณาบัตร

ข้าพเจ้าขอถวายจตุปัจจัย แต่พระคุณท่านเป็นมูลค่า.....บาท หากพระคุณ
ท่านประสงค์สิ่งใดขอได้โปรดเรียกจากไวยาจักร ด้วยเทอญ.

คำบงขันข้าวใส่บาตร

ข้าวของข้าพเจ้า ขวดังดอกบัว ยกขึ้นเหนือหัว ถวายแต่พระสงฆ์ จิตใจจางง ตรงต่อ
พระนิพพาน

คำบงเงินทำบุญ

ทรัพย์ของข้าพเจ้า ได้มาโดยบริสุทธิ์ ขอบูชาพระพุทธ บูชาพระธรรม บูชาพระสงฆ์ จิต
ใจจางง ตรงต่อพระนิพพาน ขอให้ถึงเมืองแก้ว ขอให้แคล้วบ่วงมาร ขอให้พบพระศรีอารีย์ ใน
อนาคตกาลนั้น เทอญ.

คำถวายเครื่องสังเวทพระภูมิ

นะโม เม พระภูมิเทวานัง ฐปะทีปะ จะ ปุ่ปะตัง สักการะวันทะนัง ฐปะพะยะนะสัม
ป็นนัง โภชะน่านัง สาสีนัง สะปะริวารัง อุทะกังวะรัง อาคัจฉันตุ ประริภุญชันตุ สัพพะทา หิ
คายะ สุขายะ สันติเทวา มะหิทถิกา เตปี อัมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุขะนะ จะ.

คำลาเครื่องสังเวทพระภูมิ

อายันตุ โภนโต อิระ ทานะสีละ เนกขัมมะปัญญา สะหะวิริยะ ชันตี สัจจาธิฐฐานะ
เมตตุเปกขาอุททายะโว ทิสสาวิณะติ อะเสสะโต.

คำบูชาพระภูมิด้วยดอกไม้รูปเทียนหรือพวงมาลัย

ภุมมัสมิง ทิสภาเต สันติ ภุมมา มะหิทถิกา
เตปี อัมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุขะนะ จะฯ

คำอธิษฐานปิดทองลูกนิมิต

ขอเดชะ

บุญทาน

การกุศล

ปิดนิมิต	อุโบสถ	ทศพล
เริ่มลูกคั่น	กลางโบสถ	โชติตระการ
เป็นนิมิต	ลูกเอก	เสกประสาท
งามโอภาส	มาศเฉลิม	เสริมสัจฐาน
เป็นนิมิต	เดือนตา	สาธุการ
ท่ามกลางงาน	บุญพิธี	ผูกสีมา
เกิดชาติหน้า	อย่ารู้เจ็ญ	ได้เป็นใหญ่
รูปวิไล	เป็นเสน่ห์	ดั่งเลขา
ปิดนิมิต	ลูกทิส	บุรพา
ให้ก้าวหน้า	เกียรติยศ	ปรากฏไกล
ปิดนิมิต	ลูกทิส	อาคเนย์
ขอให้เท-	วาประสิทธิ์	พิสมัย
ปิดนิมิต	ทิสทัก-	มิตศักดิ์ชัย
ให้สนใจ	สมบัติ	วัฒนา
ปิดนิมิต	ลูกทิส	หรรดี
ขอให้ชี-	วิตมัน	ชันษา
ปิดนิมิต	ทิสประจิม	อิมอุรา
ปรารถนา	ใดได้	ตั้งใจปอง
ปิดนิมิต	ทิสพ่าย	ดับทุกข์โศก
นिरาสโรค	นिरาสภัย	ร้ายทั้งผอง
ปิดนิมิต	ทิสอุดร	กรประคอง
ได้เงินทอง	สมหมาย	ทุกรายการ
ปิดนิมิต	ทิสอีสาน	ประการทำย
ให้สมหมาย	ได้สุข	ทุกสถาน
รวมเกล้า	สุกไส	ใจเบิกบาน
กว่าจะถึง	ซึ่งนิพพาน	เมื่อนั้น เทอญ.

ธรรมสาธก

คำถวายกัมภีร์พระธรรม

มะยัง ภันเต อิมัง สะปะริวารัง โปฏฐะกะคันถัง พะหุชชะนะหิตายะ พะหุชชะนะ
สุขายะ มะหาเถรหิ ยุตตปปะยุตตัง ฐัมมิกัง ฐัมมะลัทธัง จาคุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ โอ
โณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังฆโม อิมัง สะปะริวารัง โปฏฐะกะคันถัง พะหุชชะนะหิตายะ
พะหุชชะนะสุขายะ มะหาเถรหิ ยุตตปปะยุตตัง ฐัมมิกัง ฐัมมะลัทธัง ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง
ทีมะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ซึ่งคัมภีร์พระธรรม อันพระมหา
เถระทั้งหลาย ชำระสอบทานแล้วอันเกิดขึ้นโดยชอบธรรม อันได้มาโดยชอบธรรม กับทั้งบริวารนี้ แก่
พระภิกษุสงฆ์ ผู้มีในทิศทั้ง ๔ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ซึ่งคัมภีร์พระธรรม อันพระมหาเถระทั้งหลาย
ชำระสอบทานแล้ว อันเกิดขึ้นแล้วโดยชอบธรรม อันได้มาโดยธรรม กับทั้งบริวารนี้ ของข้าพเจ้าทั้ง
หลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายเวจกุฎี

มะยัง ภันเต อิมัง, วัจจะกุฎิง, อาคะตานาคะตัสสะ, จาคุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ
โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังฆโม, อิมัง, วัจจะกุฎิง ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีมะรัต
ตัง, หิตายะ, สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย เวจกุฎีหลังนี้แก่พระภิกษุสงฆ์ ผู้มี
ในทิศทั้ง ๔ ที่มาแล้วก็ดี ยังไม่มาก็ดี ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ เวจกุฎีหลังนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย
เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายยาบำบัดความป่วยไข้

อิมานิ มะยัง ภันเต, คิลานะเภสัชขานิ สะปะริวารานิ สังฆัสสะ โอโณชะยามะ
สาธุ โน ภันเต, สังฆโม, อิมานิ คิลานะเภสัชขานิ, สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัญจะ
มาตาปีตุอาทินัญจะ ญาคะกานัง ทีมะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ยาบำบัดความป่วยไข้ กับทั้งเวช
ภัณฑ์ทั้งหลายเหล่านี้ แก่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับยาบำบัดความป่วยไข้ และเวชภัณฑ์ทั้งหลายเหล่านี้
ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ญาติทั้งหลาย มีมารดาบิดา
เป็นต้นด้วย สิ้นกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายพระพุทธรูป

อิมัง ภันเต พุทธะรูปัง สังฆัสสะ โอลุชชะยามะ อายะติง สาสะนัสสะ อะติโร
จะนายะ จะ ถาวะรายะ จะ สาธุ โน ภันเต, สังโฆ, อิมัง พุทธะรูปัง ปะฏิคคัณหาตุ อัมहा
กัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่ท่านทั้งหลายผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ซึ่งพระพุทธรูปนี้ แก่พระสงฆ์
เพื่อความรุ่งเรือง และเพื่อความถาวร แห่งพระศาสนาต่อไป ข้าแต่ท่านทั้งหลายผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับ
ซึ่งพระพุทธรูปนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย สิ้นกาลนาน
เทอญ ฯ

คำถวายเสนาสนะ กุฏิ วิหาร

อิมานิ มะยัง ภันเต, เสนาสนะนามิ อาคะตานุคคะตัสสะ จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ
โอลุชชะยามะ สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ เสนาสนะนามิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ที
ฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายเสนาสนะเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์
ผู้มีในทิศทั้ง ๔ ที่มาแล้วก็ดี ยังไม่มาก็ดี ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับเสนาสนะเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย
เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ ฯ

พระอภิธรรมัตถสังคหะ

(ย่อ)

ปณามคาถา

(นะ โม ตัส ตา ระ หัน ตัส สะ
สั้ม มา สั้ม พุท ฐัส สะ มะ ยัต โถ

กะ คะ วัน ตัส สะ สัต ฤ โน
โล กะ เขฎ ฐัส สะ ตา ทิ โน)

นะ โม ตัส ตา ระ หัน ตัส สะ
สั้ม มา ตา มัง วะ พุท ฐัส สะ
นะ โม ตัส เต วะ ฐัม มัส สะ
ปะ เก ทา นะ วะ วิ ทัส สะ
นะ โม อะ ริ ยะ สัง ฆัส สะ
กิ เต ตา นุ สะ เข สัพ เพ
มะ ยัง พุท ฐัญ จะ ฐัม มัญ จะ
สัจ จะ กิ ริ ยัง กะ ริส ตา มะ

กะ คะ วัน ตัส สะ ตา ทิ โน
ฐัม เม วิ กัซ ฆะ วา ทิ โน
นีย ยา นิ กัส สะ วัฏ ฏะ โด
ตุ อาก ขา ตัส สะ สัจ จะ โด
สั ก จิ ฎ ตัส สะ สัต ฤ โน
ปะ หา นะ ปะ ฎิ ปัต ติ ยา
สัง ฆัญ จะ สะ ระ ฆัง คะ โด
อา ทิส สะ ระ ตะ นัต ตะ ยัง.

ปริจเฉทที่ ๑

สั้ม มา สั้ม พุท ฐะ มะ คะ ลัง
อะ กิ วา ทิ ยะ ภา สิต สัง
ตัส ณะ วุค ตา ทิ ฐัม มัต ภา
จิต ตัง เจ ตะ สิ กัง ฐู ปัง
อัญ ฐะ ฐา โถ กะ มู ภา นิ
โม หะ มู ภา นิ จะ เทว ติ
สัส ตา ฤ สะ ละ ปา ภา นิ
กิริ ยา จิต ตา นิ ตี ณี ติ
ปา ปา เท คุ กะ มุค ตา นิ
เอ ฎ นะ สัฎ ฐี จิต ตา นิ
เว ทะ นา ญา ณะ สัง ขา ระ
สะ เห คุ ภา มา วะ จะ ระ
ภา เม เต วิ สะ ปา ภา นิ
เอ ภา ทะ สะ กิริยา เจ ติ

สะ สัท ฐัม มะ คะ ญค ตะ มัง
อะ กิ ฐัม มัต ณะ สัง คะ หัง
จะ คุ ฐา ปะ ระ มัต ณะ โด
นิพ พา นะ มี ติ สัพ พะ ภา
โท สะ มู ภา นิ จะ ทวิ ฐา
ทวา ทะ ฐา ฤ สะ ภา สิ ฎง
ปุญ ญะ ปา ภา นิ อัญ ฐะ ฐา
อัญ ฐา ระ สะ อะ เห คุ ภา
โส กะ ณา นิ ติ วุจ จะ เร
อะ เต กะ นะ วุ ตี ปิ วา
เก เท นะ จะ คุ วิ สะ ติ
ปุญ ญะ ปา กะ กิริยา มะ ตา
ปุญ ญา ปุญ ญา นิ วิ สะ ติ
จะ คุ ปุญ ญา สะ สัพ พะ ภา

ปัญ จะ ฐา ณา นะ เก เท นะ
ปัญ ญะ ปา กะ กิริยา เก ทา
อา ถัม พะ นัป ปะ เก เท นะ
ปัญ ญะ ปา กะ กิริยา เก ทา
จะ คุ มัค คัป ปะ เก เท นะ
อิจ จา นุ รุท ฐะ ระ จิ เต
ปะ ฐะ โม ปะ ริง เณ โท ยัง

ฐ ปา วะ จะ ระ มา นะ ตั้ง
ตั้ง ปัญ จะ ทะ สะ ฐา ภา เว
จะ คุ ฐา รูป ปะ มา นะ ตั้ง
ปุ นะ ทวา ทะ สะ ฐา ฐิ ตั้ง
จะ คุ ฐา กุ สะ ถัน ตะ ถา
อะ ภิ ฐัม มัค ณะ ตั้ง คะ เห
สะ มา เณ เน วะ นิฏ ฐิ โด

ปริงเฉทที่ ๒

เอ กุป ปา ทะ นิ โร ฐา จะ
เจ โด ยุค ตา ทวิ ปัญ ญา สะ
เต ระ สัณ ญะ สะ มา นา จะ
โส ภา ณา ปัญ จะ วิ สา ติ
เต ตั้ง จิต ตา วิ ยุค ตา นัง
จิต คุป ปา เท สุ ปัง เจ กัง
สัค ตะ สัพ พัต ณะ ยุช ชัน ติ
จุท ทะ สตา กุ สะ เณ เศว วะ
นะ สัณ ฐิ ปัญ จะ ปัญ ญา สะ
สัค ตะ ติ วิ สะ ติ เจ วะ
ปัญ จะ ปัญ ญา สะ นะ สัณ ฐิ ฐยัญ
เอ ภา ปัญ ญา สะ เจ กุ นะ
สัพ พา ปัญ ญะ สุ จัต ตา โร
โท สะ มุ เณ สุ จัต ตา โร
วิ จิ กิจ ณา วิ จิ กิจ ณา
ทวา ทะ สตา กุ สะ เณ เศว วะ
เอ กุ นะ วิ จะ ตี ฐัม มา
คะ โย โส พะ สะ จิต เต สุ
ปัญ ญา ปะ กา สติ ตา สัค ตะ
ฐัม ปะ ยุค ตา จะ คุ เณ วัง

เอ กา ถัม พะ นะ วัต คุ กา
ฐัม มา เจ ตะ ติ กา มะ ตา
จุท ทะ สตา กุ สะ เณ ตะ ถา
ทวิ ปัญ ญา สะ ปะ วุจ จะ เระ
ยะ ถา โย คะ มิ โด ปะ ริง
ฐัม ปะ โย โค ปะ วุจ จะ ติ
ยะ ถา โย ตั้ง ปะ กิณ ณะ กา
โส ภา ณา เณ เศว วะ โส ภา ณา
เอ กา ทะ สะ จะ โส พะ สะ
ปะ กิณ ณะ ภา วิ วัช ฐิ ตา
ฐะ สัค ตะ ติ ติ สัค ตะ ติ
สัค ตะ ติ สัป ปะ กิณ ณะ กา
โส ภา ณา เณ ตะ โย ภา ตา
สะ ตั้ง ภา เระ ทวะ ยัน ตะ ถา
จิต เต จา ติ จะ คุท ทะ สะ
ฐัม ปะ ยุช ชัน ติ ปัญ จะ ฐา
ชา ยัน เต กุ นะ สัณ ฐิ ยัง
อัญ ฐะ วิ สะ ติ ยัง ทวะ ยัง
จัต ตา พี สะ วิ เณ สุ ปิ
โส ภา ณา เณ เศว วะ โส ภา ณา

อิจ จา นุ รุท ฐะ ระ จิ เต
ทุ ตติ โย ปะ रिจ เณ โท ยัง

อะ ภิ ฐัม มัตถ ณะ สังคะ เห
สะ มา เส เณ วัระ นิฏฐิ ฐิ โด

ปริจเฉทที่ ๓

สัม ปะ ยุต ตา ยะ ธา โย คัง
จิตตะ เจ ตะ สิ กา ฐัม มา
เว ทะ นา เห ตู โท กิจ จะ
จิต คุป ปา ทะ วัระ เส เณ วัระ
สุ ขัง ทุก ขะ มุ เปก ขา ตติ
โส มะ นัส สัง โท มะ นัส สัง
สุ ขะ เม กัตถ ณะ ทุก ขัญ จะ
ทวา สัญ ฐิ สุ โส มะ นัส สัง
โล โภ โท โส จะ โม โห จะ
อะ โล กา โท สวา โม หา จะ
อะ เห ตู กัญ ฐา ระ เส ณะ
ทุ เห ตู กา มะ ตา สัตถ ตะ
ปะ ฐิ สัน ฐา ทะ โย นา มะ
ทะ สะ ฐา ฐา นะ เภ เท นะ
อัญ ฐะ สัญ ฐิ ตะ ธา เทว จะ
เอ ณะ ทวิ ตติ จะ ตู ปัญ จะ
เอ ณะ ทวา ริ ณะ จิต ตา นิ
ละ ทวา ริ ณะ วิ มุต ตา นิ
นัตถ ดิง สะ ตติ ตะ ธา ตติ ณี
ทะ สะ ฐา นะ วัระ ฐา เภ ตติ
อิจ จา นุ รุท ฐะ ระ จิ เต
ตะ ตติ โย ปะ रिจ เณ โท ยัง

เต ปัญ ญา สะ สะ กา วัระ โด
เต สัน ทา นิ ยะ ธา ระ หัง
ทวา รา สัม พะ นะ วัตถ ุ โด
สัง คะ โห นา มะ นิ ยะ เต
ตติ วิ ฐา ตัตถ ณะ เว ทะ นา
อิ ตติ เภ เท นะ ปัญ จะ ฐา
โท มะ นัส สัง ทวะ เย ฐิ ตัง
ปัญ จะ ปัญ ญา สะ เภ ตะ รา
เห ตู อะ ภู สะ ธา ตะ โย
ภู สะ ธา พยา ณะ ตา ตะ ธา
เห ตู กา เทว ทวิ วิ สะ ตติ
จัตถ ตา พี สะ ตติ เภ ตู กา
กิจ จะ เภ เท นะ จุท ทะ สะ
จิต คุป ปา ทา ปะ กา สิ ตา
นะ วัฏ ฐะ เทว ยะ ธาก ณะ มัง
กิจ จัญ ฐา นา นิ นิตถ ทิ เส
ปัญ จะ ละ ทวา ริ กา นิ จะ
วิ มุต ตา นิ จะ สัพพะ ภา
เอ กัตถ ดิง สะ ยะ ธาก ณะ มัง
ปัญ จะ ฐา ปะ ริ ทิ ปะ เย
อะ ภิ ฐัม มัตถ ณะ สังคะ เห
สะ มา เส เณ วัระ นิฏฐิ ฐิ โด

ปริจเฉทที่ ๔

จิต คุป ปา ทา นะ มิจ เภ วัจ

กัตถ วา สังคะ ทะ มุต ตะ วัจ

ภู มิ ปุค คะ ละ เก เท นะ
ปะ วัด ตี สั้ง คะ หัง นา มะ
ปะ วัค ขา มิ สะ มา เส นะ
วี ถิ จิต ตา นิ สัต เต ะ
จะ คุ ปัญญา สะ วิต ถา รา
วี ถิ จิต ตา นิ ตี เณ ะ
วิต ถา เร นะ ปะ เนต เถ กะ
ทวัต คิง สะ สุ ขะ ปุญญ ญัม हा
สุ จิ ตะ กริ ยา โค อัฏฐ ฐะ
ปุ ฤช ชะ นา นัง เส ขา นัง
ติ เห ตุ กา มะ กริ ยา โค
กา เม ชะ ะนะ สัต ตา ถัม
วิ ภู เต ตี มะ หัน เต จะ
สัต ตัก ขัต ตุง ปะ วิต ตา นิ
อะ ะเส เสา นิ ถัพ กัน ตี
อะ เสก ขา นัง จะ คุ จัต ตา
ละ ปัญญา ตา ะเส เสา นัง
อะ สี ตี วิ ถิ จิต ตา นิ
จะ คุ สัก ฐี ฐี ตะ ถา รุ เป
อิจ จา นุ รุท ฐะ ะระ จิ เต
จะ คุต โถ ปะ วิจ เณ โท ยัง

ปุพ พา ปะ ระ นิ ยา มิ ตั้ง
ปะ ฎิ สัน ธิ ปะ วัด ตี ยัง
ยะ ถา สัม ณะ ะระ โค กะ คัง
จิต คุป ปา ทา จะ คุท ทะ สะ
ปัญ จะ ทวา เร ยะ ถา ะระ หัง
จิต คุป ปา ทา ทะ เส ริ ตา
จัต ตา ฬี สะ วิ ภา ะเย
ทวา ทะ โส เปก ะกะ กา ปะ ริง
ละ สัม โภณ ตี อุ เปก ะกะ กา
กา มะ ปุญญา ะติ เห ตุ โค
วี ตะ รา คา นะ มัปป ปะ นา
พะ นา นัง นิ ยะ เม สะ ตี
ตะ ทา รัม มะ ณะ มี ริ ตั้ง
มัต คา ภิญญา สะ กิง มะ ตา
ชะ ะนะ นา นิ พะ ภู นิ ปิ
ฬี สะ เสก ขา นะ มุท ธิ เส
จะ คุ ปัญญา สะ สัม ณะ ะ
กา เม รุ เป ยะ ถา ะระ หัง
เทว จัต ตา ฬี สะ ถัพ ณะ เร
อะ ภิ รัม มัต ณะ สั้ง คะ เห
สะ มา เส เณ ะระ นิฏฐ ฐี โค.

พระภิกขุปาฏิโมกข์

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

(๓ จบ)

สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ, อชฺชุปะสะโถ ปันณะระโส1 , ยะที สั้งฆัสสะ ปัตตะกัลลัง
, สั้งโฆ อุโปสะถัง กะเรยยะ, ปาฏิโมกขัง อุททิสเสยยะ

กิง สั้งฆัสสะ ปุพพะกิจจัง, ปาริสุทฺธิง อายัสมันโต อาโรเจตะ ปาฏิโมกขัง อุททิส
สิตตานิ. ตั้ง สัพพะวะ สันตา สาธุกััง สุโณมะ มะนะสิกะโรมะ. ยัสสะ สิทธา อิปัตติ โสอาวิ

กะเรยยะ อะสันติยา อาปัตติยา คุณหิ ภาวะัตถ์พั้ง คุณหิ ภาเวนะ โข ปะนายัสมันเต ประริ
สุทธาติ เวทิสสามิ ยะถา โข ปะนะ ปังเจกะปฏฐัสสะ เวยยากระระณัง โหติ เอวะเมวัง เอวะรู
ปายะ ประริสาเย ยาวะตะติยั อะนุสสาวิตัง โหติ โย ปะนะภิกขุ ยาวะตะติยั อะนุสสาวิยา
มานะ สาระมาโน สันติง อาปัตติง นาวิกะเรยยะ สัมปะชานะมุสสาวาทัสสะ โหติ สัมปะชานะ
มุสสาวาท โข ปะนายัสมันโต อันตะรายิโก รัมโม วุคโต ณะกะวะตา ตัสมา สาระมานะ
ภิกขุณา อาป็นนะ วิสุทธาเปกขะนะ สันติ อาปัตติ อาวิกัถ์พพา อาวิกะตา หิสสะ ภาสุโหติ

นิทานัง นิฏฐิตัง

ตัตริเม จัตตาริ ปาราชิกา รัมมา อุตเทสัง อากัจฉันติ

๑. โย ปะนะ ภิกขุ ภิกขุณัง สิกขาสาชีวะสะมาป็นโนสิกขัง อปปัจจักขายะ ทุพพัลลัง
อะนาวิกัถวา เมถุนัง รัมมัง ปะฏิสเวยยะ อันตะมะโส ติริจฉานะคะตายะปิ ปาราชิ
โก โหติ อะสังวาโส
๒. โย ปะนะ ภิกขุ คามา วา อะรัญญา วา อะทินนัง เถยยะสังขาตัง อาทิเยยยะ ยะ
ถารูเป อะทินนาทานะ ราชานโจรัง คะเหตวา หะเนยุง วา พันชยุง วา ปัพ
พชยุง วา “โจโรติ พาโลติ มุพโหติ เถโนสตีติ” ตะถารูปัง ภิกขุ อะทินนัง
อาทิยะมาโน อะยัมปิ ปาราชิโก โหติ อะสังวาโส.
๓. โย ปะนะ ภิกขุ ตัญจิจจะ มะนุสสะวิคคะหัง ชีวิตา โวร็โรเปยยะ ตัตถะหาระกั
วาสสะ ประริเยเสยยะ มะระณะวันณัง วา สังวันณเยยยะ มะระณะยะ วา สะมาทะ
เปยยะ “อัมโกปฐิสสะ กัง คุยหิมินา ปาปะเกนะ ทุชชีวิตนะ, มะคันเต ชีวิตา
เสยโยติ” อิติ จิตตะมะโน จิตตะสังกัโป อะเนกะปะริยาเยนะ มะระณะวันณัง
วา สังวันณเยยยะ มะระณะยะ วา สะมาทะเปยยะ อะยัมปิ ปาราชิโก โหติ อะ
สังวาโส
๔. โย ปะนะ ภิกขุ อะนะภิกขานัง อุตตะริมะนุสสะรัมมัง อัคคูปะนายิกัง อะกะมะริยะ
ญาณะทัสสะนัง สะมุทาจะเรยยะ “อิติ ชานามิ อิติ ปัสสามิติ ตะโต อะปะระนะ
สะมะเยนะ สะมะนุคคาหิยะมาโน วา อะสะมุคคาหิยะมาโน วา อาป็นโน วิสุทธา
เปกโข เอวัง วะเทยยะ “อะชานะเมวัง อาวุโส อะวะจัง “ชานามิ” อะปัสสัง
“ปัสสามิ” คัจฉัง มุสา วิละป็นติ อัญญัถระ อะธิมานา อะยัมปิ ปาราชิโก โห
ติ อะสังวาโส

อุททิฏฐา โข อายัสมันโต จัตตาโร ปาราชิกา รัมมา, เยสัง ภิกขุ อัญญะตะรัง วา
 อัญญะตะรัง วา อาปัสชิตวา นะละกะติ ภิกขุหิ สัทธัง สังวาสัง ยะถา ปุเร ตะถา ปังญา, ปาราชิ
 โก โหติ อะสังวาโส

ตัดถายัสมันเต	ปุจฉามิ	กัจจิตถะ	ปะริสุทธา ?
หุติยัมปิ	ปุจฉามิ	กัจจิตถะ	ปะริสุทธา ?
ตะติยัมปิ	ปุจฉามิ	กัจจิตถะ	ปะริสุทธา ?

ปะริสุทเธตถายัสมันโต ตัสมา คุณหิ เอวะเมตัง ธาระยามิ.

ปาราชิกุทเทโส นิฏฐิตो

- อิม โข ปะนายัสมันโต เตะระสะสังฆาทิเสสา รัมมา อุทเทสัง อาคังขันติ
๑. สัจจะตะนิกา สุกกะวิสัฏฐิ อัญญัตระ สุปินันตา สังฆาทิเสโส
 ๒. โย ปะนะ ภิกขุ โอตินโณ วิปะริณะเตนะ จิตเตนะ มาตุคามนะ สัทธัง กายะสังสัค
 คัง สะมาปัสเซยยะ หัตตะคาหัง วา เวณิกาหัง วา อัญญะตะรัตตะ วา อัญญะตะ
 รัตตะ วา อังคัสสะ ปะรามะสะนัง สังฆาทิเสโส
 ๓. โย ปะนะ ภิกขุ โอตินโณ วิปะริณะเตนะ จิตเตนะ มาตุคามัง ทฎฐลลทาหิ วาจาหิ
 โอภาเสยยะ ยะถาตัง ยุวา ยะวะคิง เมถุนุปะสัฎฐิตาหิ สังฆาทิเสโส
 ๔. โย ปะนะ ภิกขุ โอตินโณ วิปะริณะเตนะ จิตเตนะ มาตุคามัสสะ สันติเก อัตตะกา
 มะปาริจะริยาเย วันณัง ภาเสยยะ “เอตะทักคัง กะคะนิ ปาริจะริยานัง ยา มาทิสัง
 สึละวันคัง กัลยาณะรัมมัง พรหมะจาริง เอเตนะ รัมเมนะ ปะริจะเรยยาติ เมถุนุปะ
 สัฎฐิตะนะ สังฆาทิเสโส
 ๕. โย ปะนะ ภิกขุ สัจจะริตคัง สะมาปัสเซยยะ อิตถิยา วา ปุริสะมะคิง ปุริสัสสะ วา
 อิตถิมะคิง ชายัตตะเน วา ชารัตตะเน วา อันตะมะโส ตังฆะณิกายะปี สังฆาทิเสโส
 ๖. สัจจะจิกายะ ปะนะ ภิกขุณา กุฎิง การะยะมานะ อัสตามิกัง อัสตุทเทตัง ปะมาณิ
 กา การัตัพพา ตัตริทัง ปะมาณัง ทิมะโส ทะวาทะสะ วิทถิโย สุกะคะวิทถิยา
 ติริยัง สัตตันตะรา ภิกขุ อะภินัตัพพา วัตตุทสะนายะ เตหิ ภิกขุหิ วัตถุง เทเส
 ตัพพัง อะนารัมภัง สะปะริกกะมะนัง สารัมภะ เจ ภิกขุ วัตถุสมิง อะปะริกกะมะ
 เน สัจจะจิกายะ กุฎิง การะยะ ภิกขุ วา อะนะภินะยยะ วัตตุทสะนายะ ปะมาณัง
 วา อะตักกาเมยยะ สังฆาทิเสโส

๗. มะหัลละกัมปะนะ ภิขุณา วิหารัง การะยะมานะนะ สัสสามิกัง อัคคหะทัง ภิขุ อะ
 ภิเนตัพพา วัตถุเทสะนายะ เตหิ ภิขุหิ วัตถุง เทเสตัพพัง อะนารัมภัง สะปะริกกะ
 มะนัง สารัมภะ เจ ภิขุ วัตถุสมิง อะปะริกกะมะเน มะหัลละกัง วิหารัง การะยะ
 ภิขุ วา อะนะภิเนยยะ วัตถุเทสะนายะ สังฆาเทโส
๘. โย ปะนะ ภิขุ ภิขุง ทฎุฐุ โทโส อัปะตีโต อะมุลละกะนะ ปาราชิกะนะ รัมมะนะ
 อะนุทังเสยยะ “อัปะวะ นามะนัง อิมัมหา พรหมะจะรียา จาวยันติ ตะโต อะ
 ปะเรนะ สะมะเยนะ สะมะนุคคาหิยะมาโน วา อะสะมะนุคคาหิยะมาโนวา อะมุลละกัณ
 เจะวะ ตัง อะธิกะระณัง โหติ ภิขุ จะ โทสัง ปะติฎฐาติ สังฆาเทโส
๙. โย ปะนะ ภิขุ ภิขุง ทฎุฐุ โทโส อัปะตีโต อัณณะภาคิยัสสะ อะธิกะระณัสสะ
 ภิณฺณิ เทสัง เลสะมัตตัง อุปาทายะ ปาราชิกะนะ รัมมะนะ อะนุทังเสยยะ “อัปะวะ
 นามะ นัง อิมัมหา พรหมะจะรียา จาวยันติ ตะโต อะปะเรนะ สะมะเยนะ สะมะ
 นุคคาหิยะมาโน วา อะสะมะนุคคาหิยะมาโน วา อัณณะภาคิยัณเจะวะ ตัง อะธิกะระณัง
 โหติ โภจิ เทโส เลสะมัตโต อุปาทินโน ภิขุ จะ โทสัง ปะติฎฐาติ สังฆาเทโส
๑๐. โย ปะนะ ภิขุ สะมัคคัสสะ สังฆัสสะ เกทายะ ปะริกกะเมยยะ เกทนะสังวัตตะนิกัง
 วา อะธิกะระณัง สะมาทายะ ปัคคัหะ คิฎฐะเย โส ภิขุ ภิขุหิ เอะวะมัสสะ
 วะจะนีโย “มาอายัสมา สะมัคคัสสะ สังฆัสสะ เกทายะ ปะริกกะมิ เกทนะสังวัตตะนิ
 กัง วา อะธิกะระณัง สะมาทายะ ปัคคัหะ อัฎฐาติ สะเมต้ายัสมา สังฆะนะ สะ
 มัคโค หิ สังโฆ สัมโมทะมาโน อะวิวะทะมาโน เอกุทเทโส ฆาสุ วิหะระตีติ เอะ
 วัณเจะ โส ภิขุ ภิขุหิ วุจะมาโน ตะเถวะ ปัคคัณเหยยะ โส ภิขุ ภิขุหิ
 ยาวะตะติยัง สะมะนุภาสตัปโป ตัสสะ ปะณินิสัสคายะ ยาวะตะติยัณเจะ สะมะนุภาสิ
 ยะมาโน ตัง ปะณินิสัสชะยยะ อัจเจตัง กุสะลัง โน เจ ปะณินิสัสชะยยะ สังฆาเท
 โส
๑๑. ตัสสะวะ โย ปะนะ ภิขุสสะ ภิขุ โหนติ อะนุวัตตะกา วัตตะวาตะกา เอโก วา
 เทว วา ตะโย วา เต เอวังวะเทยุง “มา อายัสมันโต เอตัง ภิขุง ภิณฺณิ อะวะจตุ
 ตะ รัมมะวาที เจโส ภิขุ วินะยะวาที เจโส ภิขุ อัมหากัณเจะโส ภิขุ มันทังจะ
 รุจัญจะ อาทายะ โวะหะระติ ชานาติ โน ภาสะติ อัมหากัมเปตัง ชะมะตีติ เต ภิ
 ขุ ภิขุหิ เอะวะมัสสุ วะจะนียา “มา อายัสมันโต เอวัง อะวะจตุตะ นะ เจโส
 ภิขุ รัมมะวาที นะ เจโส ภิขุ วินะยะวาที มา อายัสมันตานัมปิ สังฆะเกโท
 รุจิตตะ สะเมต้ายัสมันตานัง สังฆะนะ สะมัคโค หิ สังโฆ สัมโมทะมาโน อะวิวะทะ
 มาโน เอกุทเทโส ฆาสุ วิหะระตีติ เอะวัณเจะ เต ภิขุ ภิขุหิ วุจะมานา ตะเถวะ

ปัดคณฺเหยุง เต ภิกขุ ภิกขุหิ ยาวะตะติยฺง สะมะนุภาสิตัพพา ตัสสะ ปะฏิณิสตฺคคายะ
ยาวะตะติยฺงเจ สะมะนุภาสิตะมานา ตัง ปะฏิณิสตฺชชยุง อิจเจตฺตัง กุสะลฺง โน เจ ปะฏิ
ณิสตฺชชยุง สํฆาทีเสโต

๑๒. ภิกขุ ปะเนวะ ทุพพะจะชาติโก โหติ อุทเทสะปะริยาป็นเนสุ สิกขาปะเทสุ ภิกขุหิ
สะหะธัมมิกัง วุจจะมาโน อตฺตานิถํ อะวะจะเนยฺง กะโรติ “มา มํง อายฺสมันโต กิณฺจ
อะวะจฺจถะ กัลยาณํ วา ปาปะกํง วา อะหังปายฺสมันเต นะ กิณฺจ วัคฺขามิ กัลยาณํ
วา ปาปะกํง วา วิระมะถายฺสมันโต มะมะวะจะนายาติ โส ภิกขุ ภิกขุหิ เอวะมัสสะ
วะจะเนยฺ “มา อายฺสมา อตฺตานิถํ อะวะจะเนยฺง อะกาสิ ะจะเนยฺมะวะ อายฺสมา
อตฺตานิถํ กะโรตุ อายฺสมาปี ภิกขุ ะเทตุ สะหะธัมเมนะ ภิกขุปี อายฺสมันตัง วัค
ขันติ สะหะธัมเมนะ เอวํ สํงวัทฺธา หิ ตัสสะ กะคะวะโต ปะริสา ยะทีทัง
อัญญะมัญญะวะจะเนนะ อัญญะ มัญญะวฺภูชาปะเนนาติ เอวัญจะ โส ภิกขุ ภิกขุหิ
วุจจะมาโนตะเถวะ ปัดคณฺเหยยะ, โส ภิกขุ ภิกขุหิ ยาวะตะติยฺง สะมะนุภาสิตัพโพ
ตัสสะ ปะฏิณิสตฺชชยยะ อิจเจตฺตัง กุสะลฺง โน เจ ปะฏิณิสตฺชชยยะ สํฆาทีเสโต.

๑๓. ภิกขุ ปะเนวะ อัญญะตะรัง คามํง วา นิคะมํง วา อุปะนิสสาเย วิหะระติ กุละท
สะโก ปาปะสะมาจาโร ตัสสะโห ปาปะกา สะมาจารา ทิสสันติ เจวะ สุขยฺนติ จะ
กุลานิ จะ เคนะ ทุณฺณานิ ทิสสันติ เจวะ สุขยฺนติ จะ โส ภิกขุ ภิกขุหิ เอวะมัสสะ
วะจะเนยฺ “อายฺสมา โห กุละทฺฐสะโก ปาปะสะมาจาโร, อายฺสมะโต โห ปาปะกา สะ
มาจารา ทิสสันติ เจวะ สุขยฺนติ จะ กุลานิ จายฺสมะตา ทุณฺณานิ ทิสสันติ เจวะ
สุขยฺนติ จะ ปักกะมะคายฺสมา อิมฺมหา อาวาสา อะถันเต อิธะ วาเสนาติ เอวัญจะ
โส ภิกขุ ภิกขุหิ วุจจะมาโน เต ภิกขุ เอวํ ะเทยยะ “นันทะคามิโน จะ ภิกขุ,
โทสะคามิโน จะ ภิกขุ โมหะคามิโน จะ ภิกขุ กะยะคามิโน จะ ภิกขุ ตาทิสิกายะ
อาปัตติยา เอกกํจํง ปัพพาเซนติ เอกกํจํง นะ ปัพพาเซนตีติ โส ภิกขุ ภิกขุหิ เอวะ
มัสสะ ะจะเนยฺ “มา อายฺสมา เอวํ อะวะจะ นะ จะ ภิกขุ นันทะคามิโน นะ
จะ ภิกขุ โทสะคามิโน นะ จะ ภิกขุ โมหะคามิโน นะ จะ ภิกขุ กะยะคามิโน อา
ยฺสมา โห กุละทฺฐสะโก ปาปะสะมาจาโร อายฺสมะโต โห ปาปะกาสะมาจารา ทิส
สันติเจวะ สุขยฺนติ จะ กุลานิ จายฺสมะตา ทุณฺณานิ ทิสสันติ เจวะสุขยฺนติ จะ
ปักกะมะตา ยฺสมา อิมฺมหา อาวาสา อะถันเต อิธะวาเสนาติ เอวัญจะ โส ภิกขุ
ภิกขุหิ วุจจะมาโน ตะเถวะ ปัดคณฺเหยยะ โส ภิกขุ ภิกขุหิ ยาวะตะติยฺง สะมะนุภา
สิตัพโพตัสสะ ปะฏิณิสตฺคคายะ ยาวะตะติยฺงเจ สะมะนุภาสิตะมานตัง ปะฏิณิสตฺชชย
ยะ อิจเจตฺตัง กุสะลฺง โน เจ ปะฏิณิสตฺชชยยะ สํฆาทีเสโต

อุทกฤษฏา โข อายัสมันโต เตระสะ สังกาเทเสสา รัมมา นะวะ ประฐะ
 มาปิตติกา จัตตาโร ยาวะตะติยะกา เยสัง ภิกขุ อัญญะตะรัง วา อัญญะตะรัง วา
 อาปัสสิทวา ยาวะติหัง ชานังปะภูจฉาเทติ ตาเวติหัง เตะนะ ภิกขุณา อะกามา ประวิวัต
 ถัพพัง ประวิวัตตะปะริวาเสนะ ภิกขุณา อุตตะริง ฉารัตตัง ภิกขุমানัตตายะ ปะภูปัชช
 ตัพพัง จินณะมานัตโต ภิกขุ ยัตตะ สียา วิสะติคะโณ ภิกขุสังโฆ ตัตตะ โส
 ภิกขุ อัพเพตัพโพ เอเกนะปี เจ อุโนวิสะติคะโณ ภิกขุสังโฆ ตัง ภิกขุณ อัพเพยยะ
 โส จะ ภิกขุอะนัถิโต เต จะ ภิกขุ คารัทยา อะยัง ตัตตะ สามิจิ

ตัดถายัสมันเต	ปุงฉามิ	กัจจิตตะ	ปะริสุทธา ?
ทุคิยัมปี	ปุงฉามิ	กัจจิตตะ	ปะริสุทธา ?
ตะคิยัมปี	ปุงฉามิ	กัจจิตตะ	ปะริสุทธา ?

ปะริสุทเธตถายัสมันโต ตัสมา คุณหิ เอวะเมตัง ธาระยามิ
 สังกาเทเสสุทเทโส นิฐฐิโต.

อิม โข ปะนายัสมันโต เทว อะนियะตา รัมมา อุทเทสัง อาคังฉันติ

๑. โย ปะนะ ภิกขุ มาตุคามนะ สัทริง เอโก เอกายะ ระโห ปะภูจันเน อา
 สะเน อะลังกัมมะนิเย นิสัชัง กัปปะเยยะ ตะเมนัง สัทธะเยวะจะสา อุปาสิ
 กา ทิสวา คินฉัง รัมมานัง อัญญะตะเรนะ เวเทยยะ ปาราชิกะนะ วา สัง
 กาทิเสเสนะ วา ปาจิตติเยนะ วา นิสัชัง ภิกขุ ปะภูชานะมาโน คินฉัง รัม
 มานัง อัญญะตะเรนะ การัตัพโพ ปาราชิกะนะ วา สังกาเทเสเสนะ วา ปาจิต
 ติเยนะ วา เยนะ วา สา สัทธะเยวะจะสา อุปาสิกา เวเทยยะ เตะนะ
 โส ภิกขุ การัตัพโพ อะยัง รัมโม อะนियะโต
๒. นะ เหวะ โข ปะนะ ปะภูจันนัง อาสะนัง โหติ นาลังกัมมะนิยัง อะลัญ
 จะ โข โหติ มาตุคามัง ทุฏฐุลาหิ วาจาหิ โภกาสิตุง โย ปะนะ ภิกขุ
 ตะถารุเป อาสะเน มาตุคามนะ สัทริง เอโก เอกายะ ระโห นิสัชัง กัปปะ
 ยะ ตะเมนัง สัทธะเยวะจะสา อุปาสิกา ทิสวา ทวินนัง รัมมานัง อัญญะตะ
 เรนะ เวเทยยะ สังกาเทเสเสนะ วา ปาจิตติเยนะ วา นิสัชัง ภิกขุ ปะภูชา
 นะมาโน ทวินนัง รัมมานัง อัญญะตะเรนะ การัตัพโพ สังกาเทเสเสนะ วา

ปาจิตติเยนะ วา เยนะ วา सा स्थायेय वज्जेसा उपालिका वधेय्ये तेन
 तो गिगु कारत्थपो अयंमि चम्मो अनियेत्तो
 उभतिगुणा वो आयसम्मन्तो तव अनियेत्ता चम्मा
 त्तत्तायसम्मन्ते पुज्जामि गज्जित्ते परिसुत्था ?
 तुत्थियंमि पुज्जामि गज्जित्ते परिसुत्था ?
 त्तेत्थियंमि पुज्जामि गज्जित्ते परिसुत्था ?
 परिसुत्थत्तेत्तायसम्मन्तो त्समा कुन्ही वेवमेत्तं चारयामि
 अनियेत्तत्तेतो निग्गुत्तो

อิม โข ปะนายัสสมันโต ทิงสะ นิสัสคคิยา ปาจิตติยา ชัมมา อุทเทสัง อากัจฉัน
 ติ

๑. นิग्गุत्तेจิวะรัตตมิง กิณฑุณา อุพพะตัสตมิง กะฐิเน ทะสาหะปะระมัง อะติเรกะจี
 วะรัง ชาเรตัพพัง ตัง อะตักกามะยะโต นิสัสคคิยัง ปาจิตติยัง
๒. นิग्गุत्เตจิวะรัตตมิง กิณฑุณา อุพพะตัสตมิง กะฐิเน เอะกะรัตตัมปิ เจ กิณฑุ ตีจี
 วะเรนะ วิปะวะเสยยะ อัญญัตระ กิณฑุสัมมะตिया นิสัสคคิยัง ปาจิตติยัง
๓. นิग्गุत्เตจิวะรัตตมิง กิณฑุณา อุพพะตัสตมิง กะฐิเน กิณฑุโน ปะเนวะ อะกาละจี
 วะรัง อุปปีชชยะ อากังขะมานะนะ กิณฑุณา ปะภูคคะหัตัพพัง ปะภูคคะหะ
 วา จิปะปะเมวะ การะตัพพัง โน จัสสะ ปารีปุริ มาสะปะระมันเตนะ กิณฑุณา
 ตัง จีวะรัง นิกขิปัตัพพัง อุนัสสะ ปารีปุริยา สะตिया ปังจาสายะ ตะโต เจ
 อุตตะริง นิกขิเปยยะ สะตियाปิ ปังจาสายะ นิสัสคคิยัง ปาจิตติยัง
๔. โย ปะนะ กิณฑุ อัญญาติกาเย กิณฑุนิยา ปุราณะจิวะรัง โชวาเปยยะ วา
 รัชชาเปยยะ วา อาโกฏาเปยยะ วา นิสัสคคิยัง ปาจิตติยัง
๕. โย ปะนะ กิณฑุ อัญญาติกาเย กิณฑุนิยา หัตตะโต จีวะรัง ปะภูคคัณเฬยะ
 อัญญัตระ ปารีวัฏฐะกา นิสัสคคิยัง ปาจิตติยัง
๖. โย ปะนะ กิณฑุ อัญญาตะกัง คะหะปะตัง วา คะหะปะตานัง วา จีวะรัง
 วิญญาเปยยะ อัญญัตระ สะมะยา นิสัสคคิยัง ปาจิตติยัง ตัตถายัง สะมะโย
 อัจฉินนะจิวะโร วา โหติ กิณฑุ นัฏฐะจิวะโร วา อะยัง ตัตถะ สะมะโย

๗. ตัญเจ อัญญาตะโก คณะปะติ วา คณะปะตานี วา พะหุหิ จีวะเรหิ อะภิ
 หนักุมปะวาเรยยะ สันตะรุตตะระปะระมันเตนะ ภิกขุณา ตะโต จีวะรัง สาทิคัพ
 พัง ตะโต เจ อุตตะริง สาทิเยยยะ นิสัคคิยัง ปาจิตติยัง
๘. ภิกขุ ปะเนวะ อุททิสสะ อัญญาตะกัสสะ คณะปะติสสะ วา คณะปะตานี
 วา จีวะระเจตาปะนัง อุปักกะภูงโหติ “อิมินา จีวะระเจตาปะเนนะ จีวะรัง เจตา
 เปตวา อิตถันนามัง ภิกขุ จีวะเรนะ อัจฉาเทสสามิติ ตัตตะ เจ โส ภิกขุ
 ปุพเพ อัปปะวาริโต อุปะสังกะมิตวา จีวะเร วิกัปปัง อาปัชเชยยะ “สาธุ ะตะ
 มัง อาฮัสมะ อิมินา จีวะระเจตาปะเนนะ เอวะรูปัง วา เอวะรูปัง วา จีวะรัง
 เจตาเปตวา อัจฉาเทหิติ กัลยาณะกัมมะตัง อุปาทายะ นิสัคคิยัง ปาจิตติยัง
๙. ภิกขุ ปะเนวะ อุททิสสะ อุภินันัง อัญญาตะกานัง คณะปะตีนัง วา คณะปะ
 ตานีนัง วา ปังเจกะจีวะระเจตาปะเนนา อุปักกะภูา โหนติ “อิมหิ มะยัง ปังเจ
 กะจีวะระเจตาปะเนหิ ปังเจกะจีวะรานิ เจตาเปตวา อิตถันนามัง ภิกขุ จีวะเร
 หิ อัจฉาเทสสามาติ ตัตตะ เจ โส ภิกขุ ปุพเพ อัปปะวาริโต อุปะสังกะ
 มิตวา จีวะเร วิกัปปัง อาปัชเชยยะ “สาธุ ะตะ มัง อาฮัสมันโต อิมหิ
 ปังเจกะจีวะระเจตาปะเนหิ เอวะรูปัง วา เอวะรูปัง วา จีวะรัง เจตาเปตวา
 อัจฉาเททะ อุโภ ะ สันตา เอนาติ กัลยาณะกัมมะตัง อุปาทายะ นิสัคคิยัง
 ปาจิตติยัง.
๑๐. ภิกขุ ปะเนวะ อุททิสสะ ราชา วา ราชะโกคโค วา พราหมะโณ วา คณะ
 ปะติโก วา ทูเตนะ จีวะระเจตาปะนัง ปะหิณเยยะ “อิมินา จีวะระเจตาปะเนนะ
 จีวะรัง เจตาเปตวา อิตถันนามัง ภิกขุ จีวะเรนะ อัจฉาเทหิติ โส เจ ทูโต
 ตัง ภิกขุ อุปะสังกะมิตวา เอวัง ะเทยยะ “อิทัง โข กันเต อาฮัสมันตัง
 อุททิสสะ จีวะระเจตาปะนัง อาภะตัง ปะภูคคัณหาตุ อาฮัสมะ จีวะระเจตาปะ
 นันติ เตนะ ภิกขุณา โส ทูโต เอวะมัสสะ ะจะนีโย “นะ โข มะยัง
 อาวุโส จีวะระเจตาปะนัง ปะภูคคัณหามะ จีวะรัญจะ โข มะยัง ปะภูคคัณหา
 มะ กาลนะ กัปปิยันติ โส เจ ทูโต ตัง ภิกขุ เอวัง วิททยะ “อติ
 ปะนายัสมะโต โภจิ เวยยาวัจจะกะโรติ จีวะรัตติเกนะ ภิกขะเว ภิกขุณา เวยยา
 วัจจะกะโร นิตทิสิตัพโพ อารามิโก วา อุปาสะโก วา “เอโส โข อาวุโส
 ภิกขุณัง เวยยาวัจจะกะโรติ โส เจ ทูโต ตัง เวยยาวัจจะกะรัง สัญญาเปตวา
 ตัง ภิกขุ อุปะสังกะมิตวา เอวัง ะเทยยะ “ยัง โข กันเต อาฮัสมะ เว
 ยยาวัจจะกะรัง นิตทิสิต สัญญัตโต โส มะยา อุปะสังกะมะตุ อาฮัสมะ กาลนะ

จีวะเรนระ ตั้ง อัจฉา เทสสะตีติ จีวะรัตติเกนะ ภิกขะเว ภิกขุณา เวยยาวัจจะ
 กะโร อุปะสังกะมิตวา ทวิตติกขัตตุง โจเทตัพโพ สารัตัพโพ “อัตโถ เม
 อาวุโส จีวะเรนาติ ทวิตติกขัตตุง โจทะยะมาโน สาระยะมาโน ตั้ง จีวะรัง
 อะภินิปผาเทยยะ อิจเจตัง กุสะลัง โน เจ อะภินิปผาเทยยะ จะตุกขัตตุง
 ปัญจกขัตตุง นิกขัตตูปะระมัง คุณหิฏฺเฐนะ อุททิสสะ ติฏฐะมาโน ตั้ง จีวะ
 รัง อะภินิปผาเทยยะ อิจเจตัง กุสะลัง โน เจ อะภินิปผาเทยยะ ตะโต เจ
 อุตตะรัง วายะมะมาโน ตั้ง จีวะรัง อะภินิปผาเทยยะ นิสัสคคิยัง ปาจิตติยัง
 โน เจ อะภินิปผาเทยยะ ยะตัสสะ จีวะระเจตาปะนัง อาภะตัง ตัตถะ ส
 มัง วา คันตัพพัง ทูโต วา ปาหัตัพโพ “ยัง โข คุมเห อายัสมันโต ภิกขุ
 อุททิสสะ จีวะระเจตาปะนัง ปะหิณิตถะ นะ ตันตัสสะ ภิกขุโน กิณฺณอิตถัง
 อะนุโกติ ยุณฺชนตาสมันโต สะกัง มา โว สะกัง วินัสสีติ อะยัง ตัตถะ
 สามีจิ

จีวะระวัคโค ปะฐะโม

๑๑. โย ปะนะ ภิกขุ โกลิยะมิตสะกัง สันถะตัง การาเปยยะ นิสัสคคิยัง ปาจิตติยัง
๑๒. โย ปะนะ ภิกขุ สุทธะกาพะกานัง เอพะกะโลมานัง สันถะตัง การาเปยยะ นิส
 สคคิยัง ปาจิตติยัง
๑๓. นะวัมปะนะ ภิกขุณา สันถะตัง การะยะมานะ เทวภาคา สุทธะกาพะกานัง เอ
 พะกะโลมานัง อาทาตัพพา ตะคิยัง โอทาตานัง จะตุตถัง โคจะรียานัง อะนาทา
 เจ ภิกขุ เทว ภาเคสุทธะกาพะกานัง เอพะกะโลมานัง ตะคิยัง โอทาตานัง จะตุต
 ถัง โคจะรียานัง นะวัง สันถะตัง การาเปยยะ นิสัสคคิยัง ปาจิตติยัง
๑๔. นะวัมปะนะ ภิกขุณา สันถะตัง การาเปตวา นัพพิสทานิ ธารัตัพพัง โอโรนะ
 เจ ฉันนัง วัสสานัง ตั้ง สันถะตัง วิสัสซะตวา วา อะวิสัสซะตวา วา อัญ
 ญัง นะวัง สันถะตัง การาเปยยะ อัญญัตระ ภิกขุสัมมะติยา นิสัสคคิยัง ปาจิต
 ติยัง
๑๕. นิสิตะนะสันถะตัมปะนะ ภิกขุณา การะยะมานะ ปุราณะสันถะตัสสะ สามันตา
 สุคะตะวัตติ อาทาตัพพา ทุพพะณะกะระณายะ อะนาทา เจ ภิกขุ ปุราณะสัน
 ถะตัสสะ สามันตา สุคะตะวัตติง นะวัง นิสิตะนะสันถะตัง การาเปยยะ นิส
 สคคิยัง ปาจิตติยัง
๑๖. ภิกขุโน ปะเนวะ อัทธานะมัคคะปะฏิป็นนัสสะ เอพะกะโลมานิ อุปปีชเชยฺยง
 อากังขะมานะ ภิกขุณา ปะฏิคคะหัตัพพานิ ปะฏิคคะหตวา ติโยชนะปะระมัง

สะหัตถาหารัตัพพานิ อะสันเต หาระเก ตะโต เจ อุตตะริง หาระเยยะ อะสันเต
ปี หาระเก นิสัสคคิยัง ปาจิตติยัง

๑๗. โย ปะนะ ภิกขุ อัญญาติกายะ ภิกขุณิยา เอพะกะโลมานิ โขวาเปยยะ วา ระ
ชาเปยยะ วา วิชะฎาเปยยะ วา นิสัสคคิยัง ปาจิตติยัง
๑๘. โย ปะนะ ภิกขุ ชาตะรุประระชะตัง อุกคัณเหยยะ วา อุกคัณหาเปยยะ วา อ
ปะนิกจิดตัง วา สาทิเยยยะ นิสัสคคิยัง ปาจิตติยัง
๑๙. โย ปะนะ ภิกขุ นานัปะการะกัง รูปิยะสังโฆหารัง สะมาปัสสะเยยะ นิสัสคคิยัง
ปาจิตติยัง
๒๐. โย ปะนะ ภิกขุ นานัปะการะกัง กะยะวิกกะยัง สะมาปัสสะเยยะ นิสัสคคิยัง
ปาจิตติยัง

โกตียะวัคโค ทุติโย

๒๑. ทะสาหะปะระมัง อะติเรกะปัตโต ธารัตัพโพ ตัง อะติกกามะยะโต นิสัสคคิยัง
ปาจิตติยัง
๒๒. โย ปะนะ ภิกขุ อุนะปัฏจะพันชะเนนะ ปัตเตนะ อัญญัง นะวัง ปัตตัง เจ
ตาเปยยะ นิสัสคคิยัง ปาจิตติยัง เตนะ ภิกขุณา โส ปัตโต ภิกขุ ปะริสาเย
นิสัสสะชัตัพโพ โย จะ ตัสสา ภิกขุ ปะริสาเย ปัตตะปะริยันโต โส จะ ตัส
สะ ภิกขุโน ปะทาตัพโพ “อะยันเต ภิกขุ ปัตโต ยาวะ เกทะนายะ ธารัตัพโพ
ติ อะยัง ตัตถะ สามังจิ
๒๓. ยานิ โข ปะนะ ตานิ คิลานานัง ภิกขุณัง ปะฎิสายะนิยานิ เกสัชชานิ เสยยะ
ถิหัง สัปปิ นะวะนิตัง เตลัง มะรุฬานิตัง ตานิ ปะฎิคคะเหตวา สัตตาหะปะระ
มัง สันนิการะกัง ปะริภุชชิตัพพานิ ตัง อะติกกามะยะโต ภิกขุณา ปาจิตติยัง
๒๔. “มาโส เสโส คิมหานันติ ภิกขุณา วัสสิกะสาฎิกะจีวะรัง ปะริเยสิตัพพัง “อห
ณะมาโส เสโส คิมหานันติกัตวา นิวาเสตัพพัง “โอเรนนะ เจ มาโส เสโส
คิมหานันติ วัสสิกะสาฎิกะจีวะรัง ปะริเยเสยยะ “โอเรนนัหณะมาโส เสโส คิมหา
นันติ กัตวา นิวาเสยยะ นิสัสคคิยัง ปาจิตติยัง
๒๕. โย ปะนะ ภิกขุ ภิกขุสสะ สามัง จีวะรัง ทัตวา กุปีโต อะนัตตะมะโน อัจฉิน
เทยยะ วา อัจฉินทาเปยยะ วา นิสัสคคิยัง ปาจิตติยัง
๒๖. โย ปะนะ ภิกขุ สามัง สุตตัง วิญญาเปตวา ตันตะวาเยหิ จีวะรัง วายาเปยยะ
นิสัสคคิยัง ปาจิตติยัง

๒๗. ภิกขุ ปะเนวะ อุททิสสะ อัญญาตะโก คณะปะติ วา คณะปะตานี วา ตัน
 ตะวาเยหิ จีวะรัง วายาเปยยะ ตัตตะระ เจ โส ภิกขุ ปุพเพ อัปปะวาริโต ตัน
 ตะวาเย อุปะสังกะमितวา จีวะเร วิกัปปัง อาปัชเชยยะ “อิทัง โข อาวุโส จีวะรัง
 มัง อุททิสสะ วียะติ อายะตัญจะ กะโรถะ วิตถะตัญจะ อัปปิตัญจะ สุวิตัญจะ
 สุปะวายิตัญจะ สุวิเลกขิตัญจะ สุวิคัจฉิตัญจะ กะโรถะ อัปปะเนวะ มะยัมปิ
 อายัสมันต้ายัง กิญจิมัตตัง อะนุปะทักขะยามาติ เอวัญจะ โส ภิกขุ วัตวา กิญจิ
 มัตตัง อะนุปะทักขะยยะ อันตะมะโส ปิณฑะปาตะมัตตัมปิ นิสัสคคิยัง ปาจิตติยัง
๒๘. ทะสาหานาคะตัง กัตติกะเตมาสิปฺปนณะมัง ภิกขุโน ปะเนวะ อัจเจกะจีวะรัง อุป
 ปัชเชยยะ อัจเจกััง มัญญะมานะนะ ภิกขุณา ปะฎิคคะหัตถัพพัง ปะฎิคคะหะตวา
 ยาวะจีวะระกาละ สะมะยัง นิกขิปปิตถัพพัง ตะโต เจ อุตตะริง นิกขิเปยยะ นิส
 สัสคคิยัง ปาจิตติยัง
๒๙. อุปะวัตสัง โข ปะนะ กัตติกะปฺปนณะมัง ยานิ โข ปะนะ ตานิ อารัญญะกา
 เสนาสะนานิ สาสังกะสัมมะตานิ สัปปะฎิกะยานิ ตะถารุเปสุ ภิกขุ เสนานะเนสุ
 วิหะรันโต อากังขะมาโน ตินณัง จีวะรานัง อัญญะตะรัง จีวะรัง อันตะระมะ
 เร นิกขิเปยยะ สียา จะ ตัสสะ ภิกขุโน โกจิทวะ ปัจจะโยเตนะ จีวะเรนะ
 วิปะวะสาเย ฉารัตตะปะระมันเตนะ ภิกขุณาเตนะ จีวะเรนะ วิปะวะสิตถัพพัง
 ตะโต เจ อุตตะริง วิปะวะเสยยะ อัญญัฏระ ภิกขุ สัมมะคิยา นิสัสคคิยัง ปา
 จิตติยัง
๓๐. โข ปะนะ ภิกขุ ชานัง สังฆิกัง ทากัง ปะริณะตัง อัตตะโน ปะริณาเมยยะ
 นิสัสคคิยัง ปาจิตติยัง

ปิตตะวัคโค ตะติโย

อุททิสฺสา โข อายัสมันโต ดิงสะ นิสัสคคิยา ปาจิตติยา รัมมา.

ตัดถายัสมันเต	ปุจฉามิ	กัจจิตถะ	ปะริสุทฺธา ?
หุติยัมปิ	ปุจฉามิ	กัจจิตถะ	ปะริสุทฺธา ?
ตะติยัมปิ	ปุจฉามิ	กัจจิตถะ	ปะริสุทฺธา ?

ปะริสุทฺเธตถายัสมันโต ตัสมา คุณหิ เอวะเมตัง ธาระยามิ
 นิสัสคคิยา ปาจิตติยา รัมมา นิฏฐิตो

อิมโห ปะนายัสมันโต เทวนะวุติ ปาจิตติยา รัมมา อุทเทสัง อาคังถันติ.

๑. สัมปะชานะมุตตาวาท ปาจิตตियัง
๒. โอมะสะวาท ปาจิตตियัง
๓. ภิกขุเปสุญญ ปาจิตตियัง
๔. โย ปะนะ ภิกขุ อะนุปะสัมปันนัง ปะทะโส รัมมัง วาเจยยะ ปาจิตตियัง
๕. โย ปะนะ ภิกขุ อะนุปะสัมปันเนนะ อุตตะริทวิรัตตะติรัตตัง สะหะเสยยัง กัปปะเยยยะ ปาจิตตियัง
๖. โย ปะนะ ภิกขุ มาตุคามณะ สะหะเสยยัง กัปปะเยยยะ ปาจิตตियัง
๗. โย ปะนะ ภิกขุ มาตุคามัสสะ อุตตะริทปิฏจจะวาจาหิ รัมมัง เทเสยยะ อัญญัตระ วิญญา ปุริสะวิกคะหะนะ ปาจิตตियัง
๘. โย ปะนะ ภิกขุ อะนุปะสัมปันนัสสะ อุตตะริมะนุสสะรัมมัง อาโรเจยยะ ภูคัสมิง ปาจิตตियัง
๙. โย ปะนะ ภิกขุ ภิกขุสสะ ทูฏฐลลัง อาปัตติง อะนุปะสัมปันนัสสะ อาโรเจยยะ อัญญัตระ ภิกขุสัมมะติยา ปาจิตตियัง
๑๐. โย ปะนะ ภิกขุ ปะฐะวัง จะเณยยะ วา จะณาเปยยะ วา ปาจิตตियัง
มุตตาวาทะวัคโค ปะฐะโม
๑๑. ภูตะคามะปาตัพพะตายะ ปาจิตตियัง
๑๒. อัญญะวาทะเก เวหะสะเก ปาจิตตियัง
๑๓. อุชฌาปะนะเก จิยยะนะเก ปาจิตตियัง
๑๔. โย ปะนะ ภิกขุ สังฆิกัง มัญจัง วา ปิฐัง วา ภิสัง วา โกจฆัง วา อัชโฌกาเส สันถะริตวา วา สันถะราเปตวา วา ตังปักกะมันโโต เนวะ อุททะเรยยะ นะ อุททะราเปยยะ อะนาปุจฆัง วา คัจฉะเยยยะ ปาจิตตियัง
๑๕. โย ปะนะ ภิกขุ สังฆิกะ วิหาระ เสยยัง สันถะริตวา วา สันถะราเปตวา วา ตังปักกะมันโโต เนวะ อุททะเรยยะ นะ อุททะราเปยยะ อะนาปุจฆัง วา คัจฉะเยยยะ ปาจิตตियัง
๑๖. โย ปะนะ ภิกขุ สังฆิกะ วิหาระ ชานัง ปุพพะปะคะตัง ภิกขุง อะนุปะชัชชะ เสยยัง กัปปะเยยยะ “ยัสสะ สัมพาโร ภะวิสสะติ โส ปักกะมิตสะตติ เอตะทวะ ปัจจะยัง กะริตวา อะนัญญัง ปาจิตตियัง
๑๗. โย ปะนะ ภิกขุ ภิกขุง กุปีโต อะนัตตะมะโน สังฆิกา วิหารา นิกกัทเณยยะ วา นิกกัทเณยยะ วา ปาจิตตियัง

๑๘. โย ปะนะ ภิกขุ สังฆิกะ วิหาระ อุปะริ เวหาสะกุฎิยา อาหังจะปาทะกัง มัญจัง
วา ปัจจัง วา อะภินิสีเทยยะ วา อะภินิปัจชชเยยะ วา ปาจิตติยัง
๑๙. มะหัลละกัมปะนะ ภิกขุณา วิหารัง การะยะมาเนนะ ยาวะ ทวาระโกธา อัคคะตัญญู
ฐะปะนายะ อาโลกะสันธิปะริกัมมาเย ทวิตติจจะทะนัสสะ ปะริยายัง อัมปะพะริเต
ฐิเตะนะ อะธิฐฐาตัพพัง ตะโค เจ อุตตะริง อัมปะพะริเตปิ ฐิโต อะธิฐฐะเหยยะ
ปาจิตติยัง
๒๐. โย ปะนะ ภิกขุ ชานัง สัมปะณะกัง อุทะกัง ตินัง วา มัตติกัง วา สิญเจยยะ วา
สิญจาเปยยะ วา ปาจิตติยัง

ภูตะคามะวัคโค ทุติโย

๒๑. โย ปะนะ ภิกขุ อะสัมมะโค ภิกขุณีโย โอะวะเทยยะ ปาจิตติยัง
๒๒. สัมมะโคปิ เจ ภิกขุ อตถังคะเต สุริเย ภิกขุณีโย โอะวะเทยยะ ปาจิตติยัง
๒๓. โย ปะนะ ภิกขุ ภิกขุณุปัสสะยัง อุปะสังกะมิตวา ภิกขุณีโย โอะวะเทยยะ อัญญ
ตระ สะมะยา ปาจิตติยัง ตัตถายัง สะมะโย คิลานา โหติ ภิกขุณี อะยัง ตัตถะ
สะมะโย
๒๔. โย ปะนะ ภิกขุ เอวัง ะเทยยะ “อามิสะเหตุ ภิกขุ ภิกขุณีโย โอะวะทนต์ติ ปา
จิตติยัง
๒๕. โย ปะนะ ภิกขุ อัญญาติกายะ ภิกขุณิยา จีวะรัง ทะเทยยะ อัญญัตระ ปาวิวัฏฐะ
กา ปาจิตติยัง
๒๖. โย ปะนะ ภิกขุ อัญญาติกายะ ภิกขุณิยา จีวะรัง สิพเพยยะ วา สิพพาเปยยะ วา
ปาจิตติยัง
๒๗. โย ปะนะ ภิกขุ ภิกขุณิยา สัททิง สังวิธาเย เอกัทธา นะมัคคัง ปะฏิปัจชชเยยะ
อันตะมะโส คามันตะรัมปี อัญญัตระ สะมะยา ปาจิตติยัง ตัตถายัง สะมะโย สัตถะ
คะมะนีโย โหติ มัคโค สาสังกะสัมมะโค สัมปะฏิกะโย อะยัง ตัตถะ สะมะโย
๒๘. โย ปะนะ ภิกขุ ภิกขุณิยา สัททิง สังวิธาเย เอกะนาวัง อะภิรุเหยยะ อุททะคามิ
นิง วา อะโธคามินิง วา อัญญัตระ ติริยัน ตะระณายะ ปาจิตติยัง
๒๙. โย ปะนะ ภิกขุ ชานัง ภิกขุณีปะริปาจิตัง ปิณฑะปาตัง ภูญชเยยะ อัญญัตระ ปุพ
เพ คิหิสะมารัมภา ปาจิตติยัง
๓๐. โย ปะนะ ภิกขุ ภิกขุณิยา สัททิง เอโก เอกายะ ระโหนิสัจจัง กัมเปยยะ ปาจิต
ติยัง

โอวาทะวัคโค ตะติโย

๓๑. อะคิลาเนนะ ภิกขุณา เอโก อาวาระสะถะปิณโท ภูณชิตัพโพ ตะโต เจ อุตตะริง ภูณ
 เขยยะ ปาจิตติยัง
๓๒. คณะโกชเนน อัญญัตระ สะมะยา ปาจิตติยัง ตัตถายัง สะมะโย คิลาณะสะมะโย
 จีวะระทานะสะมะโย จีวะระการะสะมะโย อัทธานะคะมะนะสะมะโย นาวาภิฐุหะนะสะ
 มะโย มะหาสะมะโย สะมะณะภัตตะสะมะโย อะยัง ตัตถะ สะมะโย
๓๓. ประรัมปะระโกชเนน อัญญัตระ สะมะยา ปาจิตติยัง ตัตถายัง สะมะโย คิลาณะสะมะ
 โย จีวะระทานะสะมะโย จีวะระการะสะมะโย อะยัง ตัตถะ สะมะโย
๓๔. ภิกขุ ปะเนวะ กุลัง อุปะคะตัง ปุเวหิ वा มั่นเถหิ वा อะภิหัทฐุมปะวาเรยยะ อา
 กังขะมานนะ ภิกขุณา ทวิตติปัตตะปุรา ปะภูคคะหัตตะพา ตะโต เจ อุตตะริง ปะ
 ภูคคะหะยยะ ปาจิตติยัง ทวิตติปัตตะปุเร ปะภูคคะหะทวา ตะโต นีหะริตวา ภิกขุหิ
 สัททิง สังวิระชิตัพพัง อะยัง ตัตถะ สามิจิ
๓๕. โย ปะนะ ภิกขุ ภูตดาวิ ปะวาริโต อะนะติริตตัง ขาทะนียัง वा โภชะนียัง वा ขา
 เทยยะ वा ภูณเขยยะ वा ปาจิตติยัง
๓๖. โย ปะนะ ภิกขุ ภิกขุ ภูตดาวิ ปะวาริตัง อะนะติริตเตนะ ขาทะนีเยนะ वा
 โภชะนีเยนะ वा อะภิหัทฐุมปะวาเรยยะ “หันทะ ภิกขุ ขาทะ वा ภูณชะ วาติ
 ชานัง อาสาทะนาปะโก ภูตคัสมิง ปาจิตติยัง
๓๗. โย ปะนะ ภิกขุ วิกาเถ ขาทะนียัง वा โภชะนียัง वा ขาเทยยะ वा ภูณเขยยะ वा
 ปาจิตติยัง
๓๘. โย ปะนะ ภิกขุ สันนิการะกัง ขาทะนียัง वा โภชะนียัง वा ขาเทยยะ वा ภูณ
 เขยยะ वा ปาจิตติยัง
๓๙. ยานิ โย ปะนะ ตานิ ปะณีตะโกชะนานิ เสยยะถิทัง สัปปิ นะวะนีตัง เตลัง มะ
 ฐุ ผาณิตัง มัจโจ มังสัง จีรัง ทะธิ โย ปะนะ ภิกขุ เอวะรูปานิ ปะณีตะ
 โภชะนานิ อะคิลาโน อัตตะโน อัตถานะ วิญญาเปตวา ภูณเขยยะ ปาจิตติยัง
๔๐. โย ปะนะ ภิกขุ อะทินนัง มุขะทวารัง อาหารัง อาหะเรยยะ อัญญัตระ อุทะ
 กะทันตะโปณา ปาจิตติยัง

โภชะนะวัคโค จะตุตโภ

๔๑. โย ปะนะ ภิกขุ อะเจละกัสสะ वा ประริพพาชะกัสสะ वा ประริพพาชิกายะ वा
 สะหัตถา ขาทะนียัง वा โภชะนียัง वा ทะเทยยะ ปาจิตติยัง
๔๒. โย ปะนะ ภิกขุ ภิกขุ (เอวัง เวเทยยะ) “เอหาวุโส คามัง वा นิคะมัง वा ปิณ
 ทายะ ปะวิสิสสามาติ ตัสสะ ทาเปตวา वा อะทาเปตวา वा อุยโยเขยยะ “คัจฉา

- วุโส นะ เม ตะยา สัทธิงกะถา วา นิสัชชา วา ผาสุ โหติ เอกะกัสมะ เม กะถา
 วา นิสัชชา วา ผาสุ โหตีติ เอตะทเวะ ปังจะยัง กะริตวา อะนัญญัง ปาจิตติยัง
๔๓. โย ปะนะ ภิกขุ สะโภชะเน กุเถ อะนุปะชัชชะ นิสัชัง กัปปะเยยะ ปาจิตติยัง
๔๔. โย ปะนะ ภิกขุ มาตุคามะนะ สัทธิง ระโห ปะภูจันเณ อาสะเน นิสัชัง กัปปะเยยะ ปาจิตติยัง
๔๕. โย ปะนะ ภิกขุ มาตุคามะนะ สัทธิง เอโก เอกายะ ระโห นิสัชัง กัปปะเยยะ ปาจิตติยัง
๔๖. โย ปะนะ ภิกขุ นิมันติโต สะกัถโต สะมาโน สันตัง ภิกขุง อะนาปุจจา ปุเร
 กัถตัง วา ปังจาทักตัง วา กุเถสุ จาริตตัง อาปัชเชยยะ อัญญัฏระ สะมะยา ปา
 จิตติยัง ตัถถายัง สะมะโย จีวะระทานะสะมะโย จีวะระการะสะมะโย อะยัง ตัถถะ
 สะมะโย
๔๗. อะคิลาเนนะ ภิกขุณา จาคูมาสะปังจะยะปะวาระณา สาทิตัพพา อัญญัฏระ ปุณะปะ
 วาระณายะ อัญญัฏระ นิจจะปะวาระณายะ ตะโต เจ อุตตะริง สาทิเยยยะ ปาจิตติ
 ยัง
๔๘. โย ปะนะ ภิกขุ อุกุตตัง เสนัง ทัสสะนายะ คัจฉะเยยะ อัญญัฏระ ตะถารูปะ
 ปังจะยา ปาจิตติยัง
๔๙. ติยา จะ ตัสสะ ภิกขุโน โกจิทเวะ ปังจะโย เสนัง คะมะนายะ ทวิรัตตะริตตัง
 เตะนะ ภิกขุณา เสนายะ เวสิตัพพัง ตะโต เจ อุตตะริง เวเสยยะ ปาจิตติยัง
๕๐. ทวิรัตตะริตตัญเญ ภิกขุ เสนายะ เวสะมาโน อุกุโยธิกัง วา พะถักคัง วา
 เสนาพยุหัง วา อะนิกะทัสสะนัง วา คัจฉะเยยะ ปาจิตติยัง
- อะเจตะกะวัคโค ปัญจะโม
๕๑. สุรามระยะปานะ ปาจิตติยัง
๕๒. อังคุลิปะโตทะเก ปาจิตติยัง
๕๓. อุทะเก หัสสะธัมเม ปาจิตติยัง
๕๔. อะนาทะริเย ปาจิตติยัง
๕๕. โย ปะนะ ภิกขุ ภิกขุง ภิงสาเปยยะ ปาจิตติยัง
๕๖. โย ปะนะ ภิกขุ อะคิลาโน วิสีวะนาเปกโข โชติง สะมาทะเหยยะ วา สะมาทะ
 หาเปยยะ วา อัญญัฏระ ตะถารูปะ ปังจะยา ปาจิตติยัง
๕๗. โย ปะนะ ภิกขุ โอรณัททะมาสัง นะหาเยยยะ อัญญัฏระสะมะยา วา ปาจิตติยัง
 ตัถถายัง สะมะโย ทิยัทโธ มาโส เสโส คิมหานันติ วัสสานัสสะ ปะฐะโม มา

โต อัจเจเต อัทธะเคยยะ มาตา อุณหะสะมะโย ประิพาหะสะมะโย คิลานะสะ
มะโย กัมมะสะมะโย อัทธานะคะมะนะสะมะโย วาตะวุฏฐิสะมะโย อะยัง คัตถะ
สะมะโย

๕๘. นะวัมปะนะ ภิกขุณา จีวะระลาภณะ คิณณัง ทุพพะณะกะระณานัง อัญญะตะรัง
ทุพพะณะกะระณัง อาทาตัพพัง นีลัง วา กัททะมัง วา กาพะสามัง วา อะนาทา
เจ ภิกขุ คิณณัง ทุพพะณะกะระณานัง อัญญะตะรัง ทุพพะณะกะระณัง นะวัง จี
วะรัง ประิภุญเชยยะ ปาจิตติยัง
๕๙. โย ปะนะ ภิกขุ ภิกขุสสะ วา ภิกขุณิยา วา สิกกะมานายะ วา สามะเณรัสสะ วา
สามะเณริยา วา สามัง จีวะรัง วิกัปปะตวา อะปัจจุทธาระกัง ประิภุญเชยยะ ปาจิตติยัง
๖๐. โย ปะนะ ภิกขุ ภิกขุสสะ ปัตตัง วา จีวะรัง วา นิสีหะนัง วา สุกขิมะรัง วา
กายะพันชะนัง วา อะปะนิชเยยะ วา อะปะนิชาเปยยะ วา อันตะมะโต หัสสาเปก
โขปี ปาจิตติยัง

สุราปานะวัคโค ฆฎโฐ

๖๑. โย ปะนะ ภิกขุ สัตถุจจะ ปาณัง ชีวิตา โวโรเปยยะ ปาจิตติยัง
๖๒. โย ปะนะ ภิกขุ ชานัง ตัปปาณะกัง อุทะกัง ประิภุญเชยยะ ปาจิตติยัง
๖๓. โย ปะนะ ภิกขุ ชานัง ยะถาธัมมัง นีหะตาทิกะระณัง ปุณะกัมมาเย อุกโกฏเยยะ
ปาจิตติยัง
๖๔. โย ปะนะ ภิกขุ ภิกขุสสะ ชานัง ทุฏฐุตถัง อาปัตตัง ประิภุจจาเทยยะ ปาจิตติยัง
๖๕. โย ปะนะ ภิกขุ ชานัง อุณะวีสะติวัตถัง ปุคคะถัง อุปะสัมปาเทยยะ โต จะ
ปุคคะโต อะนุปะสัมปโน เต จะ ภิกขุ คารัทยา อิทัง คัตถิมัง ปาจิตติยัง
๖๖. โย ปะนะ ภิกขุ ชานัง เถยยะสัถเณนะ สัททิง สังวิชายะ เอกัทธานะมัคคัง ประิ
ปัชเชยยะ อันตะมะโต คามันตะรัมปี ปาจิตติยัง
๖๗. โย ปะนะ ภิกขุ มาตุคามณะ สัททิง สังวิชายะ เอกัทธานะมัคคัง ประิปัชเชยยะ
อันตะมะโต คามันตะรัมปี ปาจิตติยัง
๖๘. โย ปะนะ ภิกขุ เอวัง ะเทยยะ “ตะถาหัง ะคะวะตา ธัมมัง เทสิตัง อาชานา
มิ ยะถา เยเม อันตะรายิกา ธัมมา วุตตา ะคะวะตา เต ประิเสวะโต นาลัง
อันตะรายายาติ โต ภิกขุ ภิกขุหิ เอวะมัสสะ ะจะนีโย “มา อายัสมา เอวัง อะ
วะจะ มา ะคะวันตัง อัปภากิจิ นะ หิ สาธุ ะคะวะโต อัปภักขานัง นะ หิ
ะคะวะตา เอวัง ะเทยยะ อะเนกะปะริยาเยนะ อาวุโต อันตะรายิกา ธัมมา วุตตา
ะคะวะตา อะลัญจะ ปะนะ เต ประิเสวะโต อันตะรายายาติ เอวัญจะ โต ภิกขุ

ภิกขุหิ วุจจะมาโนตะเถวะ ปัคคัณเหยยะ โส ภิกขุ ภิกขุหิ ยาวะคะตียัง สมะมะนุ
ภาสิดัฟโพ ตัสสะ ปะภูนิสัสคคายะ ยาวะ ตะตียัญเญ สมะมะนุภาสียะมาโน ตัง ปะ
ภูนิสัสชชยยะ อิจเจตัง กุสะลัง โน เญ ปะภูนิสัสชชยยะ ปาจิตติยัง

๖๕. โย ปะนะ ภิกขุ ชานัง ตะถาวาทินา ภิกขุณา อะกะฎาณุชัมเมนะ ตัง ทิฏฐัง
อัปปะภูนิสัสสุญเฐนะ สัทธัง สัมภุญชชยยะ วา สังวะเสยยะ วา สะหะ วา เสยยัง
กัปปะยยะ ปาจิตติยัง

๗๐. สมะมะนุทเทโสปี เญ เอวัง ะเทยยะ “ตะถาหัง ะคะวะตะตา ชัมมัง เทลิตัง อาชา
นามิ ยะถา เขม อั้นตะรายิกา ชัมมา วุตตา ะคะวะตะตา เต ปะภูเสวะโต นาลัง
อั้นตะรายายาติ โส สมะมะนุทเทโส ภิกขุหิ เอวะมัสสะ ะจะณีโย “มา อาวุโส สะ
มะมะนุทเทสะ เอวัง อะวะจะ มา ะคะวันตัง อัฟภากิจิ นะ หิ สาธุ ะคะวะโต
อัฟภักขานัง นะ หิ ะคะวา เอวัง ะเทยยะ อะเนกะปะริยาเยนะ อาวุโส สมะ
มะนุทเทสะ อั้นตะรายิกา ชัมมา วุตตา ะคะวะตะตา อะถัญจะ ปะนะ เต ปะภูเสวะ
โต อั้นตะรายายาติ เอวัญจะ โส สมะมะนุทเทโส ภิกขุหิ วุจจะมาโนตะเถวะ ปัค
คัณเหยยะ โส สมะมะนุทเทโส ภิกขุหิ เอวะมัสสะ ะจะณีโย “อชชะตักเค เต
อาวุโส สมะมะนุทเทสะ นะ เวะะ โส ะคะวา สัตถา อะปะทิสิดัฟโพ ยัมปิ จัญ
ญะ สมะมะนุทเทสะ ละภันติ ภิกขุหิ สัทธัง ทวิรัตตะติรัตตัง สะหะเสยยัง สาปี เต
นัตถิ จะระ ปิเร วินัสสาติ โย ปะนะ ภิกขุ ชานัง ตะถานาสิตัง สมะมะนุทเทสัง
อุปะลาเปยยะ วา อุปัฏฐาเปยยะ วา สัมภุญชชยยะ วา สะหะ วา เสยยัง กัปปะยยะ
ปาจิตติยัง

สัปปาณะวัคโค สัตตะโม

๗๑. โย ปะนะ ภิกขุ ภิกขุหิ สะหะชัมมิกัง วุจจะมาโนเอวัง ะเทยยะ “นะ ตาวาหัง
อาวุโส เอตัสมิง สิกขาปะเท สิกขิสสามิ ยาวะ นัญญัง ภิกขุง พยัตตัง วินะยะระ
รัง ปะริปุจฉามิติ ปาจิตติยัง สิกขะมานะนะ ภิกขะเว ภิกขุณา อัญญา ตัฟพัง ปะ
ริปุจฉิตัฟพัง ปะริปัญ्हิตัฟพัง อะยัง ตัตถะ สามิจิ

๗๒. โย ปะนะ ภิกขุ ปาฏิโมกเข อุททิสสะมานะ เอวัง ะเทยยะ “กิมปะนิเมหิ ขุททา
นุขุททะเกหิ สิกขาปะเทหิ อุททิสสุหิ ยาวะทะวะ กุกกุจายะ วิหสาเยะ วิเลขาเยะ
สังวัตตันตีติ สิกขาปะทะวิวัณณะนะเก ปาจิตติยัง

๗๓. โย ปะนะ ภิกขุ อั้นวัททะมาสัง ปาฏิโมกเข อุททิสสะมานะ เอวัง ะเทยยะ “อิ
ทานะวะ โข อะหัง อาชานามิ “อะยัมปิ กิระ ชัมโม สุตตะคะโต สุตตะปะริยาปันโน
อั้นวัททะมาสัง อุทเทสัง อาคัจฉะตีติ ตัญเญ ภิกขุง อัญญะ ภิกขุ ชานะยุง “นิ

สินนะปฺพพัง อิมินา ภิกขุณา ทวิตติกขัตตุง ปาฏิโมกเข อุททิสสะมานเ โโก ปะ
นะ วาโท ภิกขุโยติ นะ จะ ตัสสะ ภิกขุโน อัญญาณะเณะ มุตติ อตฺถิ ยัญจะ ตตฺ
ถะ อาปิตฺติง อาปັນโน ตัญจะ ยะถาธัมโม การตฺพโพ อุตตะริยจัสสะ โมโห
อาโรเปตฺพโพ “ตัสสะ เต อาวุโส อะถาภา ตัสสะ เต ทุลลัทธัง ยัง ตวังปาฏิ
โมกเข อุททิสสะมานเ นะ สาธุกััง อัญญิกัตฺวา มะนะสิกะโรสีติ อิทัง ตัสสิมิง
โมหะนะเก ปาจิตฺติยัง

๗๔. โย ปะนะ ภิกขุ ภิกขุสสะ กุปีโต อะนัตตะมะโน ปะหารัง ทะเทยยะ ปาจิตฺติยัง
๗๕. โย ปะนะ ภิกขุ ภิกขุสสะ กุปีโต อะนัตตะมะโน ตะละกัตฺติกััง อุกฺคิเรยยะ ปาจิต
ติยัง
๗๖. โย ปะนะ ภิกขุ ภิกขุง อะมุลละเณะ สัณฑาทิสเสนะ อะนุทฺธังเสยยะ ปาจิตฺติยัง
๗๗. โย ปะนะ ภิกขุ ภิกขุสสะ ตัญญิจจะ กุกุกุจัง อุปะทะเทยยะ “อิตฺติสสะ มุหุตฺตัมปิ
อะผาสุ กะวิสสะตีติ เอตะทเวะ ปังจะยัง กะริตฺวา อะนัญญัง ปาจิตฺติยัง
๗๘. โย ปะนะ ภิกขุ ภิกขุณัง กัณฑะนะชาตานิ กะละหะชาตานิ วิวาทาป็นนานิ อุ
ปัสสุตฺติง ติญญูเรยยะ “ยัง อิมะกะณิสสันติ ตัง โสสสามีติ เอตะทเวะ ปังจะยัง กะ
ริตฺวา อะนัญญัง ปาจิตฺติยัง
๗๙. โย ปะนะ ภิกขุ ธัมมิกานิ กัมมานัง ฉันทัง ทตฺวา ปังฉา จิยยะนะธัมมัง อา
ปัสชชยยะ ปาจิตฺติยัง
๘๐. โย ปะนะ ภิกขุ สัณฑะ วิณิจจะยะกะถายะ วัตตะมานายะ ฉันทัง อะทตฺวา อญฺญา
ยาสะนา ปักกะเมยยะ ปาจิตฺติยัง
๘๑. โย ปะนะ ภิกขุ สะมัคเคนะ สัณฑะนะ จีวะรัง ทตฺวา ปังฉา จิยยะนะธัมมัง อาปัส
ชชยยะ “ยะถาสันนุตฺตัง ภิกขุ สัณฑิกัง ทากัง ปะริณาเมนตีติ ปาจิตฺติยัง
๘๒. โย ปะนะ ภิกขุ ชานัง สัณฑิกัง ทากัง ปะริณะตัง ปุคคะลัสสะ ปะริณาเมยยะ
ปาจิตฺติยัง

สะหะธัมมิกะวัคโค อัญฺฐะโม

๘๓. โย ปะนะ ภิกขุ รัญฺโญ ขัตติยัสสะ มุทฺธาภิตตัสสะ อะนิกขันตะราชะเก อะนิก
คะตะระตะนะเก ปุพฺเพ อปฺเปกฺกิสังวิทฺโต อินทะขีลัง อะติกกาเมยยะ ปาจิตฺตัง
๘๔. โย ปะนะ ภิกขุ ระตะนัง วา ระตะนะธัมมะตัง วา อัญฺญุตระ อชฌารามา วา
อชฌาเวสะถา วา อุกคัณเหายยะ วา อุกคัณหาเปยยะ วา ปาจิตฺติยัง ระตะนัง วา
ปะนะ ภิกขุณา ระตะนะธัมมะตัง วา อชฌารามะ วา อชฌาเวสะถะ วา อุกคะหตฺวา

วา อุคคัณหาเปตวา วา นิกขิปิตัพพัง “ยัสสะ ภะวัตสะติ โส หาริสสะตีติ อะยัง
ตัดถะ สามิจิ

๘๕. โย ปะนะ ภิกขุ สันตัง ภิกขุง อะนาปุจจา วิกาเล คามัง ปะเวเสยยะ อัญญัตระ
ตะถารุปา อัจจาเยกา กะระณียา ปาจิตตियัง

๘๖. โย ปะนะ ภิกขุ อัญญิมะยัง วา ทันตะมะยัง วา วิสาณะมะยัง วา สุกขิมะรัง การา
เปยยะ เภทะนะกัง ปาจิตตियัง

๘๗. นะวัมปะนะ ภิกขุณา มัญจัง วา ปีลัจัง วา การะยะ มาเนนะ อัญจันคฺคะปาทะกัง
การัตัพพัง สุกะตังคฺคะเนนะ อัญญัตระ เภฏฐิมายะ อะฎเณนียา ตัง อะตักกามะยะโต
เภทะนะกัง ปาจิตตियัง

๘๘. โย ปะนะ ภิกขุ มัญจัง วา ปีลัจัง วา สุกโณทัง การาเปยยะ อุททาละนะกัง ปาจิตติ
ยัง

๘๙. นิสีทะนัมปะนะ ภิกขุณา การะยะมาเนนะ ปะมาณิกัง การัตัพพัง ตัตริทัง ปะมาณัง
ทีมะโส เทว วิทฺถลโย สุกะตะวิทฺถลียา ติริยัง ทัยฆณัง ทะสา วิทฺถลิตี ตัง อะตักกา
มะยะโต เภทะนะกัง ปาจิตตियัง

๙๐. กัณทุปะฎิจฺฉาหิง ปะนะ ภิกขุณา การะยะมาเนนะ ปะมาณิกา การัตัพพา ตัตริทัง
ปะมาณัง ทีมะโส จะตัสโส วิทฺถลโย สุกะตะวิทฺถลียา ติริยัง เทว วิทฺถลโย
ตัง อะตักกา มะยะโต เภทะนะกัง ปาจิตตियัง

๙๑. วัสสสิกะสาฎิกัง ปะนะ ภิกขุณา การะยะมาเนนะ ปะมาณิกา การัตัพพา ตัตริทัง
ปะมาณัง ทีมะโส ละวิทฺถลโย สุกะตะวิทฺถลียา ติริยัง อัททะวะเตยยา ตัง อะตักกา
มะยะโต เภทะนะกัง ปาจิตตियัง

๙๒. โย ปะนะ ภิกขุ สุกะตะจีวะร็ปปะมาณัง จีวะรัง การเปยยะ อะตริกัง วา เภ
ทะนะกัง ปาจิตตियัง ตัตริทัง สุกะตัสสะ สุกะตะจีวะร็ปปะมาณัง ทีมะโส นะวะ
วิทฺถลโย สุกะตะวิทฺถลียา ติริยัง ละ วิทฺถลโย อิทัง สุกะตัสสะ สุกะตะจีวะร็ปปะ
มาณัง

ระตะนะวัคโค นะวะโม

อุททิสฺฐา โข อายัสมันโต เทวนะวุติ ปาจิตตियัง ชัมมา

ตัดถายัสมันเต	ปุจฺจามิ	กัจจิตถะ	ปะริสุทฺธา ?
หุติยัมปิ	ปุจฺจามิ	กัจจิตถะ	ปะริสุทฺธา ?
ตะติยัมปิ	ปุจฺจามิ	กัจจิตถะ	ปะริสุทฺธา ?

ปะริสุทฺเธตถายัสมันโต ตัสมา คุณหิ เอวะเมตัง ธาระยามิ

ปาจิตติยา นิกฺขิตโต

อิม โข ปะนายัสมันโต จัตตารอ ปาฏิเทสนียา รัมมา อุทเทสัง อากัจฉันติ

๑. โย ปะนะ ภิกขุ อัญญาติกายะ ภิกขุณียา อันตะระฆะรัง ปะวิฏฐายะ หัตถะโต ขาทะนียัง วา โภชะนียัง วา สะหัตถา ปะภูคคะเหตวา ขาทะยยะ วา ภูญชะยยะ วา ปะฏิเทเสตัพพัง เตะนะ ภิกขุณา “การัยหัง อากุโส รัมมัง อาปัชชิง อะสัพปายัง ปาฏิเทสนียัง ตัง ปะฏิเทเสมีติ

๒. ภิกขุ ปะเนวะ กุเลสุ นิมันติตา ภูญชันติ ตัตตะ เจ ภิกขุณี วาสะมานะรูปา จิตา โหติ “อิระ สุปัง เทละ อิระ โอทะนัง เทลาติ เตหิ ภิกขุหิ สทา ภิกขุณี อะปะ สะทาเทตัพพา “อะปะสัถกะ ตาวะ กะคินิ ยาวะภิกขุ ภูญชันติติ เอกัสสะปะ เจ ภิกขุโน นัปปะฏิภาเสยยะ ตัง ภิกขุณิง อะปะสะทาเตตุง “อะปะสัถกะตาวะ กะคินิ ยาวะ ภิกขุ ภูญชันติติ ปะฏิเทเสตัพพัง เตหิ ภิกขุหิ “การัยหัง อากุโส รัมมัง อาปัชชิงมหา อะสัพปายัง ปาฏิเทสนียัง ตัง ปะฏิเทเสมาติ

๓. ยานิ โข ปะนะ ตานิ เสกชะสัมมะตานิ กุลานิ โยปะนะ ภิกขุ ตะถารูเปสุ เสกชะสัมมะเตสุ กุเลสุ ปุพเพ อะนิมันตโต อะคิตาโน ขาทะนียัง วา โภชะนี ยัง วา สะหัตถา ปะภูคคะเหตวา ขาทะยยะ วา ภูญชะยยะ วา ปะฏิเทเสตัพพัง เตะนะ ภิกขุณา “การัยหัง อากุโส รัมมัง อาปัชชิง อะสัพปายัง ปาฏิเทสนียัง ตัง ปะฏิเทเสมีติ

๔. ยานิ โข ปะนะ ตานิ อารัญญะกานิ เสนาสะนานิ สาสังกะสัมมะตานิ สัพปะฏิ กะยานิ โย ปะนะ ภิกขุ ตะถารูเปสุ เสนาสะเนสุ วิหะรันตอ ปุพเพ อัมปะฏิสัง วิทิตัง ขาทะนียัง วา โภชะนียัง วา อัมมาราเม สะหัตถา ปะภูคคะเหตวา อะคิ ตาโน ขาทะยยะ วา ภูญชะยยะ วา ปะฏิเทเสตัพพัง เตะนะ ภิกขุณา “การัยหัง อากุโส รัมมัง อาปัชชิง อะสัพปายัง ปาฏิเทสนียัง ตัง ปะฏิเทเสมีติ

อุททิสฺสา โข อายัสมันโต จัตตารอ ปาฏิเทสนียา รัมมา

ตัตถายัสมันเต	ปุจจามิ	กัจจิตถะ	ปะริสุทธา ?
หุคิขัมปิ	ปุจจามิ	กัจจิตถะ	ปะริสุทธา ?
ตะคิขัมปิ	ปุจจามิ	กัจจิตถะ	ปะริสุทธา ?

ปะริสุทเธตถายัสมันโต ตัสมา คุณหิ เอวะเมตัง ธาระยามิ
ปาฏิเทสนียา นิกฺขิตโต

อิม โข ปะนายัสมันโต (ปัญญาจะตัดตะติ) เสขิยา รัจฉา อุทเทสัง อาคังขันติ

๑. “ประรัมัททะลัง นิวาเสตตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๒. “ประรัมัททะลัง ปารุปีตตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๓. “สุประภูจันโน อันตะระมะเร คะมิสตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๔. “สุประภูจันโน อันตะระมะเร นิสีทิตตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๕. “สุตังวุโต อันตะระมะเร คะมิสตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๖. “สุตังวุโต อันตะระมะเร นิสีทิตตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๗. “โอกขิตตะจังกุ อันตะระมะเร คะมิสตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๘. “โอกขิตตะจังกุ อันตะระมะเร นิสีทิตตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๙. “นะ อุกขิตตะกายะ อันตะระมะเร คะมิสตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๑๐. “นะ อุกขิตตะกายะ อันตะระมะเร นิสีทิตตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๑๑. “นะ อุกษัคฌิกายะ อันตะระมะเร คะมิสตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๑๒. “นะ อุกษัคฌิกายะ อันตะระมะเร นิสีทิตตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๑๓. “อัปปะสัทโท อันตะระมะเร คะมิสตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๑๔. “อัปปะสัทโท อันตะระมะเร นิสีทิตตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๑๕. “นะ กาย์ปะจาละกัง อันตะระมะเร คะมิสตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๑๖. “นะ กาย์ปะจาละกัง อันตะระมะเร นิสีทิตตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๑๗. “นะ พาหุปะจาละกัง อันตะระมะเร คะมิสตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๑๘. “นะ พาหุปะจาละกัง อันตะระมะเร นิสีทิตตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๑๙. “นะ สีสัปะจาละกัง อันตะระมะเร คะมิสตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๒๐. “นะ สีสัปะจาละกัง อันตะระมะเร นิสีทิตตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๒๑. “นะ ขัมกะกะโต อันตะระมะเร คะมิสตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๒๒. “นะ ขัมกะกะโต อันตะระมะเร นิสีทิตตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๒๓. “นะ โอคฺคฺฐิตโต อันตะระมะเร คะมิสตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๒๔. “นะ โอคฺคฺฐิตโต อันตะระมะเร นิสีทิตตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๒๕. “นะ อุกกุกฺกิกายะ อันตะระมะเร คะมิสตามิติ สิกขา ภาวะณียา
๒๖. “นะ อุกกุกฺกิกายะ อันตะระมะเร นิสีทิตตามิติ สิกขา ภาวะณียา

ฉัพพีสะติ สารูปปา

๑. “ตักกัจจัง ปิณณะปาตัง ปะภูคคะเสตตามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๒. “ปัตตะสัณฺณู ปิณณะปาตัง ปะภูคคะเสตตามิติ สิกขา ภาวะณียา.

๓. “สระมะตูปะก้ง ปิณฑะปาด้ง ปะภูคคะเทศสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๔. “สระมะติตติก้ง ปิณฑะปาด้ง ปะภูคคะเทศสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๕. “สั๊กก้งจ้ง ปิณฑะปาด้ง ภูญชิสสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๖. “ปัดตะสัณญี ปิณฑะปาด้ง ภูญชิสสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๗. “สระปะทาน้ง ปิณฑะปาด้ง ภูญชิสสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๘. “สระมะตูปะก้ง ปิณฑะปาด้ง ภูญชิสสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๙. “นะ ฐปะโต โอมัททิตวา ปิณฑะปาด้ง ภูญชิสสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๑๐. “นะ ฐป้ง วา พยัชชะน้ง วา โอทะเนนะ ปะภูจฉาเทศสามิ ภิชโย กัมยะด้ง อูปา ทายาติ สิกขา ภาวะณียา.
๑๑. “นะ ฐป้ง วา โอทะน้ง วา อะคิตาโน อัดตะโน อัดถายะ วิญญาเปตวา ภูญชิส สามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๑๒. “นะ อุฆมานะสัณญี ปะเรส้ง ปัดด้งโไอโลเทศสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๑๓. “นาติมะหั้นด้ง ภาวะพ้ง กะริสสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๑๔. “ปะริมันฑะถล้ง อาโลป้ง กะริสสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๑๕. “นะ อะนาหะฏู ภาวะเพ มุชะทวาร้ง วิวะริสสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๑๖. “นะ ภูญชะมาโน สัพพ้ง หัดถ้ง มุช ปักขิปิตสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๑๗. “นะ สะกะวะเพนะ มุชนะ พยาหะริสสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๑๘. “นะ ปิณฑทุกษปะก้ง ภูญชิสสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๑๙. “นะ ภาวะพาวัจเจทะก้ง ภูญชิสสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๒๐. “นะ อะวะคัณฑะการะก้ง ภูญชิสสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๒๑. “นะ หัดถะนิทฐนะก้ง ภูญชิสสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๒๒. “นะ สิตถาวะการะก้ง ภูญชิสสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๒๓. “นะ ชิวหานิจฉาระก้ง ภูญชิสสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๒๔. “นะ จะปะจะปะการะก้ง ภูญชิสสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๒๕. “นะ สรุสรุการะก้ง ภูญชิสสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๒๖. “นะ หัดถะนิลเลหะก้ง ภูญชิสสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๒๗. “นะ ปัดตะนิลเลหะก้ง ภูญชิสสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๒๘. “นะ โอิฐฐะนิลเลหะก้ง ภูญชิสสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๒๙. “นะ สามิเสนะ หัดถะนะ ปานียะถาละก้ง ปะภูคคะเทศสามิติ สิกขา ภาวะณียา.
๓๐. “นะ สะสิตถะก้ง ปัดตะโธวะน้ง อันตะระฆะเร ฉัจจาทเทศสามิติ สิกขา ภาวะณียา.

ตัดถ้ายสมันเต	ปฺจณามิ	กัจจิตถะ	ประริสุทฺธา ?
ทุดิยัมปิ	ปฺจณามิ	กัจจิตถะ	ประริสุทฺธา ?
ตะคิยัมปิ	ปฺจณามิ	กัจจิตถะ	ประริสุทฺธา ?

ประริสุทฺเธตถายสมันโต ตัสมา คุณฺหิ เอวะเมตัง ธาระยามิ
 เสขิยา นิฏฺฐิตฺโต.

อิม โข ปะนายสมันโต สัตตาคิระระณะสะมะเถ ฐัมมา อุทเทสัง อาคัจฉันติ.
 อุปปันนุปปันนानัง อะธิกระระณานัง สะมะถายะ วูปะ สะมาเย สัมมุขาวินะโย ทาคัพ
 โฟ สะติวินะโย ทาคัพโฟ อะมุพะวะวินะโย ทาคัพโฟ ปะฏิญญาตะกะระณัง เยภุยะสิกา ตัสสะ
 ปาปิยะสิกา ติณะวัตถาระโกติ.

อุททิสฺสา โข อายสมันโต สัตตาคิระระณะสะมะเถ ฐัมมา.

ตัดถ้ายสมันเต	ปฺจณามิ	กัจจิตถะ	ประริสุทฺธา ?
ทุดิยัมปิ	ปฺจณามิ	กัจจิตถะ	ประริสุทฺธา ?
ตะคิยัมปิ	ปฺจณามิ	กัจจิตถะ	ประริสุทฺธา ?

ประริสุทฺเธตถายสมันโต ตัสมา คุณฺหิ เอวะเมตัง ธาระยามิ
 สัตตาคิระระณะสะมะเถ นิฏฺฐิตฺโต.

อุททิสฺสััง โข อายสมันโต นิทานัง ,
 อุททิสฺสา จัตตาโร ปาราชิกา ฐัมมา ,
 อุททิสฺสา เตระสะ สังฆาทิเสสา ฐัมมา ,
 อุททิสฺสา เทว อะนียะตา ฐัมมา ,
 อุททิสฺสา ดิงสะ นิสสัคคิยา ปาจิตติยา ฐัมมา ,
 อุททิสฺสา เทวนะวุติ ปาจิตติยา ฐัมมา ,
 อุททิสฺสา จัตตาโร ปากิเทสะนียา ฐัมมา ,
 อุททิสฺสา (ปญฺจะตัตตะคิ) เสขิยา ฐัมมา ,
 อุททิสฺสา สัตตาคิระระณะสะมะเถ ฐัมมา ,
 เอตตะกัณตัสสะ ะกะวะโตะ สุตตะคะตัง สุตตะปะริยาป็นนัง อันวัททะมาสัง อุทเทสัง
 อาคัจฉะติ.

ตัดละ สัพพะเหวะ สะมัดเคหิ สัมโมทะมานะหิ อะวิวะทะมานะหิ ลิกขิตัพพันติ.
ภิกขุปาฎิโมกข์ นิฎฐิตัง.

บุพพกรณ์และบุพพกิจ
(แบบสององค์)

(ผู้อาราธนาว่า) นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (ว่า ๓ หน)
สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ ยะทิ สังฆัสสะ ปัตตะ กัลลัง อะหัง (อายุ
สมันตัง อิตถันนามัง) วินะยัง ปุจเจยยัง.

(ผู้แสดงว่า) นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (ว่า ๓ หน)
สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ ยะทิ สังฆัสสะ ปัตตะกัลลัง อะหัง (อิตถันนาม
นะ) วินะยัง ปุฎฐุ วิสัสซะยยัง.

(คำว่า ภันเต นี้ ว่าได้แต่ที่มีภิกษุพรรษาแก่กว่าผู้แสดงอยู่บ้าง ถ้าผู้แสดงแก่พรรษา
กว่าภิกษุทั้งหมด แล้วต้องว่า อาวุโส แทน ภันเต ในวงเล็บว่า อายุสมันตัง
อิตถันนามัง นี้ ถ้าภิกษุผู้อาราธนา อ่อนพรรษากว่าผู้แสดงก็ให้ว่า อายุสมันตัง
แล้วใส่ฉายาของผู้แสดงลงแทน อิตถันนามัง ถ้าผู้อาราธนาแก่พรรษากว่าผู้แสดงให้
ยก อายุสมันตัง ออกเสีย ว่าแต่ฉายาของผู้แสดงเท่านั้น และในวงเล็บว่า อิตถัน
นามะนะ นี้ ถ้าผู้แสดงแก่พรรษากว่าผู้อาราธนา ก็ให้ใส่ฉายาผู้อาราธนาลงแทน ถ้า
อ่อนกว่าได้ อายุสมะตา ลงหน้าฉายาผู้อาราธนาด้วย)

(ผู้อาราธนา) สัมมัชชะนึ ปะทีโป จะ อุทะกัง อาสะเนนะ จะ, อุโปสะถัสสะ เอตานิ
ปุพพะกะระณันติ วุจจะติ อุกาสะ สัมมัชชะนึ.

(ผู้แสดง) สัมมัชชะนะกะระณัญจะ

(ผู้อาราธนา) ปะทีโป จะ

(ผู้แสดง) ปะทีปะอุชชะระณัญจะ (อิทานิ สุริยาโลกัสสะ อตถิตายะ ปะทีปะกิจจัง นัต
ถิ)

(ในวงเล็บข้างบนนี้ ใช้แต่กลางวัน ถ้าเป็นกลางคืนให้ยกเสีย)

(ผู้อาราธนา) อุทะกัง อาสะเนนะ จะ

(ผู้แสดง) อาสะเนนะ สะหะ ปานียะปะริโหชะนียะอุปัฏฐะปะณัญจะ

- (ผู้อาราธนา) อุโปสถัสสะ เอตานิ ปุพพะกะระณันติ วุจจะติ.
- (ผู้แสดง) เอตานิ จัตตาริ วัตตานิ สัมมัชชะนะกะระณาทีนิ สังฆะสันนิปาตะโต ปะฐะมัง กัตตัพพัตตา อุโปสถัสสะ อุโปสถะกะมัสสะ ปุพพะกะระณันติ วุจจะติ ปุพพะกะระณานีติ อักขาตานิ.
- (ผู้อาราธนา) ฉันทะปาริสุทธิ อุตฺตขานัง, ภิกขุคะณะนาจะ โอวาโท อุโปสถัสสะ เอตานิ, ปุพพะกิจจันติ วุจจะติ ฉันทะปาริสุทธิ.
- (ผู้แสดง) ฉันทาระหานัง ภิกขุณัง ฉันทะปาริสุทธิอาหะระณัง (ตัณฺจะ อิระ นัตถิ)
(ในวงเล็บนี้ ถ้าเป็นสีมารอบวัดมีภิกษุนำฉันทะปาริสุทธิมาก็ให้ยกเสีย ถ้าไม่มีไม่ต้องยก)
- (ผู้อาราธนา) อุตฺตขานัง
- (ผู้แสดง) เหมันตาทีนัง ตินณัง อุตฺตุนัง เอตตะกัง อะตักกันตัง เอตตะกัง อะวะสิฏฺฐันติ เอวัง อุตฺตอจิกขะนัง อุตฺตุนีระ ปะนะ สาสะเน เหมันตะคิมหะวัสสานานัง ะเสนะ ตีณิ โหนติ อะยัง (คิมหะอุตฺ) อิมัสสิญจะ อุตฺตุมหิ (อฏฺฐะ อุโปสเถ) อิมินา ปักเขนะ เอโก อุโปสเถ สัมปัตโต (เอโก) อุโปสเถ อะตักกันโต (ละ) อุโปสเถ อะวะสิฏฺฐา
(ในวงเล็บนั้นให้เปลี่ยนตามฤดู และอุโบสถที่ล่วงไปและเหลืออยู่ในฤดูนั้น วงเล็บว่า อฏฺฐะ อุโปสเถ นั้น ถ้าเป็นฤดูที่มีอธิกมาสมี ๑๐ อุโบสถ ต้องว่า อะธิกะมาสะ ะเสนะ ทะสะอุโปสเถ)
- (ผู้อาราธนา) ภิกขุคะณะนา จะ
- (ผู้แสดง) อิมัสสิง อุโปสถักเค เอตตะกา ภิกขุ สันนิปะติตาติ ภิกขุณัง คะณะนา อิมัสสิง ปะนะ อุโปสถักเค (เอตตะกา) ภิกขุ สันนิปะติตา โหนติ.
(ในวงเล็บ เอตตะกา นั้นให้ใส่สังขยาตามจำนวนพระที่ลงอุโบสถแทน)
- (ผู้อาราธนา) โอวาโท
- (ผู้แสดง) ภิกขุณีนัง โอวาโท ทาตัพโพ อิทานิ ปะนะ ตาสังนัตถิตายะ โส จะ โอวาโท อิระ นัตถิ
- (ผู้อาราธนา) อุโปสถัสสะ เอตานิ ปุพพะกิจจันติ วุจจะติ
- (ผู้แสดง) เอตานิ ปญฺจะ กัมมานิ ฉันทาหะระณาทีนิ ปาฏิโมกขุทเทสะโต ปะฐะมัง กัตตัพพัตตา อุโปสถัสสะ อุโปสถะกะมัสสะ ปุพพะกิจจันติ วุจจะติ ปุพพะกิจจันติ อักขาตานิ

- (ผู้อาราธนา) อุโปสะโต ยาวะติกา จะ ภิกขุ กัมมัมปตตภา สะภาคาปตติโย จะ นะ วิชขันติ
 วัชชะนียา จะ ปุคคะลา ตัสสมิง นะ โหนติ ปัตตะกัลลันติ วุจจะติ อุโปสะโต
- (ผู้แสดง) ตีสู อุโปสะละทิวะเสสุ จาคูททะสี ปันณะระสี สามัคคีสุ โย โกจิ ทิวะโส อช
 ชะปะนุโปสะโต (ปันณะระโส)
 (ในวงเล็บนี้ ถ้าเป็นวัน ๑๔ คำว่า จาคูททะโส ถ้าเป็นอธิกวารให้ว่า อะธิกะวาระ
 วะเสนะ ปันณะระโส)
- (ผู้อาราธนา) ยาวะติกา จะ ภิกขุ กัมมัมปตตภา.
- (ผู้แสดง) ยัตตะกา ภิกขุ ตัสสะ อุโปสะละกัมมัสสะ ปตตภา ยุตตา อะนุรูปา สัพพันติเม
 นะ ประริจเฉเทนนะ จัตตาโร ภิกขุ ปะกะตัตตภา สังเมนะ อะนุกขิตตา เต จะ
 โข หัตตะปาสัง อะวิชะหิตวา เอกะสีมายังฐิตา.
- (ผู้อาราธนา) สะภาคาปตติโย จะ นะ วิชขันติ
- (ผู้แสดง) วิกาละโกชะนาทิวัตตุสะภาคาปตติโย จะ นะ วิชขันติ.
- (ผู้อาราธนา) วัชชะนียา จะ ปุคคะลา ตัสสมิง นะ โหนติ.
- (ผู้แสดง) คะหังกุฐะปันณะกะทายโย เอกะวีสะติ วัชชะนียะปุคคะลา หัตตะปาสะโต พะหิกะ
 ระณะวะเสนะ วัชชะตัพพา ตัสสมิง นะ โหนติ.
- (ผู้อาราธนา) ปัตตะกัลลันติ วุจจะติ
- (ผู้แสดง) สังฆัสสะ อุโปสะละกัมมัง อิมะหิ จะตุหิ ลักขะเณหิ สังกะหิตัง ปัตตะกัลลันติ
 วุจจะติ ปัตตะกาละวันตันติ อักขาตัง
- (ผู้อาราธนา) ปุพพะกะระณะปุพพะกิจจาณี สะมาเปตวา อิมัสสะ นิสินนัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ
 อะนุเมตติยา ปาฏิโมกขัง อุกทิสิตุง อชฌะสะนัง กะโรมิ.

บุพพกรรมและบุพพกิจ

(แบบองค์เดียว)

อุโปสะละกะระณะโต¹ ปุพเพ นะวะวัชัง ปุพพะกิจจังกาตัพพัง โหติ ตันฐานะสัม
 มัชชะนัญจะ ตัตตะ ปะทีปุชชะกะนัญจะ อาสะนะปัญญะปะนัญจะ ปานียะปะริโกชะนียูปุฏฐะปะนัญ
 จะ มันทาระหานัง ภิกขุณัง มันทาหะระณัญจะ เตสัญญะวะอะกะคุโปสะถานัง ปาวิสุทธยาปี² อา
 หะระณัญจะ อุดุกขานัญจะ ภิกขุคะณะนา จะ ภิกขุณีนะโมวาโท จาคิ.

ตัดละ ปริมาณิ จัตตาริ³ ภิกขุณัง วัตตัง ชานันเตหิ อารามิเกหิปี ภิกขุหิปี⁴ กะตานิ
ปะริณิฏฐิตานิ โหนติ

นันทาหะระณะปาริสุทธิ⁵ อาหะระณานิ ปะนะ อิมิสสังสีมายัง หัตตะปาตัง วิชะหิตวา
นิตินนัง ภิกขุณัง อะภาวะโต นัตถิ.

อุคฺคขานัง นามะ เอตตะกััง อะตักกัันตัง เอตตะกััง อะวะสสิฏฐัันติ เอวัง อุคฺคาจิกขะนัง
อุคฺคนีระ ปะนะ สาสะเนหมันตะคิมหะวัสสานานัง ะเสนะ ตีณิ โหนติ อะยัง หมันโตคฺ⁶ อัสมิญ
จะ อุคฺคมิ อัสสิฏฐะ อุโปสะธา อิมินา ปักขะนะ เอโกอุโปสะโถ สัมปัตโต เทว อุโปสะธา อะตัก
กัันตา ปญฺจะ อุโปสะธา อะวะสสิฏฐา⁷ อิติ เอวัง สัพเพหิ อายัสมันเตหิ อุคฺคขานัง ชาเรตฺตัพพัง (รับ
ว่า เอวัง ภันเต พร้อมกัน ผู้แก่กว่า เอวัง อาวุโส หรือ เอวัง)

ภิกขุคะณะนา นามะ อิมัสมิง อุโปสะถักเค⁸ อุโปสะถักถายะ⁸ สันนิปะติตา ภิกขุ เอตตะ
กาติ ภิกขุณัง คะณะนา อิมัสมิปะนะ อุโปสะถักเค⁹ จัตตาริ¹⁰ ภิกขุ สันติปะติตา โหนติ อิติ
เอวัง สัพเพหิ อายัสมันเตหิ ภิกขุคะณะนาปี ชาเรตฺตัพพา. (รับว่า เอวัง ภันเต พร้อมกัน แก่กว่า
เอวัง อาวุโส หรือ เอวัง)

ภิกขุณีนะโมวาโท ปะนะ อิทานิ ตาสัง นัตถิตายะ นัตถิอิตติ สะกะระโณกาसानัง ปุพพะ
กิจจานัง กะตัตตา นิกกะระโณ กาสานัง ปุพพะกิจจานัง ปะกะติยา ปะริณิฏฐิตัตตา เอวันตัง นะวะวิ
ชัง ปุพพะกิจจัง ปะริณิฏฐิตัง โหนติ.

นิฏฐิตะ จะ ปุพพะกิจเจ สะเจ โส ทิวะโส จาคฺคหะสี ปันณะระสี ตามักคีนะมัญญะตะ
โร ยะธาขชะอุโปสะโถ¹¹ ปันณะระโต¹² ยาวะติกา จะ ภิกขุ กัมมัมปัตตา สังฆุโปสะถาระหา จัต
ตาริ¹³ วา ตะโต วา อะติเรกา ปะกะตัตตา ปาราชิกัง อะนาปันนา สังฆะนะ วา อะนุกขิตตา
เต จะ โข หัตตะปาตัง อะวิชะหิตวา เอกะสีมายัง ฐิตา เตตฺถุจะ วิกาละโกชะนาทิ ะเสนะ วัตถุ
สะภาคาปัตติโย เจ นะ วิชขันติ เตตฺถุจะ หัตตะปาเส หัตตะปาสะโต พะหิกะระณะวะเสนะ วัชเช
ตฺตัพโพ โภจิวัชชะนียะปฺคคะโถ เจ นัตถิ.

เอวันตัง อุโปสะถะกัมมัง¹⁴ อิมะหิ จะคฺคปิ ลักขะณะหิ สังกะหิตัง ปัตตะกัลลัง นามะ
โหติ กาคฺคย ยุตตะรูปิง อุโปสะถะกัมมัสสะ¹⁵ ปัตตะกัลลัตตัง วิหิตวา อิทานิ กะริยะมาโน อุโป
สะโถ สังกะนะ อะนุมาเนตฺตัพโพ¹⁶

(รับว่า สาธุ พร้อมกัน)

(ต่อจากนี้ท่านผู้แก่กว่าในสงฆ์ ถ้าไม่ได้สวดเอง ฟังกล่าวคำ อัมเมสสา ว่าดังนี้)

ปุพพะกะระณะปุพพะกิจจานิ สะมาเปตวา อิมัสสะนิตินนัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อะนุมา
ติยา ปาฎิโมกขัง อุททิสิตุง อัมเมสะนัง กะโรมิ

วิธีเปลี่ยนบุพพกิจตามลำดับเลขเชิงอรรถ

1. ถ้าเป็นวันปวารณา ฟังว่า ปะวารณะกะระณะโต
2. ถ้าเป็นวันปวารณา ฟังว่า อะกะตะปะวารณะนัง ปะวารณะยะปี
3. ถ้ากลางวัน ฟังว่า ตัตตะ ปุริเมสุ จะตุสุ กิจเจสุ ปะทีปะกิจจัง อิทานิ สุริยาโลกัสสะ อตฺถิ ตายะ นตฺถิ อะปะรานิ ตีณิ
4. ถ้ารูปเดียว ฟังว่า ภิกขุณัง วัตตัง ขานะตา ภิกขุณา ถ้าหลายรูปไม่มีอารามิกะ ฟังว่าแต่ ภิกขุหิ เท่านั้น
5. ถ้าวันปวารณา ฟังว่า ปะวารณะอาหะระณานิ
6. ถ้าเป็นคิมหตุ ฟังว่า คิมโหตุ ถ้าเป็นวัดสถานตุ ฟังว่า วัสสานโหตุ
7. นี่เป็นฤดูที่ไม่มีอธิกมาส ไม่มีปวารณาและเป็นอุโบสถที่ ๓ ถ้าเป็นอุโบสถที่ ๑ ฟังว่า เอโก อุโปสะโต สัมปัตโต สัตตะ อุโปสะธา อะวะสิญฺฐา ถ้าเป็นอุโบสถที่ ๒ คือล่วงแล้ว ๑ ปัจจุบัน ๑ ยังเหลืออยู่อีก ๖ ฟังว่า เอโก อุโปสะโต อะตักกันโต จะ อุโปสะธา อะวะสิญฺฐา ถ้าล่วงแล้ว ๒-๓-๔-๕-๖ อุโบสถ ยังเหลืออยู่ ๕-๔-๓-๒-๑ อุโบสถ ฟังว่า

เทว

ตะโย

จัตตาโร

ปัญจะ

นะ

ปัญจะ

จัตตาโร

ตะโย

เทว

อุโปสะธา อะตักกันตา

อุโปสะธา อะวะสิญฺฐา

เอโก อุโปสะโต อะวะสิญฺฐ

ถ้าล่วง ๓ อุโบสถ ปัจจุบัน ๑ รวมเป็น ๔ อุโบสถบริบูรณ์ ฟังว่า สัตตะ อุโปสะธา อะตักกันตา อัญฺฐะ อุโปสะธา ประริบูรณ์

ถ้าฤกษ์ที่มีอธิกมาส ฟังว่า อธิกมาสจะเสนาะ ทะสะ อุโปสะเถา อิมินา ปักเขนะ เอโก อุโปสะเถา สัมปัตโต นะวะ อุโปสะเถา อะวะสิฏฐา อุโบสถที่ ๒-๓ ถึงที่ ๑๐ ก็ให้เปลี่ยนทำนองเดียวกันกับฤกษ์ที่ไม่มีอธิกมาส ต่างกันที่ดั้งเดิมคำว่า อธิกมาสจะเสนาะ เข้าข้างหน้าเสมอเท่านั้น

ฤกษ์ที่ไม่มีอธิกมาส แต่มีปวารณา อุโบสถที่ ๑ ให้เปลี่ยนว่า สัตตะ จะ อุโปสะเถา เอกา จะ ปะวาระณา อิมินา ปักเขนะ เอโก อุโปสะเถา สัมปัตโต นะ จะ อุโปสะเถา เอกา จะ ปะวาระณา อะวะสิฏฐา ถ้าล่วงแล้ว ๕ อุโบสถ ปัจจุบันเป็นปวารณา ยังเหลืออีก ๒ อุโบสถ ฟังเปลี่ยนว่า สัตตะ จะ อุโปสะเถา เอกา จะ ปะวาระณา อิมินา ปักเขนะ เอกา ปะวาระณา สัมปัตตา ปัญจะ อุโปสะเถา อะติกกันตา เทว อุโปสะเถา อะวะสิฏฐา ถ้าเป็นอุโบสถที่สุด คือ ล่วงแล้ว ๖ อุโบสถ กับ ปวารณา ๑ ปัจจุบัน ๑ ฟังเปลี่ยนว่า สัตตะ จะ อุโปสะเถา เอกา จะ ปะวาระณา อิมินา ปักเขนะ เอโก อุโปสะเถา สัมปัตโต นะ จะ อุโปสะเถา เอกา จะ ปะวาระณา อะติกกันตา สัตตะ จะ อุโปสะเถา เอกา จะ ปะวาระณา ประริพัฒนา.

ถ้าฤกษ์ที่มีอธิกมาสและปวารณาด้วย อุโบสถที่ ๑ ฟังเปลี่ยนว่า อธิกมาสจะเสนาะ นะวะ จะ อุโปสะเถา เอกา จะ ปะวาระณา อิมินา ปักเขนะ เอโก อุโปสะเถา สัมปัตโต อัญฐะ จะ อุโปสะเถา เอกา จะ ปะวาระณา อะวะสิฏฐา อุโบสถต่อไป ก็ฟังเปลี่ยนทำนองเดียวกันกับฤกษ์ที่ไม่มีอธิกมาส มีแต่ปวารณา ต่างกันแต่เดิมว่า อธิกมาสจะเสนาะ เข้าข้างหน้าเสมอเท่านั้น

8. ถ้าวันปวารณา ฟังว่า ปะวาระณัคเค ปะวาระณัตถายะ
9. ถ้าวันปวารณา ฟังว่า ปะวาระณัคเค
10. นี้ภิกขุ ๔ รูป ถ้า ๕ รูปว่า ปัญจะ ภิกขุ ๖ รูปว่า นะ ภิกขุ ๗ รูปว่า สัตตะ ภิกขุ ๘ รูปว่า อัญฐะ ภิกขุ ๙ รูปว่า นะวะ ภิกขุ ๑๐ รูปว่า ทะสะ ภิกขุ (ต่อจากนี้ฟังดูแบบ การนับ)
11. ถ้าเป็นวันปวารณา ฟังว่า ยะถาชชะ ปะวาระณา
12. ถ้าเป็นอุโบสถที่ ๑๔ ว่า จาตุททะโส ถ้าเป็นวันปวารณาที่ ๑๔ ว่า จาตุททะสี วันปวารณาที่ ๑๕ ว่า ปันณะระสี
13. ถ้าเป็นวันปวารณา ฟังว่า สังฆะปะวาระณาระหา ปัญจะ วา
14. ถ้าเป็นวันปวารณา ฟังว่า เอวันตัง ปะวาระณากัมมัง
15. ถ้าเป็นวันปวารณา ฟังว่า ปะวาระณากัมมัสสะ
16. ถ้าเป็นวันปวารณา ฟังว่า อิทานิ กะริยะมานา ปะวาระณา สังฆะนะ อะนุมาเนตัพพา

แบบการนับ

11. เอกาทะสะ	32. ทวัตติงสะ
12. ทวาหะสะ หรือ พาระสะ	33. เตตติงสะ
13. เตระสะ	39. เอกุณะจัตตาฬิสะ
14. จะตุหะสะ หรือ จุหะสะ	40. จัตตาฬิสะ
15. ปัญจะหะสะ หรือ ปันณะระสะ	41. เอกะจัตตาฬิสะ
16. โสพะสะ	42. เทวจัตตาฬิสะ
17. สัตตะระสะ	43. เตจัตตาฬิสะ
18. อัญฐาระสะ	49. เอกุณะปัญญาสะ
19. เอกุณะวิสะติ หรือ อุณะวิสะติ	50. ปัญญาสะ หรือ ปันณาสะ
20. วิสะ หรือ วิสะติ	51. เอกะปัญญาสะ
21. เอกะวิสะติ	52. ทวิปัญญาสะ
22. พาวิสะติ หรือ ทวาวิสะติ	53. เตปัญญาสะ
23. เตวิสะติ	59. เอกุณะสัณฐิ
24. จะตุวิสะติ	60. สัณฐิ
25. ปัญจะวิสะติ	61. เอกะสัณฐิ
26. ฆัพพิสะติ	69. เอกุณะสัตตะติ
27. สัตตะวิสะติ	70. สัตตะติ
28. อัญฐะวิสะติ	71. เอกะสัตตะติ
29. เอกุณะติงสะ หรือ อุณะติงสะ	79. เอกุณาสีติ
30. ติงสะ หรือ ติงสะติ	80. อะสีติ
31. เอกัตติงสะ	81. เอกาสีติ
82. ทวาสี่ติ	102. ทวุตตะระสะตัง
83. ตะยาสีติ	103. ตยุตตะระสะตัง
84. จะตุราสี่ติ	104. จะตุตตะระสะตัง
85. ปัญจาสี่ติ	105. ปัญจุตตะระสะตัง
86. ฆพาสีติ	110. ทะสุตตะระสะตัง
87. สัตตาสีติ	115. ปัญจะหะสุตตะระสะตัง

88. อัญญาสี่ติ	120. วิสุตตะระสะตัง
89. เอกุณนะวุติ	121. เอกะวิสุตตะระสะตัง
90. นนะวุติ	125. ปัญจะวิสุตตะระสะตัง
91. เอกะนนะวุติ	130. ดิงสุตตะระสะตัง
92. เทวนะวุติ	135. ปัญจะดิงสุตตะระสะตัง
93. เคนะวุติ	140. จัตตาฬิสุตตะระสะตัง
99. เอกุณนะสะตัง	145. ปัญจะจัตตาฬิสุตตะระสะตัง
100. สะตัง	150. ปัญญาสุตตะระสะตัง
101. เอกุตตะระสะตัง	151. เอกะปัญญาสุตตะระสะตัง

บทสวดมนต์ขอพรพระแม่กวนอิมโพธิสัตว์

น้ำโม	ไต้ซื่อ	ไต้ปยุ	กิวโข่ว	กิวหลั่ง	กวงไต้เหล่งก้า	กวงสีอิมผ่อสัก (กราบ)
น้ำโม	ไต้ซื่อ	ไต้ปยุ	กิวโข่ว	กิวหลั่ง	กวงไต้เหล่งก้า	กวงสีอิมผ่อสัก (กราบ)
น้ำโม	ไต้ซื่อ	ไต้ปยุ	กิวโข่ว	กิวหลั่ง	กวงไต้เหล่งก้า	กวงสีอิมผ่อสัก (กราบ)

น้ำโมฮุก น้ำโมหวก น้ำโมเจง น้ำโม กิวโข่ว กิวหลั่ง กวงสีอิมผ่อสัก ถั่งจีโต โอม
 เกียล้อฮวกโต เกียล้อฮวกโต เกียอฮวกโต หล่อเกียฮวกโต หล่อเกียฮวกโต ซ่าพอออ เทียงหล่อซั้ง
 ตี้หล่อซั้ง นั้งหลี่หลั่ง หลั่งหลี่ซิง แจ็กเฉียก ใจเอียงห้วยอู่ตั้ง น้ำโม หม่อออ ปั่วเยยะ ปอหล่อบัก
 (กราบ)

(ภาวนาวันละมากจบเท่าไรก็ยิ่งเป็นการดี)

ใจความสำคัญของมนต์ขอพรพระแม่กวนอิมฯ

ขอนอบน้อมพระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์ พระผู้เปี่ยมล้นด้วยมหาเมตตา มหากรุณาอันยิ่งใหญ่ไพศาล ขอได้โปรดบำบัดทุกข์โศกโรคภัยอันตรายทั้งปวง

ข้าพเจ้าขอน้อมถึงพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ พระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์ ขอได้โปรดจัดปัดเป่าทุกข์โศกโรคภัยทั้งปวงให้หมดสิ้นไป ขอความสุข สมปรารถนาทุกประการ จงมีแต่ข้าพเจ้า ขอเทพเจ้าเบื้องบนและเทพเจ้าเบื้องล่างทั้งหมด ได้โปรดปัดเป่าให้เวรกรรมและสรรพเคราะห์ทั้งมวล จงหมดสิ้นไป.